

BÍ QUYẾT 17

HÃY ĐẶT RA CHO MÌNH NHỮNG MỤC TIÊU LỚN

Một tỷ phú dầu mỏ người Mỹ phác họa những mục tiêu lớn và những kế hoạch vĩ đại cho học trò của ông. Anh ta nhìn vào những số liệu mà người thầy viết trên giấy không mấy tin tưởng. Nhưng nhà tỷ phú vẫn giảng giải tiếp.

Người học trò nhận thấy những mục tiêu hoàn toàn hấp dẫn, nhưng anh không thể hoá thân cùng những mục tiêu ấy. Anh xem chúng đơn giản là không hiện thực và không tin tưởng mình có thể chinh phục được chúng.

Khi anh ta thông báo cho nhà tỷ phú những bản khoản của anh, ông ta giải thích: "Tôi đã đạt được sự giàu có, vì tôi đã đặt ra cho mình những mục tiêu lớn lao. Thực ra những mục tiêu của tôi là không hiện thực và quá lớn đối với tôi. Nhưng tôi đã trưởng thành trong những mục tiêu ấy".

Ông yêu cầu cậu học trò theo ông ra sau vườn nhà. ở một góc vườn mọc đầy những quả

bí lớn, chen chúc cạnh nhau. Chỉ có một quả bí có một hình dáng khác lạ và bé hơn nhiều các quả khác, vì nó lớn lên trong một lọ thủy tinh.

Lúc bấy giờ nhà tỷ phú bèn nói rằng: "Tôi tin rằng, hầu hết mọi người thường thất bại ở nơi họ chỉ muốn trở thành nhà vô địch bậc trung. Mục tiêu của chúng ta quyết định sự trưởng thành của chúng ta. Chúng ta lớn lên trong những mục tiêu ấy như quả bí kia trong lọ thủy tinh. Nhưng đáng tiếc hầu hết mọi người đã lựa chọn những mục tiêu quá bé nhỏ trong thực tế nó đã hạn chế họ trưởng thành. Nếu chúng ta muốn có một đôla từ cuộc sống thì cuộc sống lại trừng phạt chúng ta cũng đúng một đôla. Cuộc đời thật ngắn ngủi để sống vô nghĩa".

CHÚNG TA ĐỀU TÀI GIỎI TRONG HOẠCH ĐỊNH MỤC TIÊU

Có nhiều sách vở bàn về việc xác lập mục tiêu. Thực ra chúng ta không cần đến nó. Vì tất cả chúng ta đều biết cách hoạch định mục tiêu. Bạn có cách nào khác để sở hữu những thứ bạn có hôm nay? Căn hộ của bạn cùng những thiết bị nội thất, cả chiếc ô tô bạn đang đi là những thí dụ về những mục tiêu đã đạt được.

Trước tiên bạn phải biết bạn muốn gì, rồi

bạn tìm được cách để có nó. Chỉ đơn giản như vậy. Một khi nhu cầu đã bức xúc chúng ta luôn tìm được cách để có nó, những thứ mà trong cuộc sống chúng ta muốn có. Nguyên nhân chính làm cho hầu hết mọi người không có được cái mình muốn là vì họ chỉ chạy theo những thứ nằm ngoài tầm tay, mà nhẽ ra chỉ nên xem đấy là những ước ao và những mục tiêu lớn. Jonathan Swift* từng châm biếm rằng: "*Sung sướng nhất là những người không mong chờ gì hết, vì họ muốn không bị thất vọng*".

Sự chờ đợi của chúng ta và những mục tiêu mong muốn xác định nên những gì mà chúng ta muốn nhận được trong cuộc sống. Vì khi chúng ta mong muốn điều gì và lao động vất vả vì điều đó, thể nào chúng ta cũng nhận được. Chúng ta chỉ phải chú ý rằng mục tiêu đó đừng quá nhỏ nhoi. Chúng ta không được phép chối bỏ một mục tiêu khi nó có vẻ khó đạt được.

Khi chúng ta có tuổi, chúng ta sẽ chỉ ân hận có một điều là những việc ta chưa làm được. Thật là tồi tệ nếu một ngày nào đó người ta không hối hận nhìn lại quá khứ và tự trách mình: "Giá như ta đặt ra cho mình những mục tiêu lớn hơn, thì cuộc sống của ta đã không trôi qua như thế này".

NHỮNG LỢI THẾ CỦA MỤC TIÊU

Bạn đã lần nào chơi ghép hình với 1000 chi tiết? Có lẽ bạn còn nhớ một hình mẫu quan trọng như thế nào. Nó giúp bạn biết cần ghép theo cách nào. Bạn hình dung được các chi tiết phải ghép như thế nào mới có ý nghĩa.

Trò xếp hình cuộc sống còn phức tạp hơn nhiều. Có bao nhiêu sách vở, tạp chí, cố vấn, hội thảo, cơ hội... Chúng ta phải chọn lựa từ rất nhiều chi tiết. Vì vậy chúng ta cần có mục tiêu chính xác: một "hình mẫu".

Ở đây, thoạt đầu thì chẳng có gì quan trọng nếu bạn có giành được mục tiêu lớn của bạn hay không. Điều này nghe ra có vẻ mâu thuẫn với những điều đã nói ở trên. Cuối chương này sẽ trình bày rõ. Trong thực tế nó liên quan đến một nghịch lý. Chậm nhất là lúc chúng ta đến đích mới phát hiện ra rằng đây chỉ là một điểm dừng trên đường của chúng ta. Chúng ta không thể sống khi không đạt được những mục tiêu. Mục tiêu chỉ cho hướng đi của chúng ta có một ý nghĩa và cho chúng ta một cuộc sống dễ dàng hơn. Như vậy mục tiêu có 3 lợi thế dưới đây:

1. Nó cho chúng ta một điểm cố định để chúng ta có thể điều chỉnh hướng đi của chúng ta vào đấy. Ở những trường hợp khác chúng ta hoàn toàn không biết nên xuất phát theo hướng nào.

2. Trên đường đi nó cho chúng ta những hướng dẫn giao thông thiết yếu. Giúp chúng ta nhận ra cơ hội, khi nó có ý nghĩa đối với chúng ta.

3. Mục tiêu cho chúng ta lý do và động cơ để xuất phát.

(* *Jonathan Swift (1667 -1745), nhà văn châm biếm Anh - BT*).

Ý NGHĨA CỦA NHỮNG MỤC TIÊU LỚN

Những mục tiêu rất lớn còn có những lợi thế khác. Nếu trong cuộc sống bạn muốn có một bước nhảy vọt, thì bạn phải đặt ra cho mình những yêu cầu cao hơn và những mục tiêu lớn hơn.

Sự bứt phá ngoạn mục bắt đầu từ những mục tiêu ngoạn mục. Đây không phải là vấn đề một căn hộ đẹp hoặc một xe hơi đắt tiền, không phải là vấn đề sang trọng và tiện nghi hoặc tiền bạc. Nó là vấn đề nhân cách của bạn, thứ nhân cách mà còn tiếp tục phát triển trong quá trình lao động.

Cuối công việc chúng ta có đạt được những mục tiêu lớn hay không, không mấy quan trọng. Cái đáng kể là sự cố gắng của chúng ta: cố gắng học tập, trưởng thành và phát triển

những khả năng mới. Giá trị đích thực của một mục tiêu cao cả là sự phát triển của chúng ta trên đường chiếm lĩnh mục tiêu.

Bạn đặt mục tiêu càng cao, bạn phải cố gắng càng nhiều để chinh phục nó. Một số người thậm chí còn đặt ra cho mình những mục tiêu mà trọn đời cũng không thể đạt được. Bạn biết rằng một sự cố gắng nửa vời sẽ không đưa bạn tới đích. Bạn phải cố gắng 110%. Có như vậy mới đảm bảo bạn thường xuyên vận động và lớn mạnh. Chỉ khi chúng ta đòi hỏi ở cuộc sống điều tốt nhất, chúng ta mới huy động cái tối đa của chúng ta và qua đấy chúng ta mới có khả năng trở thành người ưu tú.

Những ai theo đuổi những mục tiêu lớn, thường không còn lấn bấn với những chuyện vặt vãnh trên đường tới đích. Ngay cả khi bạn để tuột mất một vài mục tiêu, bạn vẫn gặt hái được rất nhiều. Và con đường đi tới mục tiêu của bạn mở ra bao nhiêu điều mới lạ, đầy tri thức và tươi đẹp, nên chỉ riêng cuộc hành trình bạn đã được đền đáp. Chừng ấy cũng đủ để xem con đường cũng là một mục tiêu.

Đấy cũng là lý do vì sao chúng ta không cần phải đạt tất cả các mục tiêu. Nhưng mục tiêu của chúng ta xác định con đường của chúng ta. Mục tiêu càng cao thì chất lượng con đường càng tốt. Mục tiêu càng cao thì sự trưởng thành của chúng ta càng có tầm cỡ.

PHÂN BIỆT GIỮA MỤC TIÊU NGẮN HẠN VÀ MỤC TIÊU DÀI HẠN

Những ai từng hoạch định mục tiêu, thường động chạm đến một vấn đề tưởng như mâu thuẫn. Một mặt chúng ta cần xây dựng mục tiêu càng lớn, càng bức xúc càng tốt, một mặt lại xem việc chinh phục được mục tiêu không mấy quan trọng, nếu không muốn nói là thứ yếu.

Ở đây liên quan đến một nghịch lý. Mục tiêu ngắn hạn và mục tiêu dài hạn là khác nhau về chủng loại, nhưng lại bổ sung cho nhau. Có hai sự khác biệt quan trọng: một là trong cách hoạch định mục tiêu, hai là trong mức độ quan trọng của việc thực hiện.

HOẠCH ĐỊNH MỤC TIÊU

Trong khi chúng ta không sao có thể hoạch định đủ lớn cho những mục tiêu của cả đời mình, thì chúng ta không nên đánh giá mình quá cao trong những mục tiêu ngắn hạn.

Để có thể tiến hành những biến đổi lớn lao, trước tiên chúng ta phải đổi mới bản thân. Điều đó cần có thời gian. Đôi khi nó đòi hỏi nhiều thời gian, để một con người chấp nhận điều đó.

Phần lớn mọi người coi trọng những gì họ có thể đạt được trong một năm và coi thường những gì họ có thể đạt được trong mười năm tới. Chúng ta hay đánh mất lòng can đảm khi chúng ta không đạt được những mục tiêu trước mắt. Ngoài ra nó còn làm giảm thiểu lòng tự tin và động lực của chúng ta. Chúng ta nên xây dựng những mục tiêu ngắn hạn sao cho chúng ta kiểu gì cũng có thể đạt được. Ví dụ như chỉ tăng 20% so với thành tích của năm cuối.

Một lần nữa xin nhớ rằng: nhưng mục tiêu dài hơi chúng ta nên xây dựng càng cao càng tốt. Vì những mục tiêu này xác định những gì chúng ta phải làm từ vô số những cơ hội mà chúng ta đối mặt hàng ngày. Mục tiêu càng cao thì chúng ta nhận thức và có thể tận dụng được càng nhiều cơ hội. Những mục tiêu dài hơi mang lại cho chúng ta những thông tin liệu chúng ta có thực sự muốn lớn mạnh và muốn làm nên điều tốt đẹp nhất từ cuộc sống của chúng ta.

THỰC HIỆN MỤC TIÊU

Tất nhiên chúng ta cần cố sức để thực hiện những mục tiêu ngắn hạn quan trọng. Rồi chúng ta mới có thể hoạch định nhiều hơn trong các mục tiêu tiếp theo.

Nếu chúng ta nhiều lần không hoàn

thành mục tiêu ngắn hạn thì chúng ta không tin vào khả năng có thể đạt được những mục tiêu dài hạn cao hơn. Chúng ta phải xây dựng lòng tự tin của chúng ta từ những mục tiêu ngắn hạn đã đạt được.

Những mục tiêu đã đạt được làm phong phú thêm cuộc sống của chúng ta. Nhưng trước hết con người chúng ta được biến đổi qua mỗi mục tiêu đã đạt.

Qua những mục tiêu đạt được chúng ta có thêm lòng dũng cảm và niềm tự tin. Ngược lại, những mục tiêu thất bại mang lại cho chúng ta một vị thế tiêu cực, ở đây chúng ta ngày càng mất tự tin và cuối cùng cam chịu bó tay.

BA LOẠI MỤC TIÊU

Người thành đạt biết rằng việc hoàn thành những mục tiêu ngắn hạn quan trọng như thế nào. Vì họ cũng biết rằng chẳng có ai thành công hoàn hảo trong những mục tiêu đó, nên họ phân biệt giữa mục tiêu A, mục tiêu B và mục tiêu C.

* **Mục tiêu C** là loại họ không phải thực hiện. Họ chỉ cần nhớ tới cho đến khi nào họ không còn quan tâm nữa.

* **Mục tiêu B** là loại tuy có nằm trong kế hoạch nhưng không phải mục tiêu bắt buộc,

trước hết nó là những mục tiêu hướng dẫn.

* **Mục tiêu A** là loại mục tiêu phải hoàn thành.

Bạn hãy tập thành thói quen sau mỗi mục tiêu ghi ngay loại tương ứng cho nó là A, B hoặc C. Sự phân loại này có ưu điểm là chúng ta không phải thực hiện tất cả các mục tiêu của chúng ta mà chẳng xâm phạm đến lòng tự trọng.

Với mục tiêu A chúng ta cũng nên khiêm tốn. Vì chúng ta bằng mọi giá phải thực hiện nó. Nếu bạn làm được như vậy bạn luôn được yên tâm và gây được ấn tượng tự tin tới những người xung quanh. Bạn có thể nói rằng: "Đến lúc này tôi đã hoàn thành mọi mục tiêu "pháp lệnh", trong tương lai tôi cũng sẽ làm như vậy". Chúng ta nên hoạch định những mục tiêu ngắn hạn loại A là những mục tiêu trong mọi tình huống đều có thể đạt được. Nhưng đôi khi chúng ta cũng cần rèn luyện tính phấn đấu và tự phá kỷ lục của mình, bằng cách thỉnh thoảng cũng dành chỗ cho những mục tiêu ngắn hạn loại A ngoài khả năng bình thường của chúng ta.

Những mục tiêu dài hạn loại A quyết định cuộc đời chúng ta. Chúng ta không nên đặt ra quá nhiều. Nhưng cũng cần có một vài mục tiêu có vẻ như "không khả thi". Thế giới của chúng ta không bao giờ lớn hơn những mục tiêu của chúng ta. Bạn đừng băn khoăn: cái gì là

"hiện thực", mà hãy suy nghĩ xem tính hiện thực của mình nên như thế nào.

Che Guevara* từng nói: "*Chúng ta muốn hiện thực. Chúng ta hãy làm cái không thể*".

Thực hành:

Hôm nay tôi sẽ sử dụng sức mạnh của các mục tiêu đối với tôi, bằng cách quyết tâm thực hiện các bước dưới đây:

1. Tôi suy nghĩ về những mục tiêu dài hạn của mình và cân nhắc xem tôi không nên đặt những mục tiêu ấy cao hơn chẳng. Không có gì ảnh hưởng tới đời sống của tôi nhiều hơn là những mục tiêu dài hạn. Mục tiêu càng cao thì cuộc sống của tôi sẽ càng căng thẳng và phong phú hơn.

2. Những người không hiểu gì về những mục tiêu lớn, tôi sẽ không tìm đến để học hỏi, bởi vì với họ chỉ thu hoạch được những cuộc thảo luận vô bổ, tiêu phí sức lực và có khi còn mang lại cho tôi những mối hoài nghi. Tốt hơn là tôi nghĩ xem: Họ ở đâu rồi những người có thể giúp đỡ tôi thực hiện những mục tiêu của mình?

3. Để cho những mục tiêu không quá trừu tượng, tôi đóng một cuốn Album "giấc mơ", trong đấy tôi dán tất cả giấc mơ của tôi dưới dạng các bức ảnh (ví dụ ảnh cắt từ tạp chí, ảnh sưu tập, các bức tranh...). Khi tôi xem cuốn

Album này hàng ngày, tôi sẽ càng quyết tâm chinh phục các mục tiêu.

4. Tôi phân loại các mục tiêu ngắn hạn của tôi thành ba loại: A, B và C. Những mục tiêu ngắn hạn loại A tôi phải đạt được. Vì vậy tôi xây dựng nó sao cho với sự cố gắng tôi sẽ luôn có thể thực hiện. Có như vậy tôi mới tăng cường được lòng tự tin của tôi cho những mục tiêu lớn hơn.

5. Tôi tự hỏi mình: Ta đã sẵn sàng chưa để hoạch định cho mình một mục tiêu dài hạn, một mục tiêu thực ra cho đến hết đời ta vẫn không thể đạt được.

(Che Guevara (1928 - 1967), nhà cách mạng Mỹ Latinh, từng là Bộ trưởng Công nghiệp nước Cộng hoà Cu Ba, từng sát cánh cùng Fidel Castro lật đổ nhà độc tài Batista, lập nên nhà nước Cộng hoà Cu Ba - BT).*

BÍ QUYẾT 18

HÃY CHO NGƯỜI KHÁC NHỮNG GÌ HỌ CẦN

Mặt trời và cơn bão muốn xác ai mình xem ai là kẻ mạnh hơn và có thể làm cho người du khách phải cởi áo măng-tô trước tiên. Cơn bão thổi gió mạnh hết đợt này đến đợt khác vào người đàn ông tội nghiệp. Nhưng khi bão càng thổi mạnh thì du khách càng vùi mình sâu hơn vào áo măng-tô của anh ta và giữ chặt lấy nó.

Khi cơn bão đã kiệt sức và cuối cùng phải đầu hàng, thì mặt trời chiếu những tia nắng ấm áp lên du khách. Người này bỗng chốc thấy nóng nực và anh ta bèn cởi bỏ chiếc áo măng-tô.

Chúng ta sẽ được nhiều thứ, nếu chúng ta dàn xếp được một dịp giao lưu với mọi người, những cuộc giao lưu trên tinh thần của sự thông cảm, lòng khoan dung, có thiện chí, thanh lịch

và đầy tình cảm, hứng thú và tôn trọng lẫn nhau. Những dịp giao lưu như vậy cần được cả đôi bên thực sự mong muốn và đều cảm thấy thoải mái. Để cho đơn giản chúng ta hãy gọi tinh thần những cuộc giao lưu này là "tình yêu thương".

TÌNH YÊU THƯƠNG

Tình yêu còn nhiều hơn là một tình cảm riêng tư. Cụm từ "tình yêu thương" xem ra có vẻ sáo mòn và nhiều người cảm thấy xấu hổ khi phải dùng nó. Tình yêu thương thắt chặt quan hệ của chúng ta với những người khác hơn bất kỳ thứ gì khác. Chúng ta cũng có thể giải quyết mọi vấn đề nhanh nhất qua nó.

Tình yêu là thứ quyền lực mạnh nhất và thông minh nhất. Chúng ta vận dụng càng nhiều tình yêu thương thì càng nhanh chóng đạt được mục tiêu của mình.

Nếu bạn được chọn lựa giữa 2 cách: một là đạt được mục tiêu tối đa, hai là đạt được mục tiêu với sự đối kháng tối thiểu, nếu bạn thông minh bạn hãy quyết định chọn cho mình cách thứ hai. Tình yêu thương không sản sinh ra sự đối kháng và vì thế đưa ta tới mục tiêu nhanh nhất. Tất cả mọi thứ khác đều lãng phí công sức do những tổn thất cọ xát. Quan điểm kinh tế

cũng luôn ủng hộ những quyết định trên tình yêu thương.

Tình yêu là thứ quyền lực mạnh nhất. Trong thực tế nhiều người lại ưa thích tranh cãi. Chúng ta thường nghĩ rằng, đấu tranh dẫn đến mục tiêu nhanh nhất, vì nó gây được dư luận âm ỹ. Đấu tranh có vẻ như thô bạo và vì thế nó có hiệu quả hơn. Nó làm chúng ta ngộ nhận sức mạnh của nó. Nhưng trong mọi trường hợp, đấu tranh chỉ giải quyết tạm thời các vấn đề. Về lâu dài nó chỉ làm phát sinh những vấn đề mới. Không có gì đơn giản hơn và hiệu quả hơn là tình yêu thương. Bởi vì, với một giọt mật ong người ta bắt được nhiều ong hơn là với một bình mật gấu.

THỰC TIỄN

Một bác sĩ làm cho bệnh nhân cảm thấy ông rất quan tâm tới họ sẽ dễ dàng chinh phục được lòng tin của bệnh nhân và điều đó giúp ích rất nhiều trong việc điều trị. Trong kinh doanh, bằng cách đó bạn cũng nhanh chóng thành đạt. Trong lãnh đạo thì sự thông cảm của các cộng sự là nền tảng. Bố mẹ nếu thường tỏ ra yêu thương con cái thì càng dễ dàng dạy dỗ chúng. Chỉ có tình yêu thương và sự sẻ chia mới xây dựng được một lòng tin bền lâu. Cái đó là cần

thiết cho con người để làm nền tảng cho mọi hoạt động của mình.

Tuy nhiên, mặc dù không ít người có thiện chí làm việc đó, họ lại không biết làm thế nào để có thể chuyển tải được tình yêu thương. Chắc bạn cũng biết câu tục ngữ: "Thương người như thể thương thân", câu tục ngữ đó đã phát huy tác dụng rất tốt.

Nhưng có một mặt trái của vấn đề. Vì con người thì rất khác nhau, nên nguyện vọng và nhu cầu của người khác không giống của chúng ta. Chúng ta không được phép lấy sự đánh giá chủ quan của mình làm thước đo cho sự xử lý của chúng ta. Vì vậy bí quyết 18 mới được gọi là: "*Hãy cho người khác những gì họ cần*". Chúng ta nên đối xử với những người khác như họ muốn được đối xử. Chúng ta không được phép xúc phạm người khác. Điều cần thiết ở đây là hiểu đúng về họ.

Mỗi người thường xuyên phát đi những tín hiệu về nhu cầu và nguyện vọng của mình. Nghệ thuật là ở chỗ, bắt đúng tín hiệu và giải mã nó. Chỉ lúc đó chúng ta mới có thể đối xử với những người khác một cách tốt nhất. Trường hợp tối ưu là không phát sinh tranh chấp.

Chúng ta hãy hình dung quan hệ đối với người khác như một tài khoản ở ngân hàng. Nếu tài khoản đã vượt chi và có một chứng từ

thanh toán bất ngờ gửi đến, vậy là chúng ta có vấn đề. Nhưng nếu trong tài khoản số dư dương thì việc chi trả không có vấn đề gì cả. Vì vậy ta nên thường xuyên cố gắng có khoản dự trữ chi trả trong "tài khoản quan hệ". Theo cách hình dung này thì số dư càng nhiều thì mối quan hệ càng trở nên hoà hợp.

24 QUI TẮC VÀNG

Những quy tắc dưới đây chỉ đạo chúng ta mang lại những gì họ cần thiết. Mỗi khi chúng ta vận dụng nó là mỗi lần chúng ta tăng thêm số dư trong "tài khoản quan hệ" của chúng ta.

1. Bạn hãy khích lệ người khác mỗi khi bạn có thể. Bạn hãy khen ngợi thành quả của họ, ngay cả khi những thành quả ấy hãy còn ít ỏi. Lời khen giống như tia nắng mặt trời. Không có nó chúng ta không thể sinh trưởng. Chẳng bao giờ lời khen lại quá nhiều cả.

2. Luôn luôn tạo điều kiện cho người khác giữ thể diện. Bạn chớ làm họ phải trở trêu. Bạn đừng bao giờ trù dập ai. Hãy châm chước những khuyết điểm.

3. Bạn không chỉ nói tốt sau lưng người khác về họ mà ngay cả trước mặt họ. Nếu bạn không thấy gì tốt ở anh ta thì hãy im lặng.

4. Hãy để ý quan sát người khác. Như vậy

bạn mới ghi nhận những gì anh ta làm tốt. Về sau khi bạn khen ngợi, bạn mới có cơ sở chuẩn xác, có như vậy lời khen ngợi mới chân thành, không nịnh bợ.

5. Hãy động viên thường xuyên những phẩm chất và ý tưởng quý giá của người khác. Mọi người đều muốn tỏ ra cao thượng và vô tư. Nếu bạn muốn ai đó tốt lên thì bạn làm như thể anh ta đã có những tính chất đó. Anh ta sẽ tự phấn đấu để bạn không thất vọng.

6. Hãy hạn chế phê bình và tốt nhất là phê bình gián tiếp. Bạn đừng chỉ trích cá nhân mà nhằm vào hành động. Bạn hãy thể hiện cho người khác thấy rằng, bạn thực lòng muốn giúp đỡ anh ta. Đừng bao giờ phê bình bằng giấy mực.

7. Bạn hãy tạo điều kiện cho người khác cảm thấy vai vế của họ. Bạn chớ khoe khoang mà hãy khiêm tốn. Nếu bạn muốn trở thành kẻ thù, hãy châm chọc người khác, nếu bạn muốn trở thành bè bạn hãy để cho người khác châm chọc mình.

8. Nếu bạn phạm khuyết điểm, bạn hãy xin thứ lỗi. Nếu bạn phải đón nhận sự quở trách, thì tốt nhất bạn hãy ân cần niềm nở với người khác khi nhận lỗi về phía mình.

9. Bạn hãy đề xuất thay vì ra lệnh. Như vậy bạn sẽ thúc đẩy được sự hợp tác, mà không có sự khiêu khích chống đối nào.

10. Bạn hãy cư xử với sự tức giận của người khác cùng sự cảm thông. Sự tức giận của người khác thường chỉ là tiếng gào khẩn cầu sự quan tâm. Bạn hãy đồng cảm và quan tâm tới người khác, vì đấy là cái họ cần.

11. Bạn hãy nói càng ít càng tốt. Bạn hãy cho người khác một cơ hội để giải bày. Hãy là một thính giả tâm huyết.

12. Bạn hãy để cho người khác tin rằng ý tưởng xuất phát từ anh ta. Một ý tưởng tốt thì ai là người sở hữu mà chẳng được. Mỗi người ai cũng thích tin rằng mọi việc đã được làm theo ý tưởng chủ quan của anh ta. Biển cả còn biết hạ mình thấp hơn.

13. Bạn đừng ngắt lời người khác. Ngay cả khi bạn nghĩ rằng anh ta nói sai. Anh ta sẽ không lắng nghe bạn, chùng nào anh ta còn đôi điều tâm sự chưa được nói ra.

14. Bạn hãy tìm cách để hiểu sự việc từ quan điểm của người khác. Thổ dân da đỏ nói rằng: "Trước tiên hãy đi một dặm bằng đôi giày của người khác". Bạn phải luôn tự hỏi mình: Cái gì là nguyên nhân hành động của anh ta? Thông hiểu tất cả đồng nghĩa với tha thứ tất cả.

15. Bạn đừng bao giờ cố gắng giành lẽ phải về phía mình. Bạn hãy thông minh hơn, nhưng bạn đừng nói điều đó với người đối thoại. Bạn hãy thừa nhận rằng mình có thể nhầm lẫn. Điều đó làm cho mọi cuộc tranh cãi không thể xảy ra.

16. Thỉnh thoảng bạn nên tặng quà mà không cần nhân dịp gì cả? Tài tháo vát về khoản quà cáp chứng tỏ bạn đã rất quan tâm tới người khác.

17. Khi có sự bất đồng, bạn hãy trấn tĩnh, trước tiên hãy thành thật lắng nghe. Bạn hãy tìm những điểm đôi bên cùng nhất trí. Hãy tự phê bình. Hãy hứa sẽ suy nghĩ thêm về việc đó và cảm ơn về sự quan tâm.

18. Bạn hãy quan tâm thành thực đến người khác. Coi đấy là phương châm hành động. Bạn hãy chứng tỏ rằng bạn đang nghĩ cách làm thế nào để có thể giúp đỡ anh ấy.

19. Bạn hãy mỉm cười. Không có ai lại cần nụ cười như người đã dàn xếp ổn thỏa mọi việc với người khác.

20. Bạn hãy xưng hô với người khác với họ tên đầy đủ, kể cả học hàm, học vị, danh hiệu, chức danh... Điều đó biểu lộ sự kính trọng. Mỗi người đều thích nghe tên của mình. Tất nhiên bạn phải chú ý xưng hô đúng quý danh.

21. Bạn hãy học cách nhìn nhận vấn đề từ góc độ của người khác. Hãy tự hỏi: Thực sự anh ta cần cái gì? Làm thế nào để tạo thuận lợi cho anh ta?

22. Bạn hãy quan tâm đến mọi câu chuyện, ngay cả trên điện thoại, đem lại cho người khác một tình cảm tốt đẹp hơn: thứ nhất đối với bản thân họ, thứ hai đối với những dự định của bạn

và thứ ba đối với bản thân bạn.

23. Bạn hãy tha thứ nhanh chóng. Đừng bao giờ là người hay hiềm thù, để bụng.

24. Gửi lời chúc mừng tốt đẹp nhất tới người khác, khi bạn nhớ tới họ.

Tất nhiên, chúng ta không thể chóng vánh tinh thông tất cả các quy tắc này. Hình như cũng chẳng mấy ai luôn thực hiện được nó. Nhưng thật có ý nghĩa nếu chúng ta luôn cố gắng tiếp cận tới đa những ý tưởng này.

24 quy tắc này không đặt điều kiện là bạn phải thương yêu một người nào đấy. Nó liên quan tới những hành động nhằm tăng cường một tình cảm đã có, nhưng phần lớn nó đánh thức những tình cảm mới. Nền tảng cần thiết cho 24 quy tắc vàng là lòng khoan dung. Khi chúng ta quan tâm đến một con người và cố gắng để cảm thông với anh ta càng nhiều bao nhiêu, thì chúng ta càng trở nên bao dung hơn bấy nhiêu.

Một số người lợi dụng một vài quy tắc này để đạt được mục tiêu của mình. Điều đó không phải là điều cơ bản. Vì như vậy họ chẳng làm được cho mình và cho người khác điều gì tốt đẹp về lâu dài, nếu không muốn nói "ăn xối ở thì". Ở đây không liên quan đến chuyện trang điểm bộ mặt. Khi cây cối tàn úa người ta không bôi xanh cho nó để nó dễ coi hơn, mà ngược lại phải chăm sóc và tưới tấp cho nó. 24 quy tắc

muốn giúp bạn biết "cho người khác những gì mà họ cần".

CHÚNG TA NHÌN THẾ GIỚI DƯỚI GÓC ĐỘ CỦA MÌNH

Nếu chúng ta thường xuyên quở trách người khác và sa vào vòng vây của những người tức giận, thì chắc rằng nguyên nhân không phải là do người khác mà là do chúng ta. Không có một hiện thực khách quan, nếu chúng ta luôn chụp mũ cho người khác. Chúng ta hay "suy bụng ta ra bụng người".

Có ba cách để đánh giá những người khác với lòng khoan dung và tình yêu thương:

* **Thứ nhất:** Bản thân chúng ta phải trong sáng. Chỉ khi chúng ta ưa chuộng chúng ta, chúng ta mới có thể ưa chuộng người khác.

* **Thứ hai:** Chúng ta không được quyền "mổ xẻ" người khác quá đáng. Ai tách bông hoa ra từng mảnh, người đó phá huỷ vẻ đẹp của nó.

* **Thứ ba:** Nên chú trọng vào cái tốt, cái đẹp. Nhiều người rất thích nói xấu người khác. Vậy nên họ đánh giá người khác quá nghiêm khắc.

Ai hay nói xấu người khác, thường hay chú trọng vào khuyết điểm và yếu điểm của người khác, cho nên thế giới đối với họ trở

thành một nơi đầy sai lầm và khiếm khuyết. Ngược lại, nếu ta tìm kiếm cái tốt trong người khác, chúng ta sẽ thấy nó và qua đó nhìn thế giới dễ chịu hơn nhiều.

CHÚNG TA NÊN LÀM GÌ KHI BỊ QUỶ TRÁCH

Một vị sư phụ có tuổi đã quyết định từ nay không tranh đấu nữa. Mặc dù vậy, ông vẫn bị một tay hiếu chiến trẻ tuổi kích động. Vị sư phụ cứ ngồi im không phản ứng gì nhưng tay hiếu chiến vẫn tìm cách khiêu khích ông. Hắn ta ra sức xúc phạm ông và các bậc tiền bối rất dữ dội. Vị sư phụ nọ kiên trì chịu đựng mọi quở trách, phỉ báng, cuối cùng tay hiếu chiến trẻ tuổi đành thất vọng bỏ đi. Những học trò của vị sư phụ không thể hiểu tại sao thầy đã không tự vệ, thậm chí họ còn lấy làm xấu hổ với thầy mình. Sau đấy sư phụ bèn hỏi: "Nếu ai đó muốn biếu các anh một món quà và các anh không nhận nó, vậy nó thuộc về ai?"

Các học trò đáp rằng: "Tất nhiên bao giờ nó cũng thuộc về người muốn trao tặng nó". Vị sư phụ nói tiếp: "Với tính ghen tị, cơn thịnh nộ và lòng hận thù cũng vậy thôi. Nếu chúng ta không nhận nó, thì nó là của người khác". Một mối quan hệ sẽ tồn tại bền vững và thịnh vượng nếu đôi bên cùng thực hiện cho người khác

những gì họ cần thiết. Nhưng cũng có những người không sẵn sàng làm điều đó. Trong trường hợp như vậy đúng ra là phải tự rút lui khỏi đối tác. Bí quyết này không nói rằng bạn nên hy sinh một cách vô nghĩa. Tất nhiên sẽ là tốt hơn nếu bạn cố gắng duy trì lâu hơn một chút còn hơn là đầu hàng quá sớm.

Đôi khi chúng ta thấy thành viên trong gia đình không được đối xử kính trọng và quan tâm như người ngoài. Điều đó chẳng ai mong muốn. Chúng ta đừng quên rằng chúng ta nên cho tất cả mọi người những gì họ cần. Đương nhiên điều đó đặc biệt lại càng đúng đối với những người mà ta yêu mến nhất.

Thực hành:

Hôm nay tôi sẽ cải thiện khả năng của tôi là biết cho người khác những gì họ cần, bằng cách quyết tâm thực hiện các bước sau đây:

1. Hôm nay tôi khẳng định lại cho mình một lần nữa rằng tình thương yêu là khả năng thông minh nhất và tiết kiệm sức lực nhất để tồn tại. Bởi vậy hôm nay tôi quyết định cho người ta những gì họ cần thiết.

2. Tôi kiểm tra tình trạng "tài khoản quan hệ" với năm người quan trọng nhất trong đời sống của tôi như thế nào? Tôi tự hỏi hôm nay tôi có thể làm gì để dự phòng "khoản chi trả".

3. Hôm nay tôi sống theo các quy tắc vàng. Tôi biết rằng nếu tôi muốn biến những quy tắc vàng thành một bộ phận của cuộc sống thì tôi phải thường xuyên đọc nó. Vì thế tôi sẽ photocopy những quy tắc vàng và treo nó lên trong phòng, đồng thời luôn mang theo người. Tôi đọc nó hôm nay trước mỗi cuộc tiếp khách quan trọng.

4. Tôi ghi chép ngắn gọn nhận xét của tôi đối với một số nhân vật. Ai sống theo quy tắc vàng một thời gian lâu sẽ cảm thấy mình thay đổi. Người ta bắt đầu chân thành yêu thương mọi người hơn. Quy tắc vàng đã trở thành lợi ích cá nhân và nhu cầu nội tâm.

5. Nếu tôi sống trong hiệp hội hoặc công ty, thì hôm nay sẽ đi chơi với một thành viên. Khi đi chơi tôi sẽ ứng xử một cách ân cần, lịch sự và dễ thương như khi tôi đi chơi lần đầu với nhân vật này. Tôi sẽ tạo ra một "khoảnh khắc thần tiên".

BÍ QUYẾT 19

ĐỪNG ĐỂ MÌNH BỊ PHẢN TÂM

Tom và Sam cùng bắt đầu làm việc theo hợp đồng cho một hãng mới thành lập. Tom là một người năng động. Chàng trai độc thân này xem ra hay gặp chuyện rủi ro. Khi thì chiếc xe hơi cũ của anh không nổ được máy, lúc thì đánh mất chứng minh thư và phải nhanh chóng lo làm một cái mới. Một lần khác đường ống nước trong tầng hầm bị vỡ, anh ta phải chữa chạy mọi thứ trong tầng hầm. Sam, ngược lại, là một chàng trai trầm lặng. Anh ta mê các chương trình phim truyền hình. Anh ta cố ý đặt ra cho mình ít công việc hơn khả năng anh ta có thể, vì anh ta không muốn nhớ mất tập tiếp theo của bộ phim anh ta đang khoái.

• Sau một vài tháng, ông trưởng phòng nhân sự cho Sam thôi việc. Anh ta chấp nhận quyết định thôi việc mà chẳng hề phản đối. Nhưng ông cũng thái hời cả Tom. Anh ta đã kịch liệt phản đối: "Ông không thể ném tôi cùng thằng Sam lười như hủi vào sọt rác được."

Rốt cuộc tôi vẫn là thằng sẵn sàng làm việc như trâu. Chẳng qua tôi chỉ là một nạn nhân của sự rủi ro".

Ông trưởng phòng nhân sự đáp rằng: "Tôi là người chịu trách nhiệm về sự sống còn của hãng. Nếu chúng ta không đạt được các mục tiêu, chúng ta làm thiệt hại đến toàn hãng và như vậy là đe dọa đến công ăn việc làm của tất cả những công nhân khác. Ở góc độ này thì dù anh có lý do hoặc không có lý do để không hoàn thành nhiệm vụ đều như nhau. Cuối cùng chỉ còn một tiêu chuẩn được tính đến đây là kết quả công việc."

Để thực sự thành công trong công việc, chúng ta phải tập trung sức lực và toàn bộ sự chú ý của chúng ta vào một công việc duy nhất. Sự tập trung này ở nhiều người rất khó khăn, vì họ rất dễ bị phân tâm bởi nhiều nguyên nhân. Một sự kiện thể thao, những vấn đề thời sự, một sự cố đời tư, cuộc tranh cãi với đối tác..., và thậm chí cả thời tiết. Một số người không thể làm việc có hiệu quả, khi bên ngoài trời mưa vì "thời tiết ảm đạm làm se lòng người". Mặt khác, cũng chính họ mong mọi người thông cảm rằng, khi thời tiết đẹp họ không thể thực sự tập trung vào công việc.

Chúng ta có thể bị phân tâm bởi sự nhận định và cách suy nghĩ của chúng ta. Nếu bạn ngay từ trưa đã ngừng làm việc, vì bạn đang lo chạy "chân ngoài" một phi vụ kha khá, thì bạn bị phân tâm như khi bạn thất vọng vì chính những phi vụ ấy đổ bể.

LỜI BÀO CHỮA CÀNG KỊCH TÍNH THÌ LÒNG TỰ ÁI CÀNG LỚN HƠN

Mối nguy hiểm đích thực của sự phân tâm là chúng ta hay lợi dụng nó để bào chữa một cách khéo léo cho sự yếu kém trong sự cố gắng và kết quả công việc. Một số người mất rất nhiều công sức để tìm cách bào chữa "tuyệt vời". Họ muốn được yên thân cho dù không hoàn thành nhiệm vụ. Người thành đạt ngược lại dùng năng lực của mình để hoàn thành nhiệm vụ. Họ muốn tự hào về những thành quả của họ. Chỉ có kết quả là đáng kể, chứ không phải lời bào chữa. Những người thành đạt luôn thành công cho dù có bị phân tâm.

Chúng ta thường cảm thấy dễ chịu khi nghe những lời bào chữa được thêu dệt. Chúng ta nghe ra có vẻ hay ho. Dù cho chúng ta không làm việc, vì bên ngoài bão tuyết gào thét hoặc vì chúng ta đơn giản là thích xem truyền hình. Kết quả là như nhau. Dù bạn có bị động, vì xe

bạn gặp bão, rồi phải đi qua vùng động đất, tiếp
đấy lại còn thấy chú cừu chết trên đường và tất
nhiên phải mang nó đi chôn và cuối cùng xe bạn
chết dí trên đoạn đường mới rải nhựa... Hoặc
bạn nằm bẹp ở nhà đơn giản chỉ vì không có
hứng thú làm việc. Kết quả là như nhau. Tất cả
mọi sự phân tâm đều giống nhau vì đều hạn chế
kết quả công việc. Vấn đề đặc biệt ở những lời
bào chữa có kịch tính là lòng tự ái nổi lên trong
chúng ta.

Tất nhiên chúng ta thích đưa nguyên
nhân gặp bão và hỏng xe để bào chữa hơn. Bạn
hãy nhớ rằng: ý nghĩa của một lời bào chữa là
lái sự chú ý khỏi chúng ta để hướng vào một
việc gì khác hoặc một người nào khác. Chúng ta
chỉ là nạn nhân của hoàn cảnh đó, khi đành
phải bó tay. Chúng ta tìm kiếm lời chia buồn và
sự cảm thông thay vì sự kính trọng và việc công
nhận. Chúng ta có toàn quyền quyết định, hoặc
để mình bị phân tâm hoặc chúng ta đạt được
mục tiêu. Bạn sẽ đánh giá thế nào về một con
người khi họ trả lời câu hỏi: "Anh đã làm gì
trong năm năm lại đây?" như sau: "Tôi hoàn
toàn bận rộn vào những việc phát sinh không
đâu vào đâu".

Ai dùng thời gian chủ yếu vào những việc
phân tâm như vậy người đó vẫn sống qua ngày,
nhưng anh ta chưa bao giờ kiểm soát được cuộc
sống của mình. Ngược lại người nào hướng vào

mục tiêu và không để mình bị phân tâm, người ấy mới là người thiết kế nên cuộc sống của mình.

Trong cuộc sống, nếu chúng ta biết tập trung vào đâu thì ở đó khắc có sự tăng trưởng. Khi chúng ta hoàn thành nhiệm vụ điều đó sẽ tác động đến chúng ta. Khi chúng ta thường xuyên bị phân tâm, điều đó cũng sẽ tác động đến chúng ta. Những ai coi trọng các hoàn cảnh bất ngờ xảy đến, chắc hẳn chẳng mấy ngạc nhiên, khi thấy cuộc sống của mình ngổn ngang những điều bất hạnh. Cuộc đời của một số người dường như chỉ là một cuộc bào chữa.

XỬ LÝ PHÂN TÂM TRONG THỰC TIỄN

Gót* từng nói: "*Một điều bạn luôn có thể đoán trước là điều không thể thấy trước được*". Luôn luôn có thể xuất hiện sự phân tâm. Chúng ta cần học cách để xử lý nó. Hầu hết mọi sự phân tâm khi mới xuất hiện quan trọng hơn nhiều so với thực chất sự việc. Nhiều việc chúng ta có thể làm ngơ!

Những việc khác chúng ta có thể tạm quên đi chốc lát. Nghĩa là chúng ta có thể quan tâm đến các việc đó muộn hơn khi đã bình tĩnh, như sau khi làm việc về. Nhưng những việc khác đòi hỏi ngay sự quan tâm của chúng ta và

cần được xử lý ngay. Vì vậy, chúng ta luôn phải đoán trước những việc phân tâm khẩn cấp, "chưa bao giờ từng có".

Bạn nghĩ gì về một lái xe taxi, anh ta mùa đông nào cũng có vài lần không chạy nổi xe của mình, vì anh ta còn chạy xe với bộ lốp mùa hè? Bạn sẽ nói rằng: "Nhẽ ra anh ta phải có kế hoạch trước". Cũng giống như tuyết chỉ rơi trong mùa đông ở một số vùng nhất định, thì cũng có một số việc phân tâm không nhất thiết phải xuất hiện, nếu chúng ta có kế hoạch đối phó. Tất nhiên người ta không thể lường trước được mọi chuyện bất ngờ xảy ra. Đôi khi có những việc nước sôi, lửa bỏng và ta phải hành động ngay. Có lẽ những việc như vậy xảy ra hàng tuần thậm chí hàng ngày. Sự khôn ngoan là ở chỗ thay vì để cho việc phân tâm phá vỡ kế hoạch, thì lại bố trí việc phân tâm vào trong kế hoạch. Đúng theo quy luật: bạn có thể lệ thuộc vào những việc phân tâm hoặc những việc phân tâm có thể phụ thuộc vào bạn.

Bạn hãy đưa vào chương trình làm việc hàng ngày tốt nhất một thời gian cố định dành cho việc phân tâm, ít nhất là 2 tiếng một ngày. Mỗi khi việc phân tâm xuất hiện bạn thực hiện vô tư đúng theo kế hoạch. Và nếu không có vấn đề gì xuất hiện, thì bạn có thời gian đặc biệt.

Nhưng không bao giờ bạn cho phép việc phân tâm làm ảnh hưởng tới những kết quả của

bạn đã hoạch định. Tương tự như vậy bạn có thể cứ 14 ngày thì dành một ngày cho những việc phân tâm. Ba đến năm ngày trong nửa năm. Và chừng nào bạn không thể kham nổi, thì bạn hãy phân công cho ai đó chuyên trách giải quyết những công việc phân tâm của bạn.

(* *Johann Wolfgang Goethe (1749 -1832) nhà đại văn hào Đức, nhà viết kịch, nhà khoa học, nhà triết học, chính khách thế kỷ XVIII - XIX - BT).*

LÀM THẾ NÀO CÓ THỂ LỢI DỤNG VIỆC PHÂN TÂM

Bạn có biết tình huống: bạn đang làm việc và có ai đó đến ngồi trong phòng làm việc của bạn? Có lẽ bạn cũng sẽ khó chịu về việc đó. Nhưng chúng ta có nên hạ nhục mọi người vì đã "làm gián đoạn" công việc của ta không? có nên coi người không bằng công việc tập trung của mình không? Nếu như ai đó,

Vì buồn chán, chỉ muốn ghé qua và tán gẫu, thì anh ta chỉ làm mất thời gian của mình. Nhưng nếu con gái của bạn đến vì một vấn đề quan trọng của nó thì chắc hẳn nó được ưu tiên. Nếu bạn giỏi thu xếp công việc, bạn có thể ngồi với con gái một lát, mà chẳng ảnh hưởng gì đến công việc. Thậm chí từ việc "phân tâm" này bạn lại thấy khoan khoái tiếp tục công việc. Sau đấy

bạn lại ngồi vào bàn và suy nghĩ xem mình đang làm gì, trước lúc con gái bước vào phòng.

Chúng ta sẽ chẳng bao giờ có thể tránh được hoàn toàn việc phân tâm và cũng chẳng muốn có việc phân tâm. Nhưng chúng ta có thể lợi dụng nó. Nó có thể biến thành tín hiệu nhắc nhở chúng ta: "Đã đến lúc cần kiểm tra nhanh". Mình có đang làm việc tuyệt vời hay không? Bạn có thể đặt ra các câu hỏi sau:

1. Mình có sử dụng thời gian tối ưu không?

2. Mình có quán xuyến hết công việc hoặc mình đang giải quyết những công việc chiến lược hay không?

3. Mình có thể sử dụng thời gian hiệu quả hơn theo nhân sinh quan của mình không?

Sự phân tâm có một vị trí khá quan trọng trong đời sống của những người thành đạt. Họ xử lý thông minh với mọi việc phân tâm và dành thời gian cho nó. Nhưng họ không để cho mình bị lôi kéo vào việc lạm dụng những phân tâm làm việc bào chữa. Họ đạt được thành tựu ở mọi mục tiêu, mặc tất cả mọi phân tâm.

Thực hành:

Hôm nay tôi sẽ cải thiện khả năng của tôi trong việc xử lý việc phân tâm, bằng cách quyết tâm thực hiện các bước dưới đây:

1. Hôm nay tôi sẽ không sử dụng lời bào

chữa. Tôi muốn tự chủ cuộc sống của mình, không là quả bóng cho người khác đá. Lạm dụng lời bào chữa khác nào đánh mất quyền tự chủ của mình trong mọi hoàn cảnh và đối với mọi người khác. Tôi muốn sử dụng năng lực của mình vào việc hoàn thành nhiệm vụ chứ không phải để tìm cách bào chữa.

2. Tôi sẽ không để cho sự phân tâm lôi kéo mình bó tay trước những mục tiêu của mình. Hôm nay tôi sẽ tiến hành những hoạt động mà tôi đã hoạch định.

3. Vì tôi luôn có thể dự đoán những việc phân tâm bất ngờ xảy đến nên hôm nay tôi sẽ giành thời gian nhất định cho những việc như vậy. Có như vậy tôi mới không bị lệ thuộc vào những phân tâm, mà buộc mọi sự phân tâm phụ thuộc vào mình.

4. Nếu một việc phân tâm bất ngờ xảy đến, thì tôi sẽ tận dụng nó làm cơ hội để thực hiện việc kiểm tra nhanh. Tôi tự hỏi liệu mình có đang sử dụng thời gian tối ưu không?

BÍ QUYẾT 20

HÃY GƯƠNG MẪU TRONG SẢN XUẤT

Một thiếu phụ đến với Gandhi* và yêu cầu ông: ông có thể làm cho con trai bà tin rằng người ta không nên ăn nhiều đường hay không. Bà tin tưởng rằng lời nói của đại nhân sẽ có trọng lượng hơn lời của bà ta. Gandhi đáp rằng: ông phải chuẩn bị cho nhiệm vụ này 3 tháng.

Ba tháng sau, người thiếu phụ cùng con trai của mình đến chỗ Gandhi, ông giải thích cho đứa trẻ bằng những lời mộc mạc rằng sẽ tốt hơn nếu nó không ăn nhiều đường, rằng đường không tốt cho sức khỏe, nếu nó thường xuyên hạn chế ăn đường thì chắc chắn nó còn to hơn, khỏe hơn bây giờ. Đứa trẻ lập tức đồng ý.

Thiếu phụ bèn kéo Gandhi ra chỗ khác để tìm hiểu xem tại sao ông ta phải chuẩn bị 3 tháng cho mỗi việc giải thích đơn giản như vậy. Gandhi đáp rằng: *"Để chứng minh được điều đó, bản thân tôi trước tiên phải hạn chế đường 3 tháng. Chỉ có như vậy tôi mới có thể thuyết phục được con trai bà cũng làm như vậy"*.

Tất cả những gì mình nói đều có trọng lượng hơn, nếu chúng ta sống theo những điều đã nói. Những gì chúng ta giải thích cho người khác, chúng ta có thể đánh giá qua sự hồi âm do họ được thức tỉnh. Abraham Lincoln từng nói: "*Cái anh làm rõ ràng làm tôi không thể nghe theo lời anh*". Khi hầu hết mọi người không tin vào lời chúng ta, điều đó không hẳn do những người khác, mà chắc hẳn là do bản thân chúng ta. Có khả năng chúng ta rơi vào một trong bốn cạm bẫy dưới đây:

1. Cạm bẫy thứ 1: Thích làm quản lý mà không trực tiếp sản xuất

Mỗi người và mỗi lực lượng lãnh đạo tồn tại ở một trong bốn giai đoạn quản lý như sau:

Giai đoạn sản xuất:

Nhiều người lúc đầu rất "sản xuất" theo đúng nghĩa đen của từ ngữ. Họ cố gắng hiến chủ yếu thời gian của mình cho việc sản xuất ra sản phẩm. Chừng nào chúng ta còn ở trong giây chuyễn sản xuất chúng ta còn làm ra tiền.

Chỉ có chừng nào chúng ta trực tiếp tham gia sản xuất, chúng ta mới có thể tự tin nói về các mục tiêu trong tương lai của chúng ta.

Giai đoạn quản lý:

Khi một tập thể độc lập nhận thức được rằng họ không kham nổi công việc một mình,

họ tìm đối tác và nhân viên. Phần lớn thời gian của họ bây giờ được dùng vào việc động viên và giúp đỡ người khác. Thay vì trực tiếp sản xuất, bây giờ họ thúc đẩy người khác sản xuất. Vấn đề không phải là việc bước vào giai đoạn quản lý, mà ở đây là vấn đề rời bỏ giai đoạn trực tiếp sản xuất. Và ai đó chỉ còn vai trò "quan trọng", nhưng bản thân không sản xuất gì cả, sẽ nhanh chóng bị coi thường.

Giai đoạn giám sát:

Chúng ta trở thành người giám sát lực lượng quản lý. Điều đó xảy ra tuần tự như sau: những cộng sự và nhân viên làm theo cách thức của sếp. Sau khi những cộng sự mới được tuyển dụng, những "người cũ" mặc nhiên công nhận nhiệm vụ của họ là kèm cặp và khích lệ những người tập sự. Điều đó hẳn còn là tốt, chừng nào sức sản xuất của bản thân họ chưa giảm sút. Dù sao mọi việc vẫn thường diễn biến, vì mỗi người đều cảm thấy mình trở nên quan trọng: người quản lý trước kia chỉ còn cần giám sát những người quản lý mới, mặt khác những người này lại giám sát những người trực tiếp sản xuất. Công việc sản xuất cứ thế mà tiếp diễn, nó không tăng trưởng tỷ lệ với số người mới tuyển dụng.

Giai đoạn tổng giám sát:

Cộng tác viên mới tiếp tục được tuyển dụng. Những biên chế trực tiếp sản xuất trở thành người quản lý. Người quản lý trở thành người giám sát và người giám sát trở thành người tổng giám sát. Họ đã đạt đến đỉnh cao của "hình chóp quản lý" và bây giờ có vai trò hết sức quan trọng. Họ chỉ cần đánh giá, đôn đốc và tổng hợp. Người tổng giám sát cuối cùng chỉ phải chăm lo sao cho các giám định viên quán xuyên được đội ngũ các cấp quản lý để họ chăm lo duy trì trật tự của những người trực tiếp sản xuất. Bạn sẽ ngạc nhiên thấy các doanh nhân nhanh chóng thành đạt như thế nào trong các trường hợp trên.

Nguyên nhân lúc nào cũng giống nhau, đó là con người có khuynh hướng chứng minh vai trò quan trọng của mình bằng cương vị của họ chứ không bằng hoạt động sản xuất. Nhưng uy tín được xây dựng qua hành động chứ không qua cương vị. Nếu chúng ta muốn nhóm bếp, chúng ta phải kiểm củi. Nếu chúng ta muốn còn được tin cậy, chúng ta phải trực tiếp tham gia sản xuất.

2. Cạm bẫy thứ 2: Trở thành con người công thân

Một số người chỉ còn biết sống với quá khứ. Họ là cái bóng của quá khứ. Chúng ta hãy

đề phòng đừng để chúng ta trở về với con người dĩ vãng. Cái mà trong nghề nghiệp chúng ta vẫn thường làm là đều đặn phải trực tiếp tham gia sản xuất và lấy kết quả làm thước đo, nếu chúng ta còn muốn được kính trọng. Mỗi nghề nghiệp có những quy luật và chu trình riêng của nó. Dù chu kỳ ngắn dài thế nào, chúng ta cũng phải tuân theo.

Một nghệ nhân có lẽ chỉ cần 2 năm một lần để đưa ra một tác phẩm mới. Một nhà phẫu thuật có thể tạm ngưng công việc trong vòng một năm, nhưng rồi anh ta phải quay lại bàn mổ. Trong nhiều ngành, chu kỳ của thương nhân thường rất ngắn. Chúng ta cần phán xét một thương nhân, người đã nhiều năm thành đạt trong việc kinh doanh, nhưng vài tháng trở lại đây làm ăn thua lỗ.

3. Cạm bẫy thứ 3: Trở thành người ảo tưởng

Thật đáng hoài nghi, khi người nào đó khoa trương nói về những kế hoạch trong tương lai nhằm gây ấn tượng như mọi việc đã an bài. Một số tên lừa bịp rất khéo léo ba hoa về những điều còn muốn làm với một việc đã làm, để cho người ta có cảm giác như đang đứng trước những người thành đạt. Sự thật là họ đang đứng trước những tay ba hoa.

Vinh quang phải được xây dựng trên cơ sở

những thành quả đã hoàn thành và tôn trọng thực tiễn. Tất nhiên một tập thể lãnh đạo giỏi cũng có khi ảo tưởng. Trong khi hầu hết mọi người chỉ nhìn thấy những việc trước mắt, thì đội ngũ lãnh đạo có thể hình dung được những việc như vậy sẽ xảy ra trong tương lai như thế nào. Nhưng họ phải có khả năng chuyển tải sự hứng khởi của họ tới những người khác để họ cũng quyết tâm giành lấy mục tiêu đó.

Muốn như vậy họ phải nhất quán. Người phát ngôn phải làm cho chúng ta tin cậy, khi chúng ta quan sát anh ta trong công việc. Anh ta phải gây được ấn tượng như thể kết quả đang đến gần. Đại ngôn không bao giờ có thể thay thế cho sự lao động miệt mài và những thành quả do lao động tạo nên.

4. Cạm bẫy thứ 4: Không còn gương mẫu

Nếu chúng ta thực sự có một dự án hấp dẫn mà không ảo tưởng, chúng ta sẽ luôn tập hợp được cộng tác viên, chỉ cần chúng ta đủ sức thuyết phục. Nhưng chẳng ai muốn theo một con người mất tư cách.

Bạn hãy tự chất vấn mình: Ở địa vị ta liệu ta có muốn đi theo một con người như ta? Bạn đã làm gì trong ba tháng trở lại đây? Bạn hãy nghĩ đến ý thức chấp hành kỷ luật và tinh thần làm việc của bạn? Bạn đã kiên trì đến mức

nào? Bạn đã thực hiện mục tiêu chuẩn xác đến đâu? Những gì đạt được từ những hứa hẹn của bạn trong quá khứ? Nếu bạn muốn thúc đẩy mọi người xung quanh làm việc nhiều hơn, thì bản thân bạn phải làm việc nhiều hơn. Bạn không thể "ngồi chơi xơi nước" ở nhà và "điều khiển từ xa" người khác. Không bao giờ bạn có thể hoàn thành những mục tiêu chiến lược, nếu như bạn rời bỏ thực tế sản xuất.

(* *Mahatman Gandhi (1869 - 1948), nhà lãnh đạo Ấn Độ trong phong trào đòi độc lập từ nước Anh cho nhân dân ấn Độ - BT*).

HÃY NGÃY BẤT NGỜ ĐỒNG NGHIỆP BẰNG NĂNG LỰC CỦA MÌNH

Ở đây liên quan tới việc chúng ta phải tiến hành nhiều hơn các hoạt động sản xuất kinh doanh có hiệu quả. Nếu bạn trở nên thành đạt, nhiệm vụ của bạn sẽ dịch chuyển và thay đổi. Nhưng bạn cần tiếp tục chứng minh rằng bạn có thể hoàn thành những nhiệm vụ cụ thể không kém gì các đồng nghiệp. Bạn hãy chứng tỏ cho họ thấy rằng: Phương pháp làm việc của bạn phát huy tác dụng tốt. Bạn hãy liên tục làm nhân viên của mình ngạc nhiên trước những ý tưởng mới của bạn, năng lực mới của bạn. Như thế người ta sẽ tin lời bạn, làm theo bạn.

Nhất cử nhất động của bạn dù tốt hay xấu sẽ luôn ảnh hưởng tới những việc làm của họ. Nếu bạn bị phân tâm, đồng nghiệp sẽ bị phân tâm. Nếu bạn có kỷ luật và luôn vì công việc, thì nhân viên của bạn cũng có kỷ luật và nghiêm túc trong công việc. Bạn làm việc chăm chỉ, thì nhân viên của bạn cũng chăm chỉ làm việc. Bạn đừng bao giờ ảo tưởng rằng bạn có thể đánh lừa đồng nghiệp về sự chăm chỉ của mình.

QUY TẮC 3 NGÀY

Chúng ta còn hiểu rất ít về chức năng bộ não cũng như tiềm thức của chúng ta. Ví dụ như chúng ta còn chưa có thể giải thích vì sao sự kích lệ và sự hứng khởi của chúng ta thường rất nhanh suy giảm. Nhưng may thay chúng ta còn biết có thể làm gì để chống lại sự suy giảm đó. Có một "mẹo" đơn giản để giữ sự hứng khởi ở mức độ cao đó là quy tắc 3 ngày. Quy tắc này nói rằng: cứ 3 ngày chúng ta cần có một thành quả phải chăng. Trong khuôn khổ của một dự án dài hơi nó có thể là một mục tiêu kỳ hạn hoặc một kết quả đơn lẻ. Nhiều người lãng phí thời gian vào những việc vụn vặt, nên không có niềm vui do kết quả công việc mang lại. Thay vì làm việc dàn trải, chúng ta nên tập trung vào một dự án độc nhất cho đến khi chúng ta ít

nhất cũng có được một kết quả từng mặt.

Trong phạm vi 3 ngày mà không có kết quả nào mang lại sự hứng khởi của chúng ta thường tụt xuống điểm "0". Chúng ta lại phải cố gắng nhiều để khôi phục trở lại. Chúng ta hãy hình dung hình ảnh đoàn tàu lớn. Nếu nó đang chạy với vận tốc lớn, nó sẽ quét sạch mọi chướng ngại vật trên đường.

Nếu bạn cứ 3 ngày đạt được ít nhất một kết quả, thì bạn cần hứng khởi. Bạn sẽ làm việc có hiệu quả nhất. Bạn được khích lệ tới lúc trở thành một điển hình.

QUY TẮC 3 NGÀY ĐỐI VỚI ĐỒNG NGHIỆP CỦA MÌNH

Để có thể duy trì sự khích lệ theo quán tính, mỗi đồng nghiệp của bạn cũng cần có một kết quả cứ 3 ngày một lần. Bạn hãy giải thích cho họ tác dụng của việc này. Hãy bố trí quá trình sản xuất sao cho đảm bảo thực hiện được quy tắc 3 ngày. Ngoài ra, cứ 3 ngày đồng nghiệp của bạn cần thiết có sự ủng hộ của bạn. ở đây, sự ủng hộ có thể là bất kỳ một sự cổ vũ, bất kỳ một hình thức động viên nào đó, một việc gì đó để chứng tỏ cho họ thấy họ không đơn độc mà họ có sự giúp đỡ của bạn.

Một cộng sự mới đang ở trong thời kỳ tập

sự chưa thể tự phấn đấu cứ trong vòng 3 ngày có một kết quả cụ thể. Nhưng cứ 3 ngày anh ta cần được khích lệ, động viên bằng nhiều cách khác nhau: một cuộc tiếp xúc cá nhân nhẹ nhàng, một sự hợp tác trong công việc, một gợi ý đọc một cuốn sách hay xem một cuộn băng video do bạn đề xuất. Có rất nhiều hình thức để khích lệ, động viên họ.

Để cứ 3 ngày theo cách này giúp đỡ và gây hưng phấn cho họ, thì bản thân bạn cũng phải nhiệt tình. Bản thân bạn cũng cần sự cố vũ và hứng khởi. Và không có gì duy trì phong độ cho bạn bằng việc cứ 3 ngày bản thân gặt hái được một kết quả.

Không có gì có thể duy trì quán tính của bạn tốt bằng những kết quả chủ quan của mình, bất luận thành công trên lĩnh vực nào trong doanh nghiệp của bạn. Đội ngũ của bạn cũng cần được chia sẻ điều đó. Nếu chúng ta muốn đồng đội tiến nhanh hơn, thì bản thân chúng ta trước tiên phải tiến hành nhanh hơn.

ĐỪNG NHẦM LẤN VỀ NHỮNG KẾT QUẢ CỦA BẠN

Một mặt, cứ 3 ngày bạn cần có ít nhất là một kết quả. Mặt khác, những kết quả đó không hẳn đã chứng tỏ bạn đang thực sự làm việc tích

cực. Rất có thể bạn đang gặt hái lúc này những gì mà bạn đã gieo trồng từ những tuần trước đó. Những gì bạn làm tuần này, sang tuần sau mới thấy kết quả. Những gì bạn làm tháng này, sang tháng sau mới có kết quả. Những gì bạn làm trong mùa đông, sẽ được thanh toán trong mùa hè.

Những kết quả hôm nay bạn đạt được, không liên quan nhiều đến những cố gắng hôm nay của bạn. Nó là kết quả của những công việc trong quá khứ. Hôm nay những sự cố gắng của quá khứ được đền đáp. Thu nhập của bạn trong năm nay là kết quả tổng hợp từ những hoạt động của bạn trong những năm gần đây.

Bạn đừng nhầm lẫn về những kết quả của mình. Hãy luôn quan tâm đến những hoạt động của bạn và luôn gắn liền với sản xuất. Những người thành đạt không bao giờ xa rời sản xuất. Họ luôn ý thức được rằng bằng những hoạt động hôm nay họ đang xây dựng thực sự cho tương lai mai sau. Họ sống với lời nguyện. Luôn gắn bó với sản xuất và nêu gương cho mọi người.

Thực hành:

Hôm nay tôi rèn luyện khả năng gương mẫu trong sản xuất bằng cách quyết tâm thực hiện các bước sau đây:

1. Hôm nay tôi sẽ thu xếp để có thể xuống khâu trực tiếp sản xuất.

2. Tôi sẽ có chương trình hỗ trợ cho mình cứ 3 ngày đạt được một kết quả cụ thể. Từ hôm nay. Tôi duy trì quy tắc 3 ngày.

3. Để giúp đỡ nhân viên mới của tôi tối ưu, tôi sẽ bằng cách nào đẩy động viên họ theo chu kỳ 3 ngày và sẽ tiếp xúc với họ. Sự hỗ trợ này cần thiết đối với cộng sự của tôi cho tới khi họ có thể tự lập sống theo quy tắc 3 ngày. Nhưng sau đó vẫn có lợi nếu tôi bằng cách nào đó giữ mối liên hệ với họ ít nhất là 3 ngày một lần.

4. Công tác lãnh đạo bằng sự nêu gương là một trong những nhiệm vụ quan trọng nhất của tôi. Tôi tự hỏi: Bản thân mình có muốn làm "sếp" hay không?

5. Hôm nay tôi sẽ nghiêm khắc kiểm tra mình có lẫn lộn trong những thành quả quá khứ của mình hay là ẩn náu sau những viễn cảnh? Viễn cảnh là tốt, nhưng chúng phải được thực hiện bằng hành động.

BÍ QUYẾT 21

HÃY BẮT ĐẦU MỌI VIỆC QUAN TRỌNG NHANH NHẤT

Một người đi khám bệnh. Ông ta cảm thấy mệt mỏi, suy nhược. Gánh nặng của công việc hình như quá tải đối với ông ta. Thường xuyên trong đầu ông ta lúc nào cũng ngổn ngang, bộn bề công việc, những công việc ông ta còn phải hoàn tất. Hình như chẳng bao giờ hết việc. Điều làm ông đặc biệt băn khoăn là hầu như ông chẳng bao giờ có thời gian cho những việc trọng đại trong cuộc sống. Gần đây ông lại mắc bệnh đau dạ dày. Nó hành hạ ông hàng đêm mất ngủ và ban ngày thì hoàn toàn mệt mỏi. ông mất hết lòng tự tin và ngày càng suy nhược.

Người bác sĩ thông minh đã chẩn đoán nguyên nhân căn bệnh của ông là do cách ông ta quán xuyến cuộc sống của mình. Đặc biệt là 3 thói quen đã từ lâu âm thầm gặm nhấm tâm hồn ông, làm cho ông đổ bệnh. Đó là: ông ta lẫn lộn giữa việc bức xúc với việc hệ trọng, ông ta

thường hay trì hoãn công việc. Ngoài ra ông ta lại là người quá cầu toàn.

BỨC XÚC VÀ QUAN TRỌNG

Có sự phân biệt giữa những việc quan trọng và những việc bức xúc. Chúng ta trì hoãn những việc quan trọng càng lâu, thì chúng ta càng trở nên bức xúc hơn. Đồng thời chúng ta cảm thấy khó chịu. Điều đó đúng không chỉ với những việc quan trọng mà còn đúng với những việc ít quan trọng. Riêng những nhiệm vụ tương đối không quan trọng này ngày lại ngày ùn lên thành cả núi công việc.

Một bí mật của người thành đạt là họ đảm nhận những việc quan trọng của đời sống và giải quyết những việc quá bức xúc. Họ hoàn thành tất cả càng nhanh càng tốt. Chúng ta trì hoãn những việc quan trọng, cả những việc không quan trọng, càng lâu bao nhiêu, thì chúng ta trở nên càng bức xúc và càng tốn phí thời gian nhiều hơn. Và cứ như vậy bắt đầu cái vòng luẩn quẩn. Ai đó thường xuyên phải quan tâm tới những việc bức xúc, sẽ không thể quan tâm đầy đủ tới những việc quan trọng. Khi

những việc bức xúc lẫn át cuộc sống chúng ta càng nhiều thì cuộc sống làm được càng ít những việc quan trọng.

Cái giá chúng ta phải trả cho sự bức xúc là sự thất thoát những điều quan trọng trong đời sống chúng ta. Những việc quan trọng của đời sống chúng ta không được phép xuất hiện quá đột xuất, vì chúng ta không thể biến nó thành những công việc bức xúc.

Bạn hãy hình dung trước một chuyến đi nghỉ mát bạn phải xếp đồ đạc vào khoang hành lý. Giả thử bạn xếp trước tiên những túi, cặp, balô và các đồ vật linh tinh khác. Khi bạn muốn xếp gọn các vali lớn, bạn sẽ nhận thấy rằng không đủ chỗ cho nó. Cách thức đúng là bạn phải xếp trước hết những vali lớn và chọn những túi, làn, cặp nhỏ hơn cho vào các lỗ hổng còn lại. Cũng như vậy: chúng ta cần trước tiên xây dựng kế hoạch những công việc quan trọng của cuộc sống và đưa vào kế hoạch hàng tuần. Xung quanh nó chúng ta bố trí những công việc nhỏ hơn, ít quan trọng hơn.

QUY TẮC 72 GIỜ, HAY QUY TẮC BA NGÀY

Chắc đã có lần bạn dự định làm một việc gì đó rồi mặc dù vậy vẫn không thực hiện được. Có lẽ bạn đã rất thất vọng mà nhận định rằng

mình là một thằng kém ý thức kỷ luật. Thật ra thì bạn chỉ không tuân thủ quy tắc 72 giờ thôi. Quy tắc này phát biểu như sau: Trong vòng 72 giờ bạn phải bắt đầu một hành động cụ thể, để thực hiện các dự định của mình vào một dịp khác. Để cho tiềm thức của bạn nghiêm túc ghi nhận một dự định và hồi tưởng tới nó, bạn phải quan tâm sao cho dự định đó đến được hệ thần kinh trung ương của bạn. Những dự định của bạn chỉ đến được đó khi bạn ra một lệnh hành động cụ thể. Với mỗi giờ chờ đợi trôi qua mà bạn không ra lệnh hành động quyết định đầu tiên, sự hứng khởi giảm dần.

SỰ KHÁC BIỆT GIỮA "NGAY LẬP TỨC" VÀ "QUÁ VỘI VÀNG"

Với quy tắc 72 giờ và "càng nhanh càng tốt" không có nghĩa là phải tăng tốc độ. Ngược lại sự quá vội vàng thường sinh ra Stress và có thể khiến bạn phát ốm. Thậm chí đôi khi sự khoan thai lại tốt hơn và có tác dụng chữa bệnh. Con người sinh ra không phải chỉ để vội vàng từ dự án này đến dự án khác.

Một nhà doanh nghiệp muốn hoạt động trong vùng rừng núi và hối thúc cứu vãn người châu Phi vận chuyển hàng hoá. Mặc dù nhà doanh nghiệp nọ luôn đôn đốc họ khẩn trương,

nhưng sang ngày thứ ba họ thản nhiên ngồi lại và không làm sao có thể thúc đẩy họ làm việc tiếp tục. Nhà doanh nghiệp tức tối yêu cầu họ giải thích vì sao. Một người Phi châu nói rằng: "Chúng tôi đã đi quá nhanh, bây giờ thể xác chúng tôi tụy ở đây, nhưng chúng tôi phải chờ cho tới khi linh hồn chúng tôi đuổi kịp".

Chúng ta cần im lặng và tĩnh tâm, để lắng nghe con tim, để suy gẫm và hoạch định những việc trọng đại trong cuộc đời chúng ta. Nhưng có sự khác biệt giữa "quá vội vàng" và "ngay lập tức". Những việc quan trọng chúng ta nên bắt đầu ngay lập tức, nhưng không phải tiến hành bằng bất cứ giá nào với tốc độ vùn vụt. Bạn không phải làm một lần tất cả mọi việc và bạn không phải tăng tốc. Nhưng bạn phải bắt đầu. Bạn hãy thật khẩn trương bắt đầu mọi việc hệ trọng càng nhanh càng tốt.

"TRÒ TRÌ HOÃN"

Quy tắc "càng nhanh càng tốt" cũng dùng cho tất cả các công việc mà bạn không mấy hứng thú. Trong trường hợp này người ta rất hay bị "ma đưa lối, quỷ đưa đường" và rơi vào "trò trò hoãn".

Chắc chắn bạn đã từng gặp tình huống: Bạn không sớm đặt chỗ ở khách sạn, nên bấy

giờ phải gọi điện tới nhiều khách sạn, vì tất cả những khách sạn tốt đều hết phòng. Giá như bạn sớm đặt phòng, thì chỉ cần một cuộc gọi, còn bây giờ bạn phải gọi cả tiếng đồng hồ.

Những công chuyện khó chịu sẽ càng khó chịu hơn nếu chúng ta gác lại càng lâu. Chính những điều bạn muốn tránh đi thì lại xảy ra y trang: Những công chuyện bắt đầu hành hạ bạn. Thường thường tồn tại những bóng đen trên thánng ngày của chúng ta. Nếu chúng ta ngược lại biết hoàn tất những công việc không mấy hứng thú trước tiên, thì thánng ngày trở nên tươi đẹp hơn, vì bây giờ chỉ còn lại những công việc dễ chịu đang chờ đợi chúng ta. Nhiệm vụ chỉ đè nặng lên vai chúng ta cho đến khi ta hoàn thành nó.

CHỦ NGHĨA HOÀN HẢO (CẦU TOÀN)

Còn một vấn đề quan trọng của quy tắc "càng nhanh càng tốt" như quy chế đã chỉ rõ: bắt đầu ngay lập tức, điều đó đồng nghĩa với việc "sớm kết thúc". Chúng ta không được để cho chủ nghĩa hoàn hảo ràng buộc chúng ta trong việc kết thúc các dự án. Vì hoàn hảo đồng nghĩa với sự tê liệt. Một người hoàn hảo sử dụng khoảng 80% thời gian của anh ta vào việc rèn dũa 3% công việc cuối cùng của sản phẩm.

Và 99% người ta không nhận ra điều đó. Thực ra không có một sự hoàn mỹ nào mà con người có thể sáng tạo ra.

Một hôm Pierre Bonnard* đi vào Bảo tàng Louvre với bút và bảng màu của ông và bắt đầu phục chế một trong những bức tranh của ông. Người bảo vệ đã ngăn ông lại. Bonnard đã phản đối: "Đây là bức tranh của tôi. Nó chưa hoàn chỉnh". Người bảo vệ đáp rằng: "Nó đã được hoàn tất, nếu không thì nó đã không được treo ở trong Bảo tàng Louvre".

** Pierre Bonnard (1867-1947), họa sỹ đồ họa Pháp - BT.*

Một vấn đề ở chủ nghĩa hoàn hảo nữa là sự sợ hãi phạm khuyết điểm được ngụy trang đằng sau nó. Họ theo đuổi phương châm: Chừng nào người ta chưa kết thúc một đồ án thì không được nhìn thẳng nó và không ai có thể phát hiện một khiếm khuyết nào ở nó.

Nhưng trong hầu hết các lĩnh vực thì người thành công không phải là người không phạm khuyết điểm, mà là người dám làm một cái gì đấy. Ai muốn cố gắng và muốn xây dựng một cái gì đó, người đó sẽ phạm một khuyết điểm. Chúng ta không được phép đánh giá năng lực theo tiêu chuẩn phạm nhiều hoặc ít khuyết điểm. Tuy nhiên trường học ngày nay vẫn còn dùng điểm số làm phương tiện. Nhưng chúng ta phải được "tự do" phạm khuyết điểm. Chúng ta

học tập từ những khuyết điểm.

Một nhân viên của Tom Watson - người đã sáng lập ra IBM - một lần phạm phải một sai lầm đã gây thiệt hại cho hãng 10 triệu USD. Khi người này được gọi tới văn phòng của Watson, anh ta tin chắc rằng mình sẽ bị thải hồi. Trước sự ngạc nhiên của anh ta, sếp nói rằng: "Anh không thể xin thôi việc, sau khi tôi vừa mới đầu tư 10 triệu USD để đào tạo anh!"

Chúng ta phải rút ra bài học từ khuyết điểm. Có như vậy chúng ta mới lớn mạnh hơn và hy vọng sẽ thông minh hơn. Đúng là tốt hơn nếu sự khởi đầu có lỗi, còn hơn sự hoàn hảo bị trì hoãn. Tốt nhất là kết thúc một dự án với một vài hạn chế nhỏ còn hơn trì hoãn để hoàn thiện.

Thực hành:

Hôm nay tôi sẽ hoàn thiện khả năng của tôi về việc bắt đầu càng nhanh càng tốt tất cả những gì quan trọng, bằng cách hạ quyết tâm thực hiện các bước dưới đây:

1. Vào buổi sáng tôi tự hỏi: Điều gì mình không mấy ưa thích? Điều đó tôi sẽ thực hiện trước tiên. Như vậy thì công việc khó chịu sẽ nhẹ nhàng hơn. Tôi hoàn thành những việc đó càng sớm thì ngày hôm nay càng có lợi, vì tôi chỉ còn lại những công việc dễ chịu.

2. Tiếp theo tôi lại tự vấn: Việc gì hôm nay là nhiệm vụ quan trọng nhất của mình? Rồi tôi bắt đầu ngay với việc thực hiện và không để mình bị phân tâm, cho đến khi làm xong nhiệm vụ này. Ngay cả khi không làm tiếp việc gì nữa trong ngày thì tôi vẫn biết mình đã hoàn thành việc quan trọng nhất.

3. Tôi tự hỏi: Tôi có thể thay đổi điều gì trong cuộc sống của tôi để có nhiều thời gian dành cho những việc quan trọng thay vì phải luôn quan tâm tới những công việc bức xúc?

4. Việc gì tôi luôn dự định làm tôi bắt đầu trong phạm vi 72 giờ. Chí ít thì tôi cũng phải làm được bước khởi đầu. Tôi làm việc hôm nay như chơi thể thao, mọi việc đều với một tốc độ bất ngờ. Tôi hành động hôm nay theo nguyên tắc "càng nhanh càng tốt".

5. Tôi kiểm tra xem mình có rơi vào bẫy của chủ nghĩa hoàn hảo không chỗ nào tôi có thể và cần phải kết thúc dự án của tôi

BÍ QUYẾT 22

HÃY ĐẢM NHIỆM TRỌNG TRÁCH

Người thầy bảo học sinh mình vào thành phố bán cam. Cậu học trò trở về chập tối và than thở rằng: "Người ta đối xử với con thật tồi tệ. Những người trong phố nói rằng hoa quả dạo này đắt đỏ quá. Tình cảnh như vậy con không thể bán được chút nào cả".

Người thầy nói rằng: "Đáng tiếc là anh không thông minh và sáng suốt như những quả cam kia". Cậu học trò bậm môi lại. Lúc ấy người thầy bèn cầm lấy một quả cam và hỏi rằng: "Nếu tôi vắt quả cam này thì ta được cái gì?"

- Tất nhiên là nước cam - người học trò đáp.

- Đúng - người thầy đáp và hỏi tiếp: "Nếu tôi dùng búa đập vào, thì ta được cái gì?"

- Cũng là nước cam thôi - cậu học trò cao giọng đáp.

- Nếu con la xéo lên nó, thì ta được cái gì? Người thầy hỏi tiếp.

- Lúc nào thì cũng chỉ có nước cam chảy

ra - cậu học trò đáp lại không còn giữ được bình tĩnh.

Sau đó người thầy bảo rằng: "Quả cam luôn trả lời với những gì có trong nó, dù cho có ai thêm thắt vào cho nó. Nó dạy chúng ta rằng quyền ở trong tay chúng ta đối phó như thế nào với tình huống như vậy. Nhưng cậu đã đổ lỗi cho người khác và như vậy đã cho họ cái quyền đó".

Khi công việc không thuận lợi, chúng ta thường hay đổ lỗi cho hoàn cảnh và những người khác, cho những gì có thể chịu trách nhiệm về những kết quả yếu kém của chúng ta. Chúng ta đổ tại tình trạng kinh tế, tại tình huống, đổ tại bố mẹ, chồng vợ, tại hãng, tại sức khỏe, tại sản phẩm, tại sếp chúng ta...

Chắc bạn đã từng nghe những câu dưới đây:

"Giá mà điều ấy không xảy ra, thì tôi có thể..."

"Nếu như tôi có nhiều thời gian, nhiều tiền thì..."

"Anh ta làm tôi mất cả vui..."

Những câu này đều có chung một ý. Họ đổ lỗi cho ai khác hay cho khách quan. Những ai cho rằng người khác có lỗi, thì cho họ luôn cả quyền lực.

KHÔNG CHỈ LỆ THUỘC VÀO HOÀN CẢNH, MÀ LỆ THUỘC VÀO VIỆC LÀM

Bạn chỉ có thể sống như một người thành đạt, nếu bạn đảm nhận lấy trọng trách về đời sống của bạn. Bạn có thể không phải chịu trách nhiệm về mọi hoàn cảnh xung quanh bạn. Nhưng bạn phải chịu hoàn toàn trách nhiệm về việc đối phó với hoàn cảnh như thế nào và lý giải hoàn cảnh đó như thế nào. Có lẽ bạn không chịu trách nhiệm về tình trạng kinh tế bạn đang đối mặt. Nhưng bạn chịu trách nhiệm về những gì bạn hành động trong tình huống như vậy.

AI TỪ CHỐI TRÁCH NHIỆM BỊ GIAM CẦM, AI LÃNH LẤY TRÁCH NHIỆM ĐƯỢC TỰ DO

Một trong những nhà tâm lý học lỗi lạc của thế kỷ này là Victor Frankl. Ông bị cầm tù nhiều năm trong trại tập trung. Toàn bộ gia đình của ông lần lượt bị sát hại. Bản thân ông cũng bị tra tấn dã man thập tử nhất sinh.

Trong hoàn cảnh đó, ông chợt nhận thức ra một điều: *"Không ai ngoài ta có quyền lực về quan điểm của mình. Chúng có thể đánh ta và treo cổ gia đình ta nhưng tư tưởng của ta thuộc về ta. Tôi có quyền quyết định việc tôi muốn"*

đánh giá như thế nào về toàn bộ tình huống này".

Và ông tự nhủ rằng: *"Nếu trong những điều kiện cực đoan như thế này mà ta có thể giữ được cá tính và phẩm chất của ta, thì tất cả mọi người đều có thể".* Victor Frankl tóm tắt sự quan sát của ông trong một câu: *"Quyền tự do cuối cùng của tất cả con người là quyền chọn lựa quan điểm của mình trong mỗi tình huống nhất định".*

Ở mọi thời gian đều có vô số người bị biến thành nô lệ hoặc bị giam cầm. Họ đã không đánh mất hết tất cả để đổi lấy tự do. Tự do như chúng ta. Chúng ta phải hiểu rõ: Ta đang thực sự tự do như thế nào? Và trước hết chúng ta cần tự hỏi hàng ngày: Chúng ta đã làm được gì từ quyền tự do không biên giới đó?

HÀNG NGÀY CHÚNG TA ĐƯỢC LỰA CHỌN

Nhiều nhà thông thái đã nói rằng: "Mỗi ngày mới khai sinh một cuộc sống mới". Vì sao có thể nói như vậy? Vì mỗi ngày mới chúng ta lại có dịp mới để chọn lựa, để quyết định một cuộc sống mới cho chúng ta. Mỗi ngày mang đến cho chúng ta một món quà quý giá. Nó tặng chúng ta một khoảnh khắc để có thể thay đổi tất cả những gì làm chúng ta bất hạnh.

Chúng ta có khuynh hướng không muốn công nhận những món quà đó. Vì nếu chúng ta thừa nhận, chúng ta có quyền chọn lựa, thì chúng ta không còn quyền được tha thứ, không còn đổ lỗi cho ai được nữa. Tất cả là do chúng ta.

Nếu chúng ta từ chối quyền lựa chọn, phó thác cho hoàn cảnh khách quan, thì cuộc sống sẽ rất tồi tệ. Chúng ta không sống được như chúng ta mong muốn. Bằng cách đó chúng ta chỉ tự huỷ hoại đời chúng ta.

Có nhiều cách để tự huỷ hoại cuộc đời. Chúng ta có thể tự sát, có thể giết chết tình yêu và những ước mơ của chúng ta. Những người khác có thể không hiểu những gì chúng ta đang làm. Nhưng chúng ta đang hành động chống lại quy luật tự nhiên và trở thành tội phạm mà nạn nhân lại chính là chúng ta. Nhiều người thiếu tin tưởng khi quyết định những điều cần thay đổi để giải phóng cho mình. Thay vì đổi mới họ lại sẵn sàng cố gắng hết mình để duy trì cảnh đời nô lệ của bản thân mình.

Nhiều người cố tình không dám nhận trách nhiệm về mình. Những ai chối bỏ trách nhiệm thì cũng giống anh chàng Wolfgang trai trẻ. Anh ta vẫn thường ăn trưa cùng đồng nghiệp và lúc nào cũng phàn nàn về bữa ăn mang theo: "Lại những thứ của nợ này, lúc nào cũng phomat và cà chua. Tôi chán nhất là bánh

mỳ kẹp phomat với cà chua". Ngày nào cũng cứ diễn ra như vậy. Đến một hôm một chiến hữu của anh ta nói rằng: "Biết rồi khổ lắm nói mãi. Nếu cậu không ưa cái mòn mỳ kẹp phomat cà chua ấy, thì hãy bảo với vợ cậu, cô ta nên chuẩn bị cái gì khác cho cậu". "Trời đất ơi" - Wolfgang đáp lại - "tớ còn chưa lấy vợ, tớ tự làm lấy món xen-uych này đây". Trong cuộc sống cũng vậy, mỗi người đều tự chuẩn bị bánh Săng-uych cho mình. Chúng ta có quyền lựa chọn.

CHỊU TRÁCH NHIỆM VỀ SỰ THÀNH ĐẠT TRONG NGHỀ NGHIỆP

Liệu bạn ăn nên làm ra hay chỉ nhè nhằng cầm chừng trong công việc của mình, đấy hoàn toàn là chuyện riêng của bạn. Đảm bảo cho bạn có mức thu nhập lớn không phải là nhiệm vụ của hãng. Cũng không phải nhiệm vụ của sếp là tiếp sức cho bạn trên nấc thang danh vọng. Cũng không phải nhiệm vụ của người bạn đời là tắt máy truyền hình, lấy áo cho bạn và dẫn bạn đi làm.

Tất nhiên tất cả mọi chuyện không phải lúc nào cũng "tuyệt vời". Nhưng quả bóng trong chân bạn, bạn ứng phó và xử lý như thế nào là tùy bạn. Ví dụ như bạn hoàn toàn chịu trách nhiệm hàng tháng kiếm được bao nhiêu. Đợt

tăng lương người ta không thể "ăn theo", mà phải phấn đấu mới có được. Rủi ro cho ai thường dễ tuột mất vận may của mình.

Một lúc nào đấy bạn phải đối thoại với mình: "Ta đã làm được gì với tài cán của ta?" Chúng ta không thể trốn chạy những quyết định nhằm giải phóng mình, nhằm cải thiện cuộc sống của chính mình. Nếu không, chúng ta phải đau khổ chịu đựng khi biết chắc rằng: chúng ta đã phung phí cuộc đời.

CHIỤ TRÁCH NHIỆM VỀ QUAN HỆ VỚI NHỮNG NGƯỜI KHÁC

Thật khó thừa nhận rằng chúng ta luôn có quyền về những ứng xử của mình. Đặc biệt khi những ứng xử ấy đem lại hậu quả xấu. Tranh luận với nhau chỉ vì người khác cũng làm như vậy, chẳng đi đến đâu. Chúng ta có thể trao đổi, dàn xếp với đối phương còn hơn là cãi vã và gây chiến. Săn đuổi theo một con rắn độc đã cắn ta chỉ làm cho nọc độc nhanh chóng lan truyền khắp cơ thể chúng ta. Tốt hơn là lập tức tìm cách giải độc. Thay vì cãi lộn, chúng ta nên nhớ tới điều chúng ta có quyền về những phản ứng của chúng ta. Trong trường hợp như vậy thì những suy nghĩ dưới đây có thể giúp ích cho bạn:

* Có khi chính chúng ta là người khơi mào cho những hành động khiếm nhã của đối phương. Khi nhận ra khuyết điểm là do mình, thì chúng ta nên làm điều gì đấy để hoà giải.

* Đằng sau cơn thịnh nộ của đối phương hầu hết ẩn giấu những băn khoăn, dằn vặt nào đấy. Đằng sau sự tức giận thường đơn giản là sự hiểu lầm nhau, thói “suy bụng ta bụng người”, nghĩ xấu về người khác.

* Điều dễ dàng hơn là thay đổi những quy tắc riêng của chúng ta, hơn là thuyết phục những người khác. Nhiều khi chúng ta bày đặt ra quá nhiều quy tắc cho người khác, đến nỗi họ không thể nào làm cho chúng ta hài lòng. Nhưng rốt cuộc nguyên nhân thất vọng của chúng ta lại do chính những quy tắc và những hy vọng quá đáng của chúng ta mà không phải ở người khác.

* Nếu ai đó cư xử làm chúng ta phật ý, vậy ta nên nghĩ ngay tới quyền tự do quyết định của chúng ta: chọn cách thế nào để ứng xử. Tốt nhất là chúng ta hãy gác “phản ứng tự phát” của chúng ta lại vài ba giây và tự hỏi:

1. Có thể hành động của anh ta chỉ là một phản ứng với cách cư xử không tốt của ta trước đây?

2. Có thể ta hay biết những dằn vặt đằng sau sự giận dữ giúp mình thông cảm với anh ta hơn và có thể giúp đỡ anh ta?

3. Thực ra mình bất bình về điều gì? Do tại đối phương hay tại những quy chế "cường điệu" của mình hoặc do sự bất cẩn của ta?

HÃY CHẤP NHẬN BẠN CÓ QUYỀN LỰC

Bạn hãy chấp nhận cuộc sống của mình như hiện tại vì bạn đã "bỏ ghi" nó từ trong quá khứ. Chỉ khi bạn chủ động đưa ra quyết định, hôm nay sẽ "bỏ ghi" cho một tương lai tốt đẹp hơn, bạn mới có quyền lực về cuộc sống của mình.

Bạn có thể thay đổi tất cả. Từ các mối bang giao đến tài khoản tại ngân hàng của bạn. Kể từ ngày bạn quyết định thay đổi và bắt đầu hành động. Vì bạn không chỉ chịu trách nhiệm về những gì bạn làm, mà còn chịu trách nhiệm về những gì bạn sơ suất.

Có một bài hát xưa nói về một đấng mày râu. Ông ta dạo quanh khu nhà để tìm mua thuốc lá. Bỗng dưng ông ta có một ý nghĩ điên rồ: "Chuyện gì sẽ xảy ra nếu bây giờ mình cứ thế này mà đi New York?". Hộ chiếu ông ta có sẵn trong người, tiền nong cũng đủ. Ông ta đã mơ đi New York suốt cả cuộc đời. Ông ta tưởng tượng ra bao điều đẹp đẽ khi làm một cái gì đó thật điên rồ. Và sau đấy ông ta mua thuốc lá và đi trở về nhà...

Hoàn toàn tùy thuộc ở bạn, liệu bạn có thực hiện giấc mơ của mình hay không. Nếu bạn bắt đầu ngay từ bây giờ, thì bạn có thể làm hầu như tất cả những gì bạn mong muốn. Bạn có toàn quyền để làm điều đó. Nhưng hãy cẩn thận: "Ai rời bỏ quyền lực của mình quá lâu, thì sẽ đánh mất nó".

Người thành đạt đảm nhận hoàn toàn trách nhiệm về mình và không bao giờ cho bất cứ ai hoặc bất cứ điều gì có quyền lực chi phối đời sống của họ. Họ biết rằng họ không thể tác động tới tất cả những gì xảy ra trong cuộc sống của họ, nhưng bất kỳ lúc nào họ cũng có thể quyết định những sự kiện xảy ra có ý nghĩa gì và họ cần xử lý những sự kiện, biến cố đó như thế nào. Họ biết rằng mọi tình cảm tiêu cực sẽ mất hiệu lực vào khoảnh khắc họ đảm nhận lấy trách nhiệm về mình.

Thực hành:

Hôm nay tôi sẽ luyện tập đảm nhận hoàn toàn trách nhiệm về cuộc sống của tôi, bằng cách hạ quyết tâm thực hiện các bước dưới đây:

1. Hôm nay tôi sẽ không đổ lỗi cho bất cứ ai và cho bất cứ hoàn cảnh nào, vì tôi đổ lỗi cho ai, đồng nghĩa với việc cho người đó quyền lực. Nhưng tôi muốn là chủ nhân của đời tôi.

2. Nếu tôi gặp phải một tình huống quá khó khăn thì tôi nhắm mắt lại hình dung ra

một nhân vật mạnh mẽ khác thường. Tôi tự hỏi: Nhân vật này đánh giá tình huống này ra sao và sẽ xử lý như thế nào?

3. Nếu hôm nay tôi không đạt được mục tiêu, thì tôi tự nhận lấy trách nhiệm. Và cũng như vậy tôi đứng ra nhận trách nhiệm, nếu tôi dành được một điều gì đó tốt đẹp. Tôi sẽ không đùn đẩy trách nhiệm cho số phận hoặc những người khác đã giúp đỡ tôi. Tôi cảm thấy tự hào và vui sướng về thành quả của tôi. Như thế là tôi đang kiến tạo lòng tự tin một cách tích cực hơn.

4. Nếu hôm nay có ai đó gây sự với tôi, thì tôi tự hỏi liệu mình đã làm điều gì xúc phạm đến anh ta hoặc đe dọa anh ta. Tôi cũng kiểm tra xem sự chờ đợi của tôi nơi anh ta có quá mức hay không?

BÍ QUYẾT 23

HỌC CÁCH XỬ LÝ SỰ HẢI

Một cậu bé trong một lần dạo chơi trong rừng, đi tới một khoảng rừng thưa có hai khu vườn. Trong vườn các thợ vườn đang làm việc. Hai khu vườn rất khác nhau: một khu thì đầy cỏ dại và người làm vườn chỉ rửa liên hồi. Khu vườn khác thì sạch sẽ, rất hài hoà và người làm vườn đang thích thú huýt sáo một bài hát. Anh ta làm mọi việc chẳng có gì mệt nhọc.

Cậu bé muốn làm quen bác làm vườn vui tính và hỏi anh ta, tại sao anh ta có thể giữ cho vườn mình đâu ra đấy lại chẳng mấy mệt nhọc, trong khi bác kia phải làm việc vất vả mà chẳng có được khu vườn đẹp.

Bác ta trả lời: "Trước đây bác cũng đã làm như bạn bác. Nhưng bằng cách đó bác đã không thể nào tiêu diệt hết cỏ dại. Cứ mỗi khi bác nhổ nó đi, thì rễ của nó nằm lại trong đất và nó lại mọc lên. Thậm chí bác không thể nhổ nhanh bằng nó mọc lại."

Rồi bác đã làm cách khác. Bác tìm những

loài hoa mọc nhanh hơn cỏ dại. Những cây hoa nhanh chóng che lấp toàn bộ cỏ dại, và vườn bác tự nó giữ được sạch sẽ như bây giờ.

Trước khi cậu bé đi tiếp, cậu phát hiện ở bìa rừng một khu vườn thứ ba đầy cây độc dược. Người trông vườn nhà nhận đã giải thích cho cậu bé những gì cậu thắc mắc: "Người làm vườn trước đây, người ta đã trồng những loài cây này là một bác sĩ nổi tiếng. Ông ta là người thông minh nhất trong chúng ta. Từ những cây độc dược trong vườn này ông ta làm ra thuốc chữa bệnh".

Mỗi người đều có sự sợ hãi, lo lắng, kể cả người đang làm việc đại sự. Can đảm không phải là người không biết sợ hãi, mà là người dù có sợ hãi vẫn dám thân để chinh phục nó. Sự sợ hãi là sự hình dung ra một điều gì đó không nên xảy đến. Chúng ta tưởng tượng ra điều đó càng rõ rệt, càng hay nghĩ tới nó, thì sự sợ hãi, lo lắng càng mạnh mẽ hơn, càng làm chúng ta tê liệt hơn. Chúng ta khó lòng tránh khỏi sự căng thẳng về nỗi sợ hãi. Nhưng chúng ta có thể chung sống với nó hoặc làm lu mờ nó đi. Trước hết chúng ta cần được che chở khi đối mặt với nỗi sợ hãi, để không đơn độc. Chúng ta có thể ngăn chặn sự sợ hãi, lo lắng trở thành một

bóng ma trong cuộc sống của chúng ta.

CHÚNG TA CÓ THỂ XUA ĐUỔI SỰ SỢ HÃI BẰNG LÒNG BIẾT ƠN

Chúng ta không thể đơn giản vứt bỏ nỗi sợ hãi như nhổ cỏ dại. Bạn hãy hình dung: bạn tắt đèn đi và gian phòng tối đen như mực. Bạn có thể làm gì để chống lại bóng tối? Đấu tranh chống lại nó hoặc tìm cách ngăn chặn nó đều vô nghĩa. Bạn chỉ có thể xua đuổi bóng tối bằng cách bật đèn lên.

Nỗi sợ hãi giống như bóng tối. Nó không thể ngăn chặn được. Ta càng cố gắng ngăn chặn nó, thì nỗi sợ hãi càng lớn thêm. Khi ta tạo ra một lực càng nhiều thì phản lực càng lớn. Nhưng chúng ta có thể xua đuổi nỗi sợ hãi và sự bối rối như ánh sáng xua đuổi bóng tối.

Ta có thể giải thích đơn giản như sau: bộ óc chúng ta chỉ có thể một lúc nghĩ ra một ý tưởng. Nếu chúng ta đang quan tâm tới phần đối lập của sự sợ hãi, thì chúng ta không thể đồng thời cảm thấy sợ hãi. Sự đối lập với sợ hãi không phải là dũng cảm. Bởi vì người can đảm vẫn biết sợ hãi. Anh ta vẫn hành động mặc dù có sợ hãi. Chính vì vậy chúng ta gọi anh ta là "can đảm".

Đối lập với sự sợ hãi là lòng biết ơn. Bạn

sẽ có nhận xét rằng: bạn không thể cảm thấy sợ hãi trong khi bạn đang tỏ lòng biết ơn. Nếu bạn nhớ tới 5 điều mà bạn được ban ơn, thì tất cả mọi sợ hãi, lo lắng bay đi đâu mất.

Những điều bạn chịu ơn có thể cực đơn giản như: khả năng đi, nhìn, nói, đọc, xe hơi của bạn, căn hộ của bạn, những con người bạn yêu mến và đã mến yêu bạn... Chúng ta thường nhìn nhận nhiều việc là đương nhiên, chừng nào chúng ta chưa thấy thiếu vắng nó. Vào lúc chúng ta không thể "đi" được nữa, ta mới phát hiện đây quả là một ân huệ. Chúng ta nên suy nghĩ tới những điều đó, chúng ta mới ý thức được cuộc đời phong phú biết bao.

MỤC TIÊU LỚN ĐẨY LÙI SỰ SỢ HÃI

Một con đường khác để đẩy lùi sự sợ hãi là bằng cách tập trung sự quan tâm của mình vào mục tiêu. Sự sợ hãi chỉ có thể chế ngự chúng ta nếu chúng ta không để mắt tới công việc. Hàng tuần bạn hãy thường xuyên liệt kê những mục tiêu quan trọng của mình. Ngoài ra hàng ngày bạn hãy tự hỏi mình sẽ thưởng ngoạn cuộc sống như thế nào, nếu mình đạt được những mục tiêu này.

Bạn sẽ nhận xét rằng bạn không cảm thấy sợ hãi, trong khi mơ ước tới những mục

tiêu của mình. Tuy hàng ngày chỉ mất vài ba phút thời gian. Nhưng không đáng gì so với thời gian bạn bó tay ngồi nhìn lòng đầy sợ hãi.

Tuy nỗi sợ hãi trở lại sau một thời gian, nhưng lúc này bạn đã thấy thoải mái đối mặt với nó. Và bạn có thể lợi dụng sự sợ hãi lúc này như một tín hiệu: bây giờ là lúc để lại nhớ tới những mục tiêu của mình.

THỰC HIỆN 10 CỬU CÁNH

Nếu bạn có sợ hãi, lo âu, bạn hãy đọc 10 điểm sau:

1. Tự hỏi mình: Điều gì đã xảy ra từ những sợ hãi trong quá khứ của mình? Bạn sẽ nhận ra rằng tối đa là 5% của mọi sự sợ hãi trở thành hiện thực. Bạn hãy suy nghĩ xem những sợ hãi của mình có thực sự đúng đắn không? Hoặc mình chỉ lo lắng vớ vẩn.

2. Bạn hãy viết ra 5 điều bạn cần tỏ lòng biết ơn. Hãy tâm sự với mình: Mọi việc đến lúc này đều tốt đẹp. Nhiệm vụ tới ta sẽ hoàn thành tốt đẹp.

3. Hầu hết mọi điều chúng ta sợ hãi chỉ xảy ra trong tương lai. Ngày hôm nay hầu như nó chẳng có ảnh hưởng gì. Tại sao hôm nay ta đã phải trần trở với nó?

4. Bạn nên khẳng định bạn có thể làm

chủ hoàn hảo ngày hôm nay rồi ngày mai nữa. Cuộc sống là một chuỗi ngày nối tiếp.

5. Nếu sự sợ hãi làm bạn mất tự chủ, bạn hãy trao đổi ngay với một người thành đạt. Sự hiện diện của người thành đạt có thể giúp chúng ta bớt sự sợ hãi. Bạn hãy suy nghĩ: Một con người có bản lĩnh sẽ hành động như thế nào trong lúc này?

6. Bạn hãy hành động, tuy rằng thật khó làm điều gì khi bản thân đang lo âu, bối rối. Nhưng cũng chính lúc này mới là quan trọng nhất. Vì xiềng xích của nỗi sợ hãi càng siết chặt khi chúng ta cứ lang thang vô công rồi nghề.

7. Bạn đừng băn khoăn liệu mình có thể hoàn thành nhiệm vụ mà hãy tự hỏi: Mình làm thế nào để hoàn thành nhiệm vụ? Điều gì có thể xảy ra? Lúc nào bạn cũng có thể tìm được một giải pháp.

8. Bạn hãy "nuôi dưỡng" những hoài bão lành mạnh. Hãy mơ tưởng đến cuốn phim đời mình với kết thúc có hậu.

9. Hãy nghe nhạc êm dịu. Sự lo âu sẽ bị xua đuổi đi như ánh sáng xua đuổi bóng đêm.

10. Bạn hãy lật xem nhật ký "thành đạt" của mình. Bạn sẽ nhanh chóng nhận ra mình cũng không đến nỗi tồi và mình chẳng phải phí công lo lắng điều gì

SỰ SỢ HÃI CÓ THỂ LÀ ĐỘC TỐ HAY LÀ MỘT LIỀU THUỐC

Cuối cùng, thật chẳng tồi tí nào nếu biết lợi dụng một liều lượng chọn lọc của sự sợ hãi để biến thành thuốc tăng lực. Sợ hãi cũng giống như một độc tố. Quá liều sẽ gây tai biến và tử vong. Nhưng liều nhẹ lại có thể tác dụng như một loại thuốc đặc biệt công hiệu.

Vì vậy người thành đạt đón nhận sự kích thích của sợ hãi, nhưng biết hạn chế, để nó không gây tai biến cho họ. Người thành đạt đã có nhận xét rằng một chút sợ hãi là một động lực. Con đường mà chúng ta có thể học tập và trưởng thành nhiều nhất phần lớn lại chính là con đường gắn liền với sợ hãi, lo âu. Người thành đạt nói rằng: "Nếu tôi không cảm thấy sợ hãi trước khi tôi bước tiếp một bước mới, thì điều đó nói lên rằng: bước đi này quá tầm thường đối với tôi".

Người thành đạt xem nỗi sợ hãi của họ là một tín hiệu bình yên báo rằng họ đang đi đúng đường. Họ chung sống với nỗi sợ hãi. Họ công nhận sự sợ hãi có thể là động lực thúc đẩy sự trưởng thành của bản thân họ.

THẨM HỌA

Người thành đạt cũng không sợ hãi trước mọi thảm họa. Họ biết rằng: trong cuộc sống của họ sẽ có những thảm họa và những khoảnh khắc đớn đau. Không ai được chở che trước thảm họa.

* **Thứ nhất:** Có khi chỉ là một sự tiêu phí thời gian và công sức, chứ chẳng có gì xấu xa, tồi tệ thực sự xảy ra.

* **Thứ hai:** Người thành đạt biết rằng họ có đủ sức lực và trí thông minh để vượt qua thời kỳ đen tối.

* **Thứ ba:** Luôn xuất hiện một sự khởi đầu mới.

* **Thứ tư:** Những thảm họa mà ta không thể chọn lựa cho mình thường có mặt trái của nó, đấy còn là một bộ phận quan trọng của cuộc sống chúng ta. Richard Bach từng nói: *"Những gì đối với loài sâu bọ là sự cáo chung, thì đối với người sáng tạo là sự khai sinh ra một cánh bướm"*.

Thực hành:

Hôm nay tôi sẽ cải thiện khả năng của tôi và xử lý sự sợ hãi bằng cách quyết tâm thực

hiện các bước dưới đây:

1. Khi nào bị nổi sợ hãi "tấn công", tôi sẽ lập tức đọc 10 điểm về cách xử lý nổi sợ hãi.

2. Tôi liệt kê ra ít nhất là 5 điều mà tôi được ân huệ. Tôi hiểu rằng, nổi sợ hãi thường ngày không phải là một thứ uy quyền, mà tôi hoàn toàn có thể quyết định sẽ làm gì với nổi sợ hãi. Tôi có thể lấn át nó bằng sự tạ ơn bất kỳ lúc nào tôi muốn.

3. Hôm nay tôi muốn thể nghiệm một quan điểm khác về sự sợ hãi. Tôi nhận thức sợ hãi là một động lực có lợi đối với thành quả của tôi. Một chút sợ hãi làm cho tôi năng động và mạnh mẽ hơn. Nếu tôi không sợ hãi trước bước đi tiếp theo, thì bước đi này quá bình thường đối với tôi.

4. Hôm nay tôi xem bản thân tôi, nguyện vọng của tôi và nổi sợ hãi của tôi đều không quá quan trọng. Tôi chỉ là hạt cát trong vũ trụ.

BÍ QUYẾT 24

HÃY TẬP TRUNG VÀO THỂ MẠNH CỦA MÌNH

Một cây nọ mọc cheo leo trên vách đá, thân nhỏ, cong queo và cằn cỗi. Tất cả các cây khác so với nó lớn hơn và đẹp hơn nhiều. Nó mong mỗi cũng được như chúng bạn, hào hoa, tao nhã nô đùa trong gió.

Nhưng cái cây bé nhỏ nọ mọc trên vách đá, rễ nó bám vào chút đất đọng trong khe đá. Bao giờ cũng chỉ có một cơn gió rét buốt lùa qua cành lá của nó. Nó nhận được những tia nắng ít ỏi chỉ có nửa ngày, vì cứ sau buổi trưa mặt trời lại biến mất sau khối đá, để toả nắng cho tất cả các cây khác trên sườn núi. Do vậy cây con không lớn lên được và đổ lỗi cho số phận của mình.

Vào một buổi sáng khi nó ngấm nhìn thung lũng và đón nhận những tia nắng dễ chịu đầu tiên, nó chợt nhận ra một điều làm nó sung sướng: Nó có được một cảnh quan thật rực rỡ. Không có một cây nào khác lại có thể nhìn xa

như nó. Vách đá trên đầu bảo vệ nó trước tuyết. Thân nó mọc lệch và cong, cành lá tuy cần cỗi nhưng chắc khoẻ vừa vạm ken đầy hốc đá nơi nó tọa lạc. Những cây khác ngoài kia bên sườn núi cũng có dáng vóc và vị trí của mình. Nhưng cây con có nét độc đáo riêng, nó có nhiều, nhiều lộc thế.

Mỗi một người phải biết cách sống với những tài năng của mình. Chúng ta phải biết tập trung vào những điều ta có thể, ta am hiểu và tinh thông. Thông thường, con người ta hay có khuynh hướng chú ý nhiều hơn vào những điều mà họ không thể, không am hiểu và không tinh thông.

MỘT NGUYỆN VỌNG VÔ NGHĨA

Nhiều người nghĩ rằng cuộc sống sẽ đơn giản hơn nhiều, nếu họ được trời cho nhiều năng lực, nhiều tài năng hơn và một bản chất khác hơn. Ví dụ, như một người ốm có thể nghĩ rằng, mọi việc sẽ đơn giản hơn nhiều nếu anh ta có sức khoẻ tốt, nhưng anh ta chẳng có. Một bà mẹ goá bụa có thể phàn nàn rằng mọi việc

chắc hẳn tốt hơn nếu có nhiều thời gian săn sóc con cái và không phải làm lưng quá vất vả. Nhưng bà ta vẫn phải kham tất cả. Nếu bạn có một giọng hát tuyệt vời hoặc có một năng khiếu khác, liệu mọi việc có đơn giản hơn không? Câu trả lời sẽ là: chưa hẳn. Bởi vì mỗi thành công chúng ta đều phải trả giá. Mà cái quyết định lại là: tài năng chúng ta có giới hạn. Và nếu bạn có nhiều tiền, có sức khoẻ tốt hơn, một người bạn đời đáng yêu hơn..., liệu mọi chuyện có dễ dàng hơn? Câu trả lời là: rồi bạn lại có những vấn đề khác.

CÁI QUYẾT ĐỊNH LÀ NHỮNG GÌ CHÚNG TA LÀM ĐƯỢC TỪ NHỮNG CÁI HIỆN HỮU

Bạn sẽ luôn thấy rằng một vài người có tài năng nhiều hơn người khác. Sẽ chẳng giúp gì cho ta khi ta đòi hỏi "sự công bằng", vì một mặt ta không biết chắc những người khác trả giá thế nào cho tài năng, mặt khác chúng ta luôn có được những tài năng mà người khác không có. Cái quyết định lại không mấy phụ thuộc vào tài năng. Quan trọng hơn nhiều là những gì chúng ta làm được từ những cái chúng ta sở hữu.

Bạn có thể ngồi tại nhà và mong cho mình có những tài năng khác. Nhưng điều đó

không làm thay đổi được tương lai. Giống như trong một cuộc chơi bài. Người chơi bài may mắn có được những con bài tốt nhất chỉ thắng cuộc lúc đầu. Rốt cuộc bao giờ người chơi giỏi nhất sẽ thắng cuộc. Tức là người biết luật chơi tốt nhất và chơi giỏi nhất. Nếu bạn không ngang sức, ngang tài như những người trong cộng đồng thì có khi bạn phải tìm con đường khác.

Đạo ấy có một học sinh, em không thể theo kịp lớp trong môn tiếng Anh. Phương pháp dạy ngoại ngữ của nhà trường em không tiếp thu được. Em là học sinh dốt nhất lớp. Em thường mong sao có sự "nhạy cảm" với môn ngoại ngữ. Sau đấy em sang sống một thời gian tại Mỹ. Hôm nay, em nói tiếng Anh tốt hơn nhiều so với tất cả các bạn cùng lớp. Chưa bao giờ chỉ có riêng tài năng là quyết định. Quan trọng hơn là những cái chúng ta làm được với cuộc sống của chúng ta.

SỰ KIỀM NHẪN CÒN HƠN CẢ TÀI NĂNG

Chúng ta cần tránh ca ngợi tài năng của người khác. Bởi vì hầu hết chúng ta không biết chắc sự thành công của họ do ở tài năng và do ở sự khổ luyện dẫn đến ở mức độ khác nhau thế nào. Người thành đạt trong mọi trường hợp đều

thống nhất rằng: những thành tích đặc biệt khác thường trước hết là do rèn luyện. Điều đó nhiều người không muốn thừa nhận vì như thế là đã thú nhận: vì thiếu tài năng nên phải khổ công rèn luyện.

Không phụ thuộc vào những con bài mình có, bạn vẫn có thể thắng trong ván bài. Có lẽ điều đó đòi hỏi có thời gian và bạn phải làm việc với những con bài vất vả hơn. Nhưng với lòng quyết tâm và sự kiên trì bạn luôn tìm thấy con đường đạt tới mục tiêu của mình. Nếu những rào cản xuất hiện trên đường đi, bạn sẽ vòng qua, nếu cần thì bò qua hoặc nhảy qua nó. Nhưng ai chỉ hy vọng vào những lá bài đẹp sẽ bó tay khi gặp khó khăn và ước mong những lá bài tốt hơn.

Bạn hãy bắt đầu từ nơi bạn đang đứng. Và lo sao cho công việc tốt hơn. Mỗi ngày một ít. Bạn đừng chờ đợi hoàn cảnh khác hơn, mà hãy tạo ra hoàn cảnh như mình mong muốn.

THỂ MẠNH VÀ NHƯỢC ĐIỂM

Mỗi người chúng ta đều có thể mạnh và nhược điểm. Nhiều người chú trọng vào nhược điểm và nghĩ rằng nhược điểm là nguyên nhân vì sao họ không thể thành đạt.

Một tin vui cho bạn: đối với những thắng

lợi của chúng ta thì hầu hết những nhược điểm là vô nghĩa. Bó hồng đẹp nhất không phải là bó hồng có ít gai nhất, mà là bó hồng có những bông hồng sắc sỡ nhất.

Không có ai giàu có lên chỉ vì họ đã xoá bỏ được những nhược điểm. Không phải những nhược điểm của bạn làm cho bạn trở nên giàu có, mà là những thế mạnh của bạn.

Nếu bạn xoá đi được một nhược điểm, bạn đã đạt được điều gì? Chẳng có gì cả, ngoài việc bạn không còn mắc nhược điểm nọ. Qua đấy bạn cũng chẳng có lắm tiền và nhiều thành công hơn. Bạn sẽ còn làng nhàng bậc trung cho đến khi bạn đã phát huy thế mạnh của mình. Chúng ta cần xây dựng thế mạnh của mình, nó giúp chúng ta trở nên giàu có.

Bạn đừng đổ lỗi cho những nhược điểm của mình. Có vô số người có nhược điểm như bạn, song họ đã sống hạnh phúc. Tất nhiên bạn cũng không thể coi thường nhược điểm của mình, nếu không nó sẽ phá hoại thành quả của mình. Nhưng bạn có thể tìm được một giải pháp. Tốt nhất bạn hãy nhìn nhận nhược điểm của mình như một vận hội mở ra con đường mới và hợp tác với những con người có thế mạnh đúng vào những nhược điểm của mình.

Bạn hãy tập trung vào những thế mạnh của mình. Hãy biết kiến tạo những thế mạnh ấy. Bạn hãy tìm đến với những người có thế

giúp bạn rèn luyện trên lĩnh vực bạn có ưu thế. Hãy sát cánh với họ, hãy để họ tiếp sức và khích lệ mình.

HÀNH ĐỘNG THEO DÔI CHÚNG TA

Tất nhiên bạn sẽ nhận định rằng hầu hết mọi hoàn cảnh, tình huống phải do ta tự chịu trách nhiệm. Điều đó đúng với cả những tình huống tốt, cả những tình huống không mấy như ý.

Trong đấy còn tùy thuộc vào mối quan hệ và triển vọng của những hoàn cảnh. Có khi khuyết điểm và thất bại lại có thể là bài học cho tương lai. Nó như trong ván bài. Một mình lá bài thì nó chẳng tốt cũng chẳng xấu, chỉ khi lên bài mới có thể nói các quân bài có hợp nhau không. Bạn có thể biến đổi đôi điều trong cuộc sống của bạn. Hãy làm việc đó đi. Một vài việc không thể một sớm một chiều hoặc thậm chí không thể hoặc không muốn biến đổi. Bạn hãy chấp nhận điều đó. Bạn phải học cách phân biệt rạch ròi việc nọ với việc kia. Bạn hãy học cách nhận biết những ưu thế, nhiều khi nó tiềm ẩn đằng sau những "bất lợi". Những gì lâu nay bị chê cười và nhạo báng, một ngày nào đấy có thể lại trở thành "nhãn hiệu" của bạn.

SỰ SO SÁNH BẤT LỢI VỚI NGƯỜI KHÁC

Chúng ta so sánh chúng ta với những người khác với hy vọng sẽ thành công hơn. Thực tế trong khi so sánh chúng ta thường có nhận định chúng ta hơn hoặc thua người khác. Cả hai kết quả đều bất lợi.

Nếu chúng ta nhận định mình trội hơn người khác, như vậy chúng ta xem như đã thành công trong hoàn cảnh hiện tại. ở đây, vấn đề thước đo hơn kém phải được đặt ra. Bởi vì rất có thể phía bên kia đã ngừng hoạt động để mở rộng sản xuất kinh doanh. Trong trường hợp này, hóa ra chúng ta chỉ ẩn nấp đằng sau sự thất bại của người khác.

Nhưng nếu chúng ta cảm thấy thua kém trong khi so sánh, điều đó cũng chẳng mấy lợi ích. Lúc nào chúng ta cũng có thể tìm ra những người hơn hẳn chúng ta ở một lĩnh vực nhất định nào đấy. Trong trường hợp này rất có thể chúng ta đánh mất lòng dũng cảm và sự tự tin. Ngược lại, ai biết tập trung tư duy về bản thân sẽ nhận thức được nét đặc trưng của mình. Vì thế sự so sánh là không thể và vô nghĩa. Chúng ta chỉ được phép đánh giá chúng ta bằng những chuẩn mực riêng của chúng ta. Chúng ta chỉ nên so sánh với những con người mà chúng ta có thể trở thành.

TÍNH ĐỘC ĐÁO

Không có ai khác lại giống bạn. Không có ai có thể và sẽ thực hiện những nhiệm vụ giống hệt bạn đã thực hiện những công việc ấy bằng cách của bạn. Khả năng của bạn vì vậy được hình thành từ những kinh nghiệm bản thân và sự đúc kết từ những người khác.

Có lẽ bạn sẽ phản đối rằng: "Nhưng mà những gì tôi đã làm đến nay thì người khác cũng có thể làm được". Điều đó chưa hẳn đúng. Nhưng quan trọng hơn lại là chuyện khác: Bạn đã làm việc ấy! Ngoài bạn không thể có một ai khác. Và trong tương lai cũng vậy. Vị trí của bạn không người nào khác có thể đảm nhiệm. Bạn càng tập trung tư duy về mình và càng ít so sánh mình với những người khác bạn nhận thức được càng nhiều nét độc đáo và ưu thế của mình.

Bạn đừng bao giờ mong muốn thế mạnh của những người khác, mà tự tạo dựng nên thế mạnh của riêng mình. Vấn đề còn lại phát sinh từ sự so sánh với người thường là thói suy bì và lòng ghen ghét.

TÍNH GHEN TỊ

Tính ghen tị luôn bắt nguồn từ sự mặc cảm thua kém người khác. Tiền đề của nó là sự thiếu tự tin. Người được mệnh danh là hạng yếu kém liền tìm cách liên kết với những người họ cho rằng ở đẳng cấp cao hơn. Ai cảm thấy mình thua kém, người đó chỉ có hai khả năng hoà nhập với người ở đẳng cấp cao: anh ta trèo lên đẳng cấp trên hoặc anh ta kéo họ xuống cùng mình. Những người không tin rằng mình có thể đạt tới đẳng cấp cao hơn, thường cố gắng kéo những người khác xuống đẳng cấp mình. Lúc này họ bôi nhọ những người nọ bằng mọi điều xấu xa, vì không dễ hạ bệ một người tốt.

Điều xấu xa, tệ hại ở tính ghen tị không chỉ ở sự hạ bệ những người thành đạt. Hơn nữa người ghen tị còn tự đánh mất khả năng cải thiện mình. Thay vì cố gắng rời bỏ đẳng cấp của mình, anh ta lại lợi dụng khả năng của mình để hạ bệ người khác.

SỰ GHEN TỨC

Sự ghen tức, nếu không quá lời, là một dạng của sự nghi ngờ và sợ hãi bản thân mình không đủ phẩm chất. Cảm giác này cũng xuất

hiện khi người ta quá quan tâm so sánh mình với người khác. Trong nhiều hiệp hội, cộng đồng tồn tại những chuyện ghen ăn tức ở rất tồi tệ. Bi kịch là ở chỗ: thay vì cống hiến năng lực của mình quan tâm đến các chiến hữu, thì người ghen tức tìm cách sống ẩn dật. Những điều đó không sớm thì muộn cũng được những thành viên khác nhận ra: một kẻ yếu kém. Người ghen tức luôn xua đuổi hết bạn bè.

Chúng ta thường lầm tưởng sự ghen tuông là biểu hiện chân thành của một tình yêu đích thực. Điều đó sai: nơi nào sự sợ hãi còn ngự trị và con người bị gò bó thì nơi ấy tình yêu không thể đơm hoa kết trái. Tình yêu khích lệ và trao tặng tự do, còn ghen tuông trái lại trói buộc, làm tê liệt và thậm chí bóp chết tự do. Người ghen tuông muốn giữ chặt người thân yêu bên mình, thực chất đấy là sự sợ hãi, lo rằng mình không xứng đáng, mình không có đủ tư cách.

Những ai từ trong tâm khảm cảm thấy mình hèn mọn và tự coi thường mình, cũng sẽ coi thường người khác. Người ghen tức luôn tìm nguyên cơ để ghen tức. Như người ghen tị muốn huỷ diệt người giàu sang, thì người ghen tức phá huỷ hạnh phúc của chính mình và hạnh phúc của người tưởng là được yêu mến.

Còn có người lạm dụng lòng tin của người khác. Sự trói buộc không thể là một giải pháp.

Nếu người ta không hoà hợp với nhau hoặc không đáp ứng được nhu cầu của người khác, thì tốt hơn là chia tay. Tại sao lại có những người không biết tự trọng mà chỉ tìm cách gắn bó với một con người mà người đó không thừa nhận giá trị của anh, không kính trọng phẩm chất của anh. Thật là vô nghĩa để bày tỏ sự cảm thông đối với người ghen tức hoặc thậm chí chấp thuận mọi yêu cầu của anh ta. Bởi vì sự điều trị căn bệnh "ghen tức" không do những người khác mà do chính bản thân con bệnh quyết định. Người ghen tuông phải biết cách tập trung sự quan tâm tới bản thân mình về những ưu thế của mình.

Nếu chúng ta nhận thức được bao nhiêu sự đẹp đẽ và tiềm năng có ở nơi chúng ta, chúng ta sẽ cảm nhận những ân huệ, hạnh phúc vì sự bình yên. ở những người hay ghen tức và tị hiềm thì không bao giờ có được cảm nhận đó.

Hình như bạn khó lòng mà thay đổi được hoàn cảnh. Nhưng bạn cũng đừng bỏ phí thời gian và công sức ước ao một hoàn cảnh khác, mà bạn hãy bắt đầu đi. Cứ hành động đi! Sẽ còn có những điều bạn không thể biến đổi, vì nó không nằm trong quyền lực của bạn, thì cũng đừng phí sức. Hãy tập trung vào những công

việc bạn có thể làm được. Người thành đạt vẽ bức tranh cuộc sống của mình bằng những màu sắc anh ta có. Nó sẽ không tồi.

Thực hành:

Hôm nay tôi sẽ luyện tập khả năng tập trung vào thế mạnh của mình bằng cách quyết tâm thực hiện các bước sau:

1. Tôi tự hiểu những thành quả của tôi không mấy phụ thuộc vào tài năng mà vào những gì tôi làm được trong hoàn cảnh của mình. Tôi không đổ tại cho số phận.

2. Tôi lập ra một danh mục với tất cả mặt mạnh, mặt yếu của mình. Đối với những nhược điểm tôi tìm một giải pháp. Tôi quan tâm tới việc xây dựng các thế mạnh của mình, bằng cách tôi giao lưu với những người có thể động viên tôi.

3. Tôi khái quát lại toàn bộ hoàn cảnh cuộc sống của tôi và cân nhắc xem điều gì tôi có thể thay đổi. Rồi tôi đặt cho mình một kế hoạch hợp lý. Cái gì phải được hoàn thành không quan trọng mà quan trọng là bắt tay làm ngay việc gì.

4. Đối với những điều tôi không thể thay đổi, tôi sẽ từ bỏ. Tôi mỉm cười hôm nay, nếu trời mưa, bởi vì tôi biết rằng nếu tôi không mỉm cười thì trời vẫn cứ mưa.

5. Tôi kiểm tra lại mình liệu tôi có ghen tị và hay ghen tức không? Những cảm giác này không dễ gạt bỏ, nhưng tôi có thể xua đuổi nó, bằng cách tập trung vào bản sắc riêng của mình vào năng lực của mình. Tôi tự trả lời câu hỏi bằng giấy mực: "Tại sao tôi biết sự độc đáo, sự cá biệt của bản thân mình"?

BÍ QUYẾT 25

HÃY TẶNG QUÀ VÀ THA THỨ

Ngày xưa có một phụ nữ thông minh sống trong rừng một mình. Một buổi sáng bà tìm thấy một hòn đá quý cạnh bờ suối. Một lát sau bà ta gặp một khách lữ hành đói khát. Khi bà lục tìm chiếc túi để lấy ra ít bánh mì, thì người lữ khách nhìn thấy hòn đá quý. Anh ta chưa bao giờ nhìn thấy một vật tuyệt vời như vậy. Anh ta mãi mê nhìn ngắm, không thể nào rời mắt. Người đàn bà thông minh bèn quyết định tặng cho anh ta hòn đá quý ấy. Sau đó lữ khách hạnh phúc rảo bước lên đường. Bằng cách bán hòn đá quý này đi mình sẽ có được bao nhiêu là tiền, có khi đến hết đời chẳng phải làm lụng gì nữa.

Nhưng vài ba ngày sau, anh ta quay trở lại tìm gặp cho bằng được người phụ nữ thông minh nọ. Anh ta trao lại báu vật cho bà và giải thích: "Tôi đã nghĩ kỹ rồi. Tôi biết hòn đá này vô cùng quý giá. Nhưng tôi xin trả lại nó cho bà và hy vọng nhận được từ bà cái quý giá hơn. Tôi muốn có được cái trong lòng bà, cái đã khiến bà

tặng tôi hòn đá này".

Trong cuộc đời, có một mục tiêu khá phổ biến là được thụ hưởng một cuộc sống thừa thãi. Nhưng ý nghĩa đích thực của từ Thừa thãi thì nhiều người đã quên lãng: nó có ý nghĩa là "thừa" và "thãi", hay nói khác đi là chúng ta không nên quá ham hố tất cả, mà hãy để rơi vãi (tức thãi) đi ít nhiều.

TẤT CẢ LÀ NĂNG LƯỢNG VÀ NĂNG LƯỢNG PHẢI CHUYỂN TẢI

Không có gì tĩnh tại. Cơ thể chúng ta, thế giới này và cả vũ trụ tồn tại trên cơ sở một chu trình trao đổi liên tục. Nếu chu trình này bị gián đoạn, thì cuộc sống không còn tồn tại. Cuộc sống là một dòng sông "tuôn chảy", thường xuyên mang đến cho chúng ta một điều gì đó, và mang đi một cái gì đó. Vì vậy, cho và nhận là vấn đề trung tâm của đời sống chúng ta. Cho và nhận tuy hai nhưng là một. Bởi vì, cuối cùng chúng chỉ biến thành dạng khác của sự chuyển tải năng lượng trong vũ trụ.

Cuộc sống chỉ có thể tồn tại chừng nào năng lượng còn trao đổi. Ai ngăn cản sự trao đổi sẽ làm hạn chế sự phong phú của cuộc sống và phá huỷ sự cân bằng sinh thái. Chúng ta cho càng nhiều, chúng ta nhận càng nhận nhiều.

Mọi quan hệ cũng đều là sự cho và nhận thường xuyên. Ở đây cũng cần duy trì chu trình năng lượng càng cao càng tốt. Chúng ta cho càng nhiều, sẽ được tiếp nhận càng nhiều. Việc cho nhận càng diễn ra nhiều, thì mối quan hệ càng tốt đẹp hơn.

Quy luật của "cho" rất đơn giản: nếu bạn muốn có niềm vui, trước tiên hãy mang đến cho người khác niềm vui. Nếu bạn muốn được yêu, hãy học cách dâng hiến tình yêu. Nếu bạn muốn được chú ý thì trước tiên phải chú ý. Nếu bạn muốn đạt được sự thừa thãi về vật chất, hãy giúp đỡ người khác có cuộc sống hạnh phúc. Con đường đơn giản nhất để trở nên giàu sang là giúp đỡ người khác để họ có được những gì họ kỳ vọng.

CẦU CHÚC CHO NGƯỜI

Nếu bạn muốn trời ban cho những điều tốt lành trong cuộc sống, bạn hãy tìm cách lặng lẽ cầu chúc cho người khác. Chúc phúc là một tập quán xa xưa bị con người đánh mất theo năm tháng. Những người đi xa được cầu nguyện. Trước bữa ăn phải cầu nguyện. Gia đình và bạn bè được chúc phúc. Lời cầu phúc của bố mẹ trong một số nền văn hóa còn quan trọng hơn cả di sản.

Ý tưởng này có vẻ lỗi thời và có màu sắc thần linh. Nhưng nó có một ý nghĩa. Nếu tất cả là năng lượng thì điều đó cũng đúng với lời chúc phúc của chúng ta.

Bạn hãy cầu chúc cho tất cả mọi người bạn gặp "Vạn sự như ý". Bạn hãy chúc cho họ vui vẻ, hạnh phúc, thịnh vượng và an khang. Hãy chúc cho họ có nhiều ngày vui vẻ...

Bạn sẽ chiêm nghiệm rằng với năng lượng tích cực thực sự của bạn đã gây được ảnh hưởng và biến đổi được điều gì đó tốt lên. Người ta sẽ đánh giá cao sự có mặt của bạn, sẽ thấy dễ chịu khi gần gũi bạn. Mọi người sẽ cảm thấy bạn thật lòng thiện chí. Và người ta sẽ đem lại cho bạn nhiều niềm vui và hạnh phúc.

THÓI QUEN ĐẸP: TẶNG QUÀ

Có lẽ bạn muốn tập cho mình có thói quen tặng quà cho người nào đó đến thăm bạn hoặc bạn đến thăm. Nó có thể rất nhỏ nhẹ. Một bông hoa hoặc một bưu ảnh. Bản photocopy một câu danh ngôn hoặc một bài thơ. Nó cũng có thể là một cuốn sách hoặc một địa chỉ tiếp xúc khả dĩ giúp đỡ người bạn một việc gì đó.

Phải chăng là một ý tưởng hay: không bao giờ đến thăm một gia đình khác mà không mang theo bất kỳ một thứ gì? ít nhất cũng là

một lời khen hoặc một lời chúc may mắn. Thật là dễ dàng để biểu lộ chúng ta quan tâm đến người khác. Những cuộc đối thoại tốt nhất thường bắt đầu bằng câu nói xã giao: "Tôi đã nghĩ tới anh. Tôi tin là điều này (việc này) sẽ làm anh hài lòng hoặc có thể giúp anh"... Bạn hãy quyết định tặng cho ai đó mà bạn tiếp xúc một món quà gì đấy. Chừng nào bạn cho bạn còn được nhận. Và bạn tiếp nhận càng nhiều, thì khả năng "cho" của bạn càng lớn.

THA THỨ

Sự tha thứ là một nghệ thuật cao tay hơn động thái "cho tặng". Nó là chìa khoá để phát huy tinh thần và trí tuệ ở một cấp độ cao hơn. Trong thực tế khó có gì có thể kìm hãm năng lực của chúng ta, giảm thiểu sự giàu có của chúng ta bằng sự căm ghét và lòng thù hận thành kiến đối với một người nào đó.

Những tình cảm tiêu cực như vậy thường cướp đi hạnh phúc và sự bình yên của chúng ta và là nguyên nhân chủ yếu của những tổn thương tâm lý. Nó cũng hay trở thành những dằn vặt cụ thể trên thể xác. Trước tiên nó nhằm vào chúng ta, gây ốm đau bệnh tật và tổn thọ. Người ta bao giờ cũng không dễ dàng tha thứ. Việc đó còn phụ thuộc vào những gì đã xảy ra.

Nhưng bạn đừng quên rằng việc chăm lo đến những "đại sự" trong cuộc đời chúng ta là quan trọng hơn nhiều so ới việc theo đuổi những mối cảm ghét, thù hận vặt vãnh. Chúng ta nên thứ lỗi cho tất cả: cho bản thân chúng ta, cho bố mẹ chúng ta, cho bạn đời của chúng ta và tất cả những người còn lại.

THA THỨ CHO BẢN THÂN

Chúng ta cần tha thứ mọi lỗi lầm và ngu ngốc của bản thân chúng ta. Chúng ta đừng quên rằng chúng ta chưa hoàn hảo và cũng sẽ không bao giờ hoàn hảo. Chúng ta sẽ mãi mãi phạm khuyết điểm. Đúng như vậy. Nếu chúng ta không buồn khổ thì chúng ta sẽ rút được bài học từ lầm lỗi để trưởng thành. Sai lầm, khuyết điểm có thể trói buộc chúng ta, nếu chúng ta không biết tự tha thứ. Thậm chí nhiều người còn suy sụp hẳn vì lỗi lầm.

Sự ăn năn và buồn khổ kéo dài thường là biểu hiện của một tâm hồn nhu nhược. Vì sự hối lỗi đồng nghĩa với dậm chân tại chỗ với cách ngụ ý: "Tuy tôi không thành công vì khuyết điểm, nhưng tôi cũng thành nhân"!

Chúng ta không cho phép những lỗi lầm quá khứ ảnh hưởng tới cuộc sống hôm nay của chúng ta. Chúng ta cần tha thứ cho bản thân và

xem khuyết điểm như là những bộ phận quan trọng trong quá trình trưởng thành của chúng ta. Không có những lỗi lầm như thế làm sao chúng ta nên người như hôm nay.

THA THỨ CHO BỐ MẸ

Nhiều người không biết tha thứ cho bố mẹ. Họ phải chịu đựng và đối xử với bố mẹ trong nhiều năm bằng sự bất công, sự khiếm nhã và cả sự tàn nhẫn. Một sự giận dữ suốt đời quả là một giá quá kinh khủng phải trả cho cái mà chúng ta đang nào cũng không thể thay đổi. Còn một điều quan trọng nữa, đó là chỉ khi chúng ta tha thứ cho bố mẹ chúng ta, chúng ta mới thực sự trở thành người lớn. Cho đến thời điểm này thì chúng ta vẫn còn là trẻ con, bởi vì chúng ta hãy còn phụ thuộc tình cảm vào bố mẹ và những gì bố mẹ mang lại cho chúng ta. Bằng cách thứ lỗi cho bố mẹ, chúng ta tự giải phóng cho mình. Chúng ta phải đứng lên từ những nỗi đau của thời thơ ấu và quên đi tất cả. Chúng ta đạt được điều đó nhanh nhất, nếu chúng ta hình dung: bố mẹ chúng ta đã làm tất cả những gì có thể được trong hoàn cảnh lúc bấy giờ để sinh thành và dưỡng dục chúng ta.

THA THỨ CHO BẠN ĐỜI CÀNG SỚM CÀNG TỐT

Chừng nào chúng ta còn có những ý nghĩ xấu và nổi hận thù trong đầu, thì chúng ta hãy còn sống với quá khứ. Chúng ta không thể nhìn thấy vẻ đẹp của khoảnh khắc hiện tại. Tình yêu không thể tồn tại khi lòng hận thù đang chế ngự.

Thật quá xuẩn ngốc nếu như vợ chồng không thứ lỗi cho nhau càng ngày càng trở nên bất hạnh. Cho nên vợ chồng thứ lỗi cho nhau càng nhanh càng tốt. Tình yêu chắc là phải gác lại một thời gian dài. Tại sao vậy? Thông thường người ta không tha thứ ngay, vì e người kia "không tiếp nhận bài giảng" của mình và "lại nhanh chóng làm điều tương tự" khi có điều kiện. Bên ngoài người ta tỏ vẻ như còn chưa thể tha thứ, vì câu chuyện hãy "còn quá mới"... Ở đây, chúng ta cần nhận thức đúng đắn rằng chúng ta nắm quyền chi phối chứ không phải hành động quá khứ.

Người ta cứ nghĩ rằng tha thứ nhanh chóng phương hại đến quyền uy của mình. Nhưng lảng tránh tình yêu để trừng phạt là một thứ quyền lực sai lầm. Trên cơ sở này quan hệ yêu thương không thể nảy nở. Thực tế thì ngược lại. Chúng ta càng sớm tha thứ, thì chúng ta càng sớm lại được thưởng ngoạn hương vị của tình yêu.

Một phụ nữ thông minh từng nói: "Tôi sẽ tha thứ cho anh ấy bất cứ lúc nào. Bây giờ tôi cũng có thể làm ngay điều đó". Những lúc này bạn rất nên quan tâm nhớ lại những mặt tốt của bạn đời. Nếu bạn hồi tưởng lại được 10 điều làm bạn mến phục bạn đời, chắc hẳn sự giận dữ sẽ vơi đi nhiều. Tất nhiên có thể trước đây xảy ra điều gì làm cho sự tiếp tục chung sống là không khôn ngoan. Ngay cả khi người ta ly thân, vẫn nên tha thứ cho nhau càng nhanh càng tốt.

HÃY THA THỨ CHO MỌI NGƯỜI

Bạn hãy tha thứ cho tất cả mọi người không ngoại trừ bất kỳ ai. Những người mà lúc nào đó đã làm điều gì đó tức giận, tàn nhẫn hoặc ngu ngốc với bạn. Sự tha thứ trung thực trong bản chất trước hết là một hành động vị kỷ. Bởi vì trước tiên điều đó không liên quan đến người mà bạn tha lỗi, mà liên quan chính bản thân bạn. Nó liên quan đến hạnh phúc của bạn, thành quả của bạn, sự thanh thản của bạn và nó liên quan đến cuộc sống và tương lai của bạn.

Những ai giận dữ, thậm chí thù hận kéo dài tự làm mình suy yếu đi. Điều đặc biệt là trong trường hợp người ta suy diễn rằng vì nhân

vật nợ mà mình không thể thành đạt. Nếu chúng ta đổ lỗi, tức là chúng ta trao quyền lực. Chừng nào chúng ta xem người khác phải chịu trách nhiệm về hoàn cảnh của chúng ta thì đồng thời chúng ta kìm hãm sức lực của chúng ta và cản trở thành công của chúng ta.

Người thành đạt rèn luyện sự tinh tế trong cho, tặng. Và họ thực hành phong cách tha thứ. Cả hai động thái tôn vinh họ lên và biến họ thành một con người thanh lịch, nhân ái và luôn thành đạt.

Thực hành:

Hôm nay tôi luyện tập nghệ thuật cho biếu và tha lỗi, bằng cách quyết tâm thực hiện các bước sau:

1. Mỗi người hôm nay tôi gặp gỡ, đàm thoại hoặc nhớ đến tôi đều cầu mong và chúc chị hoặc anh vui vẻ, hạnh phúc, thành đạt, sức khoẻ. Tôi chuyển tới họ nguồn năng lượng tốt lành.

2. Hôm nay đi thăm ai tôi sẽ mang theo món quà cho họ. Tôi mang cho họ một ít gì đó về vật chất, những lời chúc tốt đẹp, một lời khen hoặc một ý tưởng. Tất cả sẽ chứng tỏ cho người kia thấy rằng tôi thực sự quan tâm tới chị hoặc anh. Tôi thực hành và thao diễn sự phong lưu.

3. Tôi dành cho người yêu mến nhất hôm

nay một món quà đặc biệt có ý nghĩa. Tôi làm điều đó, vì tôi muốn bông đùa vui vẻ với cô ta hoặc anh ấy.

4. Hôm nay tôi thực hành việc tha thứ. Trước hết tôi tha thứ cho bản thân. Tôi suy nghĩ xem mình có giận dữ ai. Trong trái tim tôi hứa tha thứ cho người đó. Tôi gọi điện cho người này hoặc viết cho họ một bức thư, tốt nhất là làm ngay. Hôm nay tôi sẽ không nghĩ xấu về bất cứ người nào. Qua đây tôi tự giải phóng cho mình.

BÍ QUYẾT 26

TÍNH TOÁN KHÔN NGOAN VỚI ĐỒNG TIỀN CỦA BẠN

Một hôm bác nông dân nghèo tìm thấy một quả trứng vàng trong ổ ngỗng của bác ta. Bác ta nghĩ ngay rằng chắc anh chàng nào lại muốn chơi xỏ ta đây. Mặc dù vậy để chắc ăn bác ta mang quả trứng tới hiệu vàng. Việc đã rõ ràng: quả trứng thực sự là từ vàng ròng.

Bác nông dân bán quả trứng và nhận được rất nhiều tiền. Buổi tối cả nhà liên hoan. Rạng sáng hôm sau, cả nhà thức dậy để xem liệu chú ngỗng bất ngờ lại đẻ tiếp một quả trứng chẳng. Quả thật một quả trứng vàng lại nằm gọn trong ổ. Điều đó lặp đi lặp lại nhiều ngày.

Lúc đầu bác nông dân không thể nào hiểu nổi hạnh phúc của mình. Nhưng bác ta là một người tham lam. Bác ta không muốn bằng lòng mỗi ngày một quả trứng độc nhất. Bác ta chạy ra chuồng và làm thịt chú ngỗng để lấy tất cả trứng một lần. Nhưng tất cả những gì bác ta tìm

thấy chỉ là một quả trứng con đang hình thành. Và bài học đạo đức của câu chuyện ở đâu? Đừng giết những con ngỗng của bạn.

Sống sung sướng đây là quyền tạo hoá cho chúng ta. Chưa bao giờ điều đó lại dễ dàng như ngày nay. Bạn có thể băn khoăn: "Nhưng tại sao người giàu có không nhiều?" Câu trả lời: "Vì hầu hết mọi người đã làm thịt những con ngỗng của họ".

Con ngỗng trong chuyện ngụ ngôn tượng trưng cho vốn liếng và quả trứng vàng cho tiền lời. Không có vốn thì không có tiền lãi. Khỏi người tiêu pha rỗng túi. Thậm chí còn thâm hụt và trở thành con nợ. Như vậy thì chẳng bao giờ họ có thể nuôi nổi một con ngỗng. Họ thịt nó ngay khi nó hãy còn non tơ, trước khi ngỗng có thể đẻ được trứng vàng. Chúng ta tìm kiếm cơ hội đầu tư thay vì chỉ nghĩ tới những điều đơn giản, thông thường.

Nguyên lý để xây dựng cuộc sống ấm no thật dễ hiểu. Đơn giản là chúng ta phải chi tiêu ít hơn số thu nhập.

Tiền bạc mà chúng ta không nhất thiết cần cho đời sống sinh hoạt, chúng ta có thể mua vật dụng hoặc tiết kiệm, để nuôi một con ngỗng. Chúng ta phải chấp nhận là chúng ta phải thật

nghiêm túc với bản thân để trả lời: Cái gì chúng ta thực sự cần dùng? Hầu hết chúng ta đều có ít tiền dư dật. Vấn đề là chúng ta làm gì với số tiền đó. Chúng ta mua sắm đồ gỗ, xe hơi, đi du lịch, tiếp đãi hay chúng ta đầu tư?

Bạn tiết kiệm hay bạn tiêu pha hết. Đơn giản vậy thôi. Giả dụ bạn quyết toán thu chi trong vòng 7 năm. Tình hình tài chính của bạn sẽ bộc lộ như thế nào? Bạn đã vỡ bèo cho một chú ngỗng hay bạn đã ăn thịt những chú ngỗng con của bạn? Bạn đã xây dựng được vốn cố định hay bạn đã chi tiêu cho những khoản mà về sau chẳng có giá trị gì?

TIẾT KIỆM MANG LẠI NIỀM VUI

Bạn hãy lo liệu tự thanh toán cho mình. Nếu chúng ta mua bánh mì ta thanh toán cho người làm bánh. Nếu ta mua trái cây ta thanh toán cho người bán hoa quả. Nhưng bao giờ ta thanh toán cho bản thân chúng ta? Câu trả lời: khi chúng ta tiết kiệm. Nhiều người không có được nề nếp tiết kiệm đều đặn. Ở đây, trình bày một phương thức giúp bạn tham khảo: bạn hãy mở một sổ tiết kiệm "con ngỗng". Hàng tháng bạn chuyển ít nhất 10% thu nhập vào sổ tiết kiệm này. Số tiền này bạn dùng để đầu tư và không bao giờ tiêu đến.

Ngoài ra, để sự vui vẻ không quá ngăn ngủi, bạn cũng mở một sổ tiết kiệm "vui vẻ". Cũng như vậy bạn đều đặn chuyển một tỷ lệ % nhất định ví dụ 5 - 10% thu nhập của mình vào sổ tiết kiệm "vui vẻ". Số tiền này bạn chi tiêu thoải mái, không phải bận tâm. Bằng phương thức này bạn lo được cả hai điều: bạn sống tốt hiện tại và đầu tư cho tương lai của mình.

BẠN HÃY TIẾT KIỆM MỖI KỲ LÊN LƯƠNG

Chắc bạn cũng đã để ý rằng mức sống của chúng ta được nâng lên đồng thời với thu nhập của chúng ta? Ở đây có điều không được toại nguyện: khi bạn ngày càng kiếm được nhiều tiền, nhưng tài sản của bạn tăng lên không đáng kể. ở đây lại có một mẹo đơn giản.

Cứ mỗi lần lên lương bạn nên trích 50% phần lương tăng chuyển vào sổ tiết kiệm. Vì bạn đã quen với thu nhập hiện nay của mình. Bạn cũng quen dần như vậy với "phần nửa số lương tăng". Tốc độ tiết kiệm của bạn tăng rất nhanh bằng cách này với mỗi kỳ tăng lương, mà bạn không phải "thắt lưng buộc bụng".

NẾU BẠN TỰ LẬP

Người độc lập kinh doanh, sản xuất dịch vụ, trước hết là những người hành nghề tự do, thường hay khẳng định rằng họ không thể tiết kiệm một khoản cố định nào vì thu nhập của họ không ổn định. Phát biểu như vậy không chỉ là sai lầm mà thậm chí còn nguy hiểm. Bởi vì họ không vận dụng một quy tắc tài chính hết sức quan trọng đối với tư doanh.

Họ phải đồng thời vừa là một "hãng", vừa là một nhân viên. Sự tách bạch này họ phải nghĩ tới trước tiên, kể cả việc hạch toán. Do vậy họ cần ít nhất hai tài khoản khác nhau: một tài khoản của "hãng", một tài khoản cá nhân. Nhưng trước hết bạn phải đặt ra một kỷ luật, tự xem mình như một công chức bình thường.

Nếu "hãng" của bạn có những khoản lợi nhuận, thì những khoản này không thuộc về riêng cá nhân bạn, mà nó thuộc về "hãng". Bạn nên sống như một viên chức bình thường bằng một mức lương cố định hàng tháng. Hàng tháng, bạn hãy trích tài khoản cố định từ tài khoản của "hãng" chuyển sang tài khoản cá nhân của bạn. Bằng cách này những dao động về thu nhập của "hãng" không ảnh hưởng xấu tới việc xây dựng tài sản riêng và kế hoạch tài chính của bạn.

"Quỹ lương" của bạn không nên ấn định

quá cao. Nó chỉ nên chiếm khoảng 45% số lợi nhuận của năm liền kề. Vì bạn còn phải đóng thuế, hoạt động đầu tư và lập quỹ dự phòng. Vì vậy bạn hãy tư duy như một doanh nhân chứ không phải như một người làm công ăn lương. Bạn đừng cho phép những nhu cầu cá nhân ảnh hưởng tới sự thịnh vượng của "hãng" của bạn.

THẬT LÀ CÓ LỢI

Nếu bạn không thiết lập được mô hình tài khoản như đã nêu thì có thể bạn sẽ bán khoản khi sử dụng tiền bạc của mình. Nếu bạn tiêu một đồng Euro, thì có khi bạn chẳng thực sự vui lòng vì nghĩ rằng: đồng Euro ấy nhẽ ra mình có thể tiết kiệm. Ngược lại, nếu bạn tiết kiệm đồng Euro đó thì lại nghĩ rằng mình nên tiêu nó là hơn.

Cơ cấu tài khoản đó mang lại cho bạn khả năng quản lý tiền bạc một cách hiệu quả. Bây giờ, bạn không còn phải phụ thuộc vào kỷ luật "phải thường xuyên tiết kiệm". Mô hình này đã giúp bạn làm việc đó. Chỉ có một điều bạn không được làm: không bao giờ được phép tiêu tới tiền vốn. Tốt nhất là bạn cứ hình dung nó không phải là của mình nữa, nó là "con ngỗng". Nếu bạn muốn cấu vào vốn, thì hãy nghĩ tới bác nông dân gốc nghềch... Chẳng có

ai lại ngu xuẩn như vậy. Hoặc là? Bạn nghĩ sao?

Tất cả những gì liên quan đến việc xây dựng cuộc sống ấm no đã được lý giải. Điều trước tiên bạn phải tiết kiệm. Có thể bạn sẽ có thêm nguồn thu nhập. Có thể bạn có được một lãi suất cao hơn. Nhưng điều cơ bản vẫn là tiết kiệm. Nếu bạn đầu tư. Bạn hãy tính toán với đồng vốn, với lãi suất dài hạn 12% mình sẽ có được bao nhiêu. Giả sử bạn đã dành dụm được 50.000 euro. Gửi tiết kiệm với lãi suất 12 %, như vậy sau 24 năm bạn sẽ có khoảng 0,8 triệu euro.

Với lãi suất 12% năm, chẳng phải đây là "quả trứng vàng" (tiền lãi) với mức bình quân 8.000 euro hàng tháng hay sao. Bạn lại không phải động chạm đến đồng vốn của mình. Và bạn đừng quên rằng: tất cả đều bắt đầu bằng 50.000 euro tiết kiệm. Cho dù ngay sau đó bạn không còn một đồng xu dính túi.

TIỀN LÀ QUAN TRỌNG

Tiền không phải là tất cả. Nhưng bạn có biết không: Lúc nào tiền trở nên quan trọng? Khi chúng ta không có đủ. Khi nỗi lo lắng về tiền nong thường xuyên chế ngự tâm trí chúng ta. Mặt khác chúng ta dành được nhiều khả năng bằng tiền bạc. Bạn thử nghĩ xem, điều gì sẽ biến đổi trong cuộc sống của bạn, nếu bạn có

thêm 5 triệu đồng Euro. Điều gì sẽ khác đi?

Có 5 lĩnh vực lớn của cuộc sống: sức khỏe - quan hệ - tài chính - tình cảm - nghề nghiệp. Mỗi lĩnh vực đều quan trọng. Nếu chúng ta tiến bộ trong một lĩnh vực, thì mặc nhiên nó sẽ tác động đến các lĩnh vực khác. Khi chúng ta tự chủ về tài chính chúng ta nâng toàn bộ cuộc sống của chúng ta lên một cấp độ cao hơn nhiều.

Những hành động sáng suốt dẫn dắt chúng ta đi suốt cuộc đời, khiến chúng ta mừng vui và để giúp đỡ chúng ta. Cũng giống như vậy những hành vi kém thông minh theo đuổi chúng ta, để hành hạ và làm đau đớn chúng ta. Mọi sự quyết định đúng sai đều phụ thuộc vào sự sáng suốt của chúng ta. Tiền bạc, cũng như mọi thứ khác, nó có thể làm việc cho chúng ta hoặc chống lại chúng ta.

Nhiều người thông minh đã không bao giờ quan tâm đúng mức tới vấn đề tài chính của mình. Hậu quả là tình hình tài chính của họ rất bê bối. Điều đó là không lành mạnh. Chúng ta phải phát hiện tài chính một cách thông minh và nhanh chóng. Tiền bạc không được phép trở thành một sự khủng hoảng trong đời sống chúng ta. Tiền bạc phải là một động lực tích cực.

CỨU MANG

Chúng ta càng giàu có, thì trách nhiệm của chúng ta đối với người khác càng lớn. Tiền bạc của chúng ta không bao giờ là của riêng chúng ta. Chúng ta không thể hạnh phúc, nếu chúng ta làm ngơ trước những nỗi thống khổ của người khác trong cộng đồng. Chúng ta là một bộ phận của xã hội. Chúng ta chịu ơn những người khác rất nhiều và chúng ta cần cảm ơn họ, bằng cách chúng ta cứu mang họ.

Nhiều người nói rằng: "Khi nào tôi thực sự giàu có và hạnh phúc, tôi cũng sẽ quyên góp ít nhiều. Bạn muốn trước hết tự cứu lấy mình". Nhưng cuộc sống không vận hành như vậy.

Người ta không thể nhận được trứng vàng chừng nào người ta còn chưa có ổ. Và người ta không thể thực sự hạnh phúc trong khi chỉ nghĩ tới mình. Chúng ta không thể gặt hái trước khi chúng ta gieo trồng. Bạn hãy nghĩ xem đồng tiền bát gạo của bạn có giá trị biết bao đối với những con người thực sự nghèo khổ. Giá bạn biết rằng với không đầy 8 euro, bạn có thể giúp đỡ cho những người sống ở những vùng nghèo khổ nhất thế giới một ca phẫu thuật mắt, giúp họ thoát khỏi mù loà. Khi chúng ta "cho" là lúc chúng ta phát đi tín hiệu vào vũ trụ: "Xin cảm ơn, tôi có nhiều hơn là cái tôi cần. Tôi có thể san sẻ". Bằng cách này chúng ta có thể thụ

hưởng đồng tiền tốt hơn, vì chúng ta một mặt không quá coi trọng đồng tiền, mặt khác lại biết rằng đồng tiền có giá trị như thế nào đối với những người nghèo. Quyên góp tiền của là một minh chứng cho sự tin tưởng của bạn vào quy luật "dòng chảy năng lượng" của vũ trụ.

BẠN CÒN MÓN NỢ

Sớm hay muộn bạn cũng phải nhìn nhận dưới góc độ tài chính: Mình đã cố gắng ngần ấy năm để làm gì? Một lúc nào đấy mỗi người đều nhận ra rằng: chỉ riêng thu nhập cao chưa đủ đảm bảo cho sự an toàn. Một lúc nào đấy mỗi người đều muốn đạt tới đỉnh cao của sự tự do tài chính. Dưới góc độ tài chính có một đỉnh cao như vậy: đấy là lúc lợi tức tiền bạn đầu tư có thể nuôi sống bạn.

Người thành đạt biết rằng chỉ có tiền nong thôi không thể làm mình hạnh phúc, còn phải có cả sự tính toán thông minh với đồng tiền ấy. Tiền chỉ đến với những ai biết nâng cao trình độ quản lý nó.

Thực hành:

Hôm nay tôi muốn tính toán tối ưu với đồng tiền, bằng cách quyết tâm thực hiện các

bước dưới đây:

1. Từ hôm nay tôi sẽ luôn luôn tiết kiệm ít nhất 10% tổng thu nhập của tôi. Vì tôi biết rằng chỉ có đồng tiền mới có khả năng giúp tôi nuôi ngỗng. Hàng tháng tôi trích một tỷ lệ phần trăm số thu nhập để đóng thuế!

2. Tôi sẽ thiết lập một hệ thống tài khoản, nó đảm nhiệm thay tôi công việc tiết kiệm. Là người hoạt động kinh tế độc lập tôi phải phân định thêm chi phí hăng và chi phí cá nhân bằng cách tôi mở hai tài khoản tách biệt. Tôi thanh toán cho tôi một mức cố định được trích lập từ tài khoản của hăng cho tài khoản riêng của tôi. Tôi tìm cách chỉ sống bằng tối đa 45% lợi nhuận của mình.

3. Từ hôm nay tôi sẽ tiết kiệm. Tôi sẽ tự hỏi mỗi khi chi tiêu: "Liệu nó có thực sự cần thiết không?"

4. Tôi suy nghĩ hôm nay tôi có thể đóng góp ở đâu để có thể giúp đỡ người khác.

BÍ QUYẾT 27

KIỆN TRÌ TẠO DỰNG NỀN TẢNG CỦA BẠN

Trồng một cây tre đòi hỏi lòng kiên trì và đức tin. Người nông dân trồng tre chôn những đốt tre xuống đất. Tiếp đấy anh ta phủ thêm một ít cỏ khô lên bề mặt. Hàng sáng, người nông dân tưới tấp cho những đốt tre nằm sâu trong đất. Thỉnh thoảng anh ta phải làm cỏ và xới đất. Và sáng nào anh ta cũng phải tưới nước. Bốn năm ròng rã, anh ta không thể nhìn thấy những đốt tre và cũng không hay biết liệu sự cố gắng của anh ta có được đền đáp hay không. Anh ta chẳng hề biết, liệu nó còn sống hay không.

Rồi cuối cùng vào cuối năm thứ tư những mầm măng đã nhoi lên khỏi mặt đất. Và chỉ trong vòng 90 ngày nó mọc cao 20 mét.

Nhiều người thay đổi nghề nghiệp vì họ không hài lòng. Họ không hài lòng với khả năng thăng tiến, với thu nhập của mình, với những công việc đơn điệu hoặc họ cảm thấy không được thử thách hay không được vui vẻ trong nghề nghiệp. Nhiều người muốn được làm một cái gì đầy đầy ý nghĩa để có thể học hỏi và trưởng thành hoặc xứng đáng để được mọi người nể trọng hơn.

Một hoặc nhiều vấn đề như thế cứ nổi cộm lên trở thành một mối bất bình kéo dài. Với việc chuyển đổi nghề nghiệp họ hy vọng giải quyết được những vấn đề đó.

Nhưng trong thực tế công việc mới không chỉ có những vấn đề hầu như tương tự lại nhanh chóng xuất hiện, mà còn thêm những vấn đề mới, những thách thức mới chen vào cuộc sống. Hoàn cảnh mới đòi hỏi ở họ nhiều hơn về phạm sự, về trách nhiệm, về công việc, về sức lực và cả sự tập trung.

THỜI GIAN THÍCH NGHI

Khi bạn ra khỏi máy bay sau một chuyến bay dài 12 giờ, bạn cảm thấy mệt mỏi và trước hết phải tìm cách thích nghi với hoàn cảnh mới. Nhiều cái không quen. Bạn phải làm quen với việc chuyển đổi múi giờ. Sự thích nghi này đòi

hỏi một thời gian. Ai đó khi đảm nhiệm một nhiệm vụ mới đều phải trải qua một thời gian thích nghi như vậy. Chính trong thời gian thích nghi này nhiều người đã lại đầu hàng công việc họ mới dành được. Và do vậy họ đánh mất một cơ hội mới của cuộc sống.

Hễ khi nào chúng ta bắt đầu một cái gì mới, chúng ta cần nhận rõ 2 điểm quan trọng để không trở thành nạn nhân của "thời kỳ quá độ":

1. Bạn không nên ảo tưởng, mà phải hết sức cầu thị. Một công việc mới không giống như chơi xổ số, để qua đêm là bạn nhận được một khoản tiền lớn. Phần lớn sự lao động cực nhọc, tính kiên trì bền gan mới có ý nghĩa quyết định. Một sự tự chủ thường mở ra cho nhiều người một vận may lớn. Nhưng vận may này phải dày công phấn đấu.

2. Một người thành đạt không được phép chỉ tập trung vào những kỹ thuật giúp họ kiếm tiền nhanh nhất. Trước hết anh ta phải làm quen với những khái niệm về thành đạt, những "bí quyết để thành đạt". Ví dụ như anh ta phải biết rằng anh ta sẽ phải chịu đựng những thất bại và phải học cách xử lý nó. Anh ta phải tiếp thu "bí quyết của người thành đạt". Anh ta phải trở thành người đủ mạnh để thực hiện những ước mơ và kế hoạch của mình.

THÀNH CÔNG CÀNG LỚN THÌ NỀN TẢNG PHẢI CÀNG BỀN VỮNG

Thật là hấp dẫn khi ta quan sát một công trường xây dựng cao ốc. Một thời gian dài trông nó như chẳng có việc gì xảy ra. Tuy người ta có nhìn thấy nhiều công nhân có vẻ đang rất bận rộn và nghe tiếng động của các máy xây dựng cỡ lớn.

Rồi bỗng dưng giàn dáo lừng lững xuất hiện như vừa trải qua một đêm. Rất nhanh sau đấy những giàn dáo lắc lư biến thành những mảng tường kiên cố bằng kính và bê tông. Rồi một mái nhà được kéo lên trên cao ốc và công trình cây xanh được thiết lập. Và trước khi người ta hiểu ra mọi chuyện thì một khoảnh đất trống đã biến thành một toà nhà đồ sộ.

Đôi khi có vẻ như là những cao ốc nọ vừa mới được phóng lên trời qua đêm, thực ra nó đòi hỏi hàng tháng cho công tác khảo sát, thiết kế khẩn trương và thi công vất vả mới hình thành được.

Công việc cũng diễn biến tương tự như vậy khi xây dựng một công ty mới hay khai trương một doanh nghiệp mới. Những thành quả lâu dài chúng ta không thể một sớm một chiều tạo dựng được. Người ta xây một ngôi nhà bằng cách đặt viên gạch này lên viên gạch khác. Thành quả người ta “xây”, bằng cách bắt

đầu với công việc của một ngày, với "bí quyết người thành đạt", với một nhận thức v.v...Cứ như vậy bạn xây dựng nền móng, những trụ bê tông, những mảng tường và cửa sổ cho thành quả của bạn.

Và việc đó không thể xảy ra qua một đêm được. Không có một cái gì giá trị lại có thể hoàn thiện trong vài ba tháng, vài ba tuần thậm chí vài ba ngày. Ai đó qua một đêm thức dậy mà trở nên giàu có chắc hẳn đã phải có nhiều ngày lao động vất vả trước đấy.

Nhiều người không muốn tiếp thu sự kiên trì, đức chịu đựng. Họ chỉ đặt ra mục tiêu nhỏ nhất thay vì những chiến công hiển hách. Những thành quả to lớn không bao giờ có ngay. Nhưng nếu bạn thường xuyên và kiên trì làm việc vì nó, hết viên gạch này đến viên gạch khác chồng chất lên nhau, rồi bạn sẽ có một sáng thức dậy và trông thấy rằng mình đã hoàn thiện được một cái gì đó mà mình có thể hoàn toàn tự hào về nó.

SỰ KIÊN TRÌ GIÚP VƯỢT QUA THỜI GIAN THÍCH NGHỈ

Chúng ta có xu hướng nhìn mọi việc đều sáng sủa sửa trước khi bước vào một công việc mới. Tiếp sau đấy mới tỉnh táo lại. Sếp không phải

lúc nào cũng thật thông cảm như lúc ban đầu, khách hàng thì không đơn giản thuyết phục, đồng nghiệp cũng chỉ là những con người. Đây là những giai đoạn hoàn toàn bình thường mà chúng ta luôn phải trải qua, mỗi khi bắt đầu một công việc mới. Không có một công việc mới nào lại tươi sáng như người ta nhìn nó lúc ban đầu. Nhưng nó cũng không đến mức hết hy vọng. Nếu chúng ta muốn có kinh nghiệm xem công việc thực sự như thế nào, chúng ta không được quyền đầu hàng trong một giai đoạn mà mọi việc xem ra còn đen tối, hầu như hết hy vọng. Nhưng chúng ta nên nghĩ rằng việc gì có vẻ hết hy vọng thì hầu hết vẫn còn hy vọng. Bởi “không có việc gì khó chỉ sợ lòng không bền”. Nó tùy thuộc cách lĩnh hội của chúng ta.

Ba chú ếch một hôm bắt gặp một bình kem sữa. Chẳng phải dẫn đo lâu cả ba húng khởi nhảy vào trong bình, nơi được xem như là thiên đường của chúng. Chúng bơi lội tung tăng trong bình và đánh nhau, ăn uống âm ỉ no căng bụng. Khi chúng đã ăn no, bèn muốn rời khỏi bình kem. Lúc này chúng mới sợ hãi nhận thấy rằng thành bình quá cao và quá trơn. Khi chúng thấy mình ở trong một tình thế không lối thoát thì hai chú ếch đã chìm xuống đáy bình và chết đuối. Nhưng chú ếch thứ ba đã làm theo thói quen: không bao giờ đầu hàng. Nó vùng vẫy và chèo chống với tất cả sức lực loanh quanh trong

bình. dường như vô vọng. Nó kiệt sức dần. Rồi nó một lần nữa vùng vẫy với tất cả sức lực, và cố gắng gấp đôi. Bỗng nhiên kem sữa biến thành bơ (cứng) và chú ếch đã có thể nhảy ra khỏi bình.

Một nguyên nhân nữa khiến bạn không thể đầu hàng: bạn làm điều đó vì bạn tính đến là bất luận điều gì xảy ra trong công ty hoặc trong nghề nghiệp của bạn. Không bao giờ bạn được phép đầu hàng, chừng nào bạn chưa tìm hiểu hết mặt tích cực của nó. Bởi vì bạn đầu tư không chỉ vào trong công việc mà còn trước hết vào sự lớn mạnh của nhân cách. Bao giờ cũng vậy những gì xảy ra trong công việc xây dựng doanh nghiệp hoặc tiền đồ của bạn, bạn sẽ đều phát triển thêm một số kiến thức và khả năng mới. Những kiến thức và khả năng mà bạn mang theo suốt cả cuộc đời.

Những hoàn cảnh trở trêu bất ngờ có thể cướp đi của bạn những gì bạn đã xây dựng. Những hoàn cảnh bất khả kháng mà bạn không thể xoay chuyển, có thể tàn phá nhà xưởng, trụ sở của bạn tới mức chỉ còn lại đồng gạch đá và tro bụi. Nhưng không có gì và không có ai có thể cướp đi của bạn tri thức và nhân cách. Để là nhà triệu phú còn quan trọng hơn để có hàng triệu đồng. Khi bạn đã chiếm lĩnh được những khả năng làm ra hàng triệu đồng và sử dụng thông minh đồng tiền, thì không có gì có thể

xảy ra với bạn. Ngay cả khi bạn đánh mất tất cả, bạn lại có những thành quả mới trong thời gian ngắn nhất. Hạnh phúc chân chính đến với những người mà chúng ta là đại diện.

Bạn chớ đầu hàng trong thời gian để thích nghi với môi trường mới. Vấn đề ở đây không chỉ liên quan đến công việc, mà còn liên quan trước hết đến sự lớn mạnh trong nhân cách. Chúng ta cần thời gian để biến đổi có hiệu quả nền tảng, cơ sở của chúng ta. Hãy bắt đầu với việc thay đổi cách tư duy của chúng ta. Chúng ta phải học tập "bí quyết của người thành đạt". Học tập không có nghĩa là để gìn giữ cái gì đấy, học tập có ý nghĩa học làm cái gì đấy, mang tính rèn luyện kỹ năng. Một khi chúng ta đã xây dựng xong nền tảng, thì không có gì có thể cản trở chúng ta.

Người thành đạt không để cho thời gian thích nghi với công việc làm nản lòng. Họ đã chuẩn bị cho thời gian thích nghi và không đánh giá quá cao những kết quả của năm đầu. Nhưng họ chờ đợi những kết quả cực kỳ to lớn của thập kỷ sau. Họ biết rằng họ sẽ được đền đáp xứng đáng và họ đã vượt qua được thời gian thích nghi, thời gian thử thách.

Thực hành:

Hôm nay tôi sẽ bắt đầu kiên trì xây dựng nền móng của mình, bằng cách quyết tâm thực

hiện các bước sau:

1. Tôi hiểu rằng không nên xây dựng toà nhà trên một nền móng không được vững chắc. Vì vậy tôi sẽ tích cực làm những gì liên quan đến việc tạo "quán tính" cho mình và tôi duy trì phương pháp làm việc hàng ngày. Nhưng để có kết quả thì tôi phải kiên nhẫn. Tôi biết rằng mỗi toà nhà đều phải xây dựng từng bước một.

2. Bất luận điều gì xảy ra hôm nay: tôi sẽ không đầu hàng. Tôi biết rằng mỗi khi mình không thực hiện được một dự định tức là mình đã đầu hàng. Hôm nay tôi sẽ thực hiện tất cả những gì mình đã dự kiến. Hôm nay tôi sẽ không nhượng bộ.

3. Tôi nhằm vào những chiến công lớn thay vì những mục tiêu nhỏ nhoi. Trong năm tới tôi không đặt ra những mục tiêu quá lớn; nhưng đưa ra 110% sức lực. Trong vòng 10 năm tới tôi không đặt ra giới hạn. Hôm nay tôi sẽ suy nghĩ liệu mình có nên đặt mục tiêu 10 năm cao hơn nữa hay không?

4. Thời gian thích nghi không chỉ có trong nghề nghiệp, mà còn có ví dụ như trong thể thao hoặc trong công ty hiệp hội. Tôi sẽ suy nghĩ mình có đầu hàng trong một lĩnh vực nào của cuộc sống, chỉ vì mình đã coi thường thời gian thích nghi với môi trường mới.

BÍ QUYẾT 28

HÃY GẮN BÓ VỚI THẦN TƯỢNG

Giả sử bạn muốn làm một chiếc bánh ngọt ngon như chiếc bánh của một thợ làm bánh có hạng, bạn cần công thức chế biến và có lẽ phải tập làm một vài lần, trước khi bạn thành công. Nhưng nếu bạn tuân thủ theo từng chi tiết của công thức chế biến và cẩn thận thao tác, bạn sẽ đạt được kết quả gần bằng kết quả của thợ làm bánh. Ngay cả khi trước đây bạn chưa hề làm bánh bao giờ.

Có lẽ người thợ bánh đã mất công cả năm pha chế, thử nghiệm để cuối cùng tìm ra được công thức của mình. Bạn có thể tiết kiệm công sức lao động bao năm này bằng cách đơn giản tuân theo công thức của anh ta.

CHÚNG TA KHÔNG BAO GIỜ "ĐỘC LẬP"

Thời cổ Hy Lạp các bậc cha mẹ không đồng ý với việc con cái của họ chỉ được dạy dỗ

vài giờ trong ngày. Vì vậy họ đã thu xếp cho con em họ sống cùng với thầy giáo nhiều năm liền. Họ tin tưởng rằng việc chung sống hàng ngày với thầy giáo là một "trường học" ưu việt.

Không có gì tác động tới chúng ta mạnh hơn là những con người có quan hệ khăng khít với chúng ta. Điều đó thoát tiên nghe có vẻ cường điệu. Nhưng đúng như vậy đấy. Chúng ta chỉ mới bắt đầu hiểu biết về bộ não người. Nhưng nó tồn tại một khả năng là chúng ta có thể tích lũy được tất cả những gì xảy ra quanh ta. Như thể mắt chúng ta là máy quay phim và tai chúng ta là micrô. Chúng ta quay lại tất cả những gì "diễn ra" xung quanh chúng ta và có thể "phát" lại nó. Nói thật đơn giản chúng ta có thể so sánh tiềm thức của chúng ta với một băng cassette khổng lồ, trong đó được ghi lại tất cả những gì chúng ta trải qua. Không có gì bị mất đi. Có đúng không khi mọi việc đều được phát lại giống như những gì chúng ta ghi nhận? Vậy thì những điều khác lạ xuất hiện từ đâu? Bạn nghĩ sao về một con người thường xuyên nghe một băng nhạc Michael Jackson với hy vọng anh ta có thể một ngày nào đấy trở thành Mozart?

HÌNH THỨC HỌC TẬP TỐT NHẤT

Chúng ta hấp thụ từ những người trong cộng đồng nhiều hơn là chúng ta tưởng. Tuy người này người nọ có thể hy vọng rằng chúng ta chỉ tiếp thu ở những người khác những điều mà chúng ta muốn lĩnh hội. Nhưng thực ra chúng ta tích lũy tất cả những gì chúng ta từng trải. Điều này xảy ra phần lớn dưới dạng vô thức. Điều đó hoàn toàn đúng, bởi vì những quá trình này tạo ra khả năng tốt nhất và hiệu quả nhất để học tập. "Tiếp thu" đôi điều và sau đó "biểu diễn" đôi điều cho phép chúng ta học tập cách đơn giản vô thức. Phương pháp học tập tự nhiên này là phương pháp chủ đạo, có nhiều ưu thế và là phương pháp chúng ta đang sử dụng trong các nhà trường.

Có thể bạn cũng biết một người nào đó đã cố gắng phí công một thời gian để học một ngoại ngữ. Sau đó anh ta đã đến một nước nói thứ ngôn ngữ đó sống một thời gian. Trong vòng vài ba tháng sau đấy anh ta đã có thể nói khá tốt ngôn ngữ đó. Không bao giờ chúng ta học được nhiều từ sách vở như qua phương pháp học tập này, một phương pháp được sử dụng nhiều nhất để đào tạo ở đất nước chúng ta: phương pháp học tập vô thức qua mô phỏng.

Trẻ con sống ở nước ngoài có thể nói tiếng mẹ đẻ. Và chúng nó tiếp thu bản sắc nền

văn hóa ở đó. Cả hai đều chẳng khó khăn gì đối với chúng. Bởi vì chúng học bằng cách bắt chước người khác. Tất nhiên chúng bắt chước trước tiên không phải bất cứ ai, mà là những người gần gũi với chúng nó đó là cha mẹ chúng. Như vậy, không phải nguồn gốc chúng ta quyết định như chúng ta suy nghĩ và cảm thấy, mà là hoàn cảnh xung quanh nơi ta khôn lớn.

TÌNH CẢM VÀ TƯ TƯỞNG CỦA NGƯỜI KHÁC

Điều xảy ra với chúng ta khi còn là trẻ con sẽ tiếp tục diễn ra trong suốt cuộc đời chúng ta. Thường xuyên chúng ta bị tác động. Thường xuyên có đôi điều được ghi vào "cassette" của chúng ta. Bao giờ cũng vậy, những gì được thu vào "cassette" tinh thần của chúng ta, sẽ xuất hiện trên màn hình cuộc đời của chúng ta.

Bạn hãy hình dung những người khác là những thợ điêu khắc đá và bản thân chúng ta là khối thạch cao: mỗi người thợ đẽo, gọt trên mình bạn để tạo hình bạn theo phong cách của họ. Sau mỗi lần gặp gỡ với bất cứ người nào bạn sẽ không còn nguyên vẹn. Mỗi một lần gặp gỡ luôn để lại một cái gì đó.

Đây là vận hội để cách tân. Tình cảm và tư tưởng chúng ta bây giờ đã mang lại cho chúng ta những gì ta có hôm nay. Nhưng cũng

chính những tư tưởng và tình cảm này đang ngăn cản chúng ta trở thành những thần tượng mà ta hằng ao ước. Nghĩa là chúng ta không thể tồn tại nguyên vẹn, nhưng có thể trông chờ vào những kết quả khác đi.

Nếu chúng ta muốn đạt được những kết quả khác thì phải học tập, đổi mới tư duy và tình cảm. Chúng ta tiếp thu tư tưởng của những người khác, nếu chúng ta phát ngôn như những người nọ phát ngôn. Quá trình học tập cứ như vậy mà tiến xa hơn như ta hình dung ban đầu. Chúng ta "học tập" thường xuyên, và tiếp thu thực ra rất nhiều từ cách tư duy và từ tình cảm của những con người quanh ta.

SỰ BẤT LỢI: CHÚNG TA QUY NẠP TẤT CẢ

Phương pháp học tập này có một lợi thế lớn là chúng ta học tập ngẫu nhiên (vô thức) và thường xuyên. Nhưng nó cũng có nhược điểm là chúng ta không thể gạt lọc có ý thức những gì chúng ta muốn tích lũy, một khi chúng ta đối diện với một tác động nhất định.

Ai đó phấn đấu để thành đạt và dù vậy vẫn không có kết quả thoả đáng, người ấy có thể đã chọn sai băng "cassette". Mỗi khi bạn gặp khó khăn để đạt được mục tiêu mong muốn, đấy là lúc bạn phải ấn nút "Stop" của "máy cas-

sette tinh thần", và đánh giá lại "băng cassette tinh thần" bạn vừa mới mở. Bạn đã ghi gì trong đấy? Có thể bạn sẽ nhận định cần phải thay đổi một vài băng. Hẳn còn chưa đủ khi bạn chọn "âm nhạc khác" để nghe. Bạn phải thu những giai điệu khác và muốn vậy bạn phải quan hệ gần gũi với những người, với nhiều người có những tính cách, những phẩm chất mà bạn muốn học hỏi.

SỰ HỢP LÝ

Nếu bản thân bạn cần được tư vấn: bạn nên hỏi ý kiến những người thành đạt hơn mình. Thật là vô nghĩa để lắng nghe loại người mà bản thân còn không biết nên chẳng như thế nào. Bạn hãy noi gương những người thành đạt. Tất nhiên phải giải đáp câu hỏi: Người thành đạt là ai? Stanley là một định nghĩa đẹp đẽ về người thành đạt:

"Người đó đã trở nên thành đạt
Người sống đẹp, thường vui tươi đạt dào
tình cảm
Người xứng đáng được mọi người kính
trọng
Và tình yêu của các cháu trẻ thơ
Người hoàn tất nhiệm vụ của mình
Có họa, có thơ hoặc linh hồn cứu rỗi

Người biết đánh giá vẻ đẹp của hành tinh
Và không bao giờ quên ca ngợi nó
Người luôn nhìn thấy cái tốt của con
người

Và luôn sẵn sàng hiến dâng cái tốt
Cuộc sống của người là một lời khích lệ
Tưởng nhớ tới người là ánh hào quang".

Chúng ta cần suy nghĩ những người nào ta muốn làm quen để học hỏi ở họ. Thật dễ dàng để thành đạt nếu chúng ta quan hệ gần bó với những thần tượng của chúng ta: những người thành đạt. Bạn cũng cần tranh thủ những người đặt niềm tin nơi bạn. Niềm tin đó là một động lực mạnh mẽ thúc đẩy vô tư sự phát triển của bạn.

XÔ ĐỤNG TÔM

Nếu bạn thường gần gũi với những người thành đạt. Bạn sẽ nhận ra mình luôn tiến bộ. Nhưng không phải ai trong số những người quen của bạn cũng đón chào sự tiến bộ này. Thậm chí một số còn muốn ngăn cản bạn học tập và trưởng thành. Đã có khi nào bạn quan sát điều gì xảy ra, trong một tôm với cả trăm cả ngàn con có một con muốn nhảy ra khỏi xô? Những con khác giữ chân nó lại. Đơn giản vậy thôi. Một số người hành động như những con

tôm. Chẳng phải vì tức giận. Đơn giản vậy thôi.

Điều quan trọng là bạn không được để người khác "núu áo". Nếu những người xung quanh bạn cố tình kìm hãm bạn, thì còn lâu bạn mới có được những thành quả đáng kể. Vấn đề cũng có thể gay cấn như vậy đấy. Nhưng bạn chỉ có một cách lựa chọn, hoặc rời bỏ mục tiêu của mình, hoặc rời bỏ những con người muốn giam chân bạn. Bạn đừng tự trói buộc mình. Chúng ta không thể tự cứu mình và những người khác bằng cách kết thúc sự trưởng thành.

Ở đây chúng ta không đánh giá phẩm chất của những con người như vậy. Tất cả mọi người đều quý giá và có cá tính. Nhưng đôi khi họ không hợp nhau. Điều đó đáng buồn và đôi khi người ta phải hành động. Nhưng chúng ta đừng nên bao giờ nghi ngờ về phẩm chất của một người khác. Với kỷ luật chúng ta đưa thói quen vào cuộc sống. Tập quán giúp chúng ta hoàn thành những việc đúng đắn và quan trọng trong đời sống chúng ta một cách suôn sẻ và không nhọc nhằn. Kho báu của những tập quán đó chính là những con người mà ta tôn vinh và quan hệ gắn bó với họ. Có nhiều chiến lược cho mỗi lĩnh vực đời sống. Nếu chúng ta thông hiểu những chiến lược này, chúng ta có thể trở thành tài năng trong những lĩnh vực đó. Quá trình này tiết kiệm thời gian và công sức. Người ta phần lớn chỉ biết tôn vinh những anh hùng.

Nhưng rất ít người chịu nghiên cứu những chiến lược của họ và vận dụng nó vào cuộc sống của mình.

Người thành đạt quan niệm là một vận hội khi được quan hệ giao tiếp với những con người động viên, khích lệ họ. Tiếp cận và gắn bó với những người thành đạt luôn tác động và giúp đỡ chúng ta tiến bộ. Bản thân chúng ta cũng sẽ trở thành người thành đạt.

Thực hành:

Hôm nay tôi sẽ thu xếp để tiếp xúc với những thần tượng mà tôi có thể học hỏi nơi họ và quyết tâm thực hiện các bước sau đây:

1. Hôm nay tôi muốn trò chuyện với một người đã thành tựu được những điều mà tôi mong muốn.

2. Tôi muốn hoạch định những công việc trọng đại tích cực cho mình. Vì vậy hôm nay trở đi không xem những phim truyền hình vô bổ và không tiêu khiển suốt ngày với âm nhạc trong radio. Từ hôm nay tôi sẽ chọn lọc những gì sẽ "cóp nhặt" được.

3. Tôi dự định mỗi tháng một lần làm quen với những nhân vật mà mình có thể học hỏi ở họ.

4. Tôi sẽ suy nghĩ xem làm thế nào để có thể động viên những người quen biết. Tôi làm điều đó một cách thông minh chứ không "dạy đời".

5. Tôi sẽ tự vấn mình một cách nghiêm túc: mình đã tác động đến người khác như thế nào? Mình tự nêu gương hay chỉ là khuyến cáo?

BÍ QUYẾT 29

BIẾN NHỮNG BẤT CẬP THÀNH SỨC MẠNH

Một thủ lĩnh già kể cho một khách vãng lai về lịch sử hòn đảo quê hương ông ta trong biển Nam, hòn đảo bị nhấn chìm xuống biển sau một trận núi lửa: "Bộ lạc chúng tôi được chia thành bảy làng. Mỗi làng có một thủ lĩnh, người giữ gìn một bí mật đặc biệt. Nhưng hạnh phúc của bộ tộc chỉ được trọn vẹn khi chúng tôi có thể tận dụng tốt cả bảy bí mật nọ. Như vậy thì bảy làng nọ phải chung sống hoà bình với nhau.

Khi trận núi lửa bắt đầu, mỗi thủ lĩnh dẫn cư dân của làng mình xuống một thuyền lớn, và mang họ đến nơi an toàn. Trong vùng nham thạch và khói bụi mịn mù dày đặc cả bảy con thuyền nhanh chóng thất lạc không tìm thấy nhau. Chúng tôi bị quây chặn tất cả các hướng. Thế rồi nhân dân chúng tôi bị xoá sổ".

Người khách vãng lai lấy làm ngạc nhiên: "Bởi các người chẳng bao giờ cử ai đó đi tìm sáu nhóm khác?"

"Có đấy, điều đó chúng tôi đã làm" - người

thủ lĩnh trả lời - "Chúng tôi đã nhiều lần cử thuyền với những người trinh sát đi, nhưng họ đã chẳng bao giờ quay về".

"Sao lại có thể xảy chuyện như thế?" - Khách vãng lai hỏi.

"Các người từng là những tay đi biển cự phách". Thủ lĩnh suy tưởng một lúc rồi nói rằng: "Không, tôi không tin rằng họ đã tử nạn. Có thể trên hành trình của mình họ đã tìm thấy một nơi, một miền đất làm họ rất đam mê tới mức quên cả nhiệm vụ và đã ở lại đó. Tôi tin rằng "đất lành chim đậu".

Khi tất cả mọi người biết chung lưng đấu cật thì họ sẽ giành được những thắng lợi to lớn. Những thổ dân họ đã không hài lòng với bất cứ hoàn cảnh nào của đời sống họ. Và sự bất cập này đã biến thành một động lực.

Sự không hài lòng trong nghề nghiệp hầu hết do những nguyên nhân sau:

- * Kém ý nghĩa và hấp dẫn
- * Thu nhập quá thấp
- * Không có khả năng thăng tiến
- * Công việc buồn tẻ
- * Có ít thách thức
- * Thành tích ít được ghi nhận
- * Không phát huy được tài năng

SỰ HÀI LÒNG GÂY RA LƯỜI BIẾNG VÀ VÔ CẢM

Người hài lòng thường khước từ sự tiến bộ. Trong thực tế, sự lười biếng và vô cảm được đề cao thành một khái niệm "sự hài lòng", nó kìm hãm sự trưởng thành. Đây là một trong những nguyên nhân vì sao sự hài lòng lại có thể trở thành sự lừa dối trong cuộc sống dân dã, phổ biến nhất.

Trong thời gian người ta cảm thấy hài lòng thì năng suất của họ sẽ giảm sút và sự tiến bộ sẽ trì trệ. Chẳng mấy chốc xuất hiện những người khác tốt hơn anh ta. Bởi vì sẽ có những người không chịu bằng lòng với mình, anh ta sẽ phấn đấu nhiều hơn và sẽ vượt lên trước những người tự hài lòng. Tự hài lòng sẽ nhanh chóng biến thành một thứ nhà tù. Để thoát khỏi sự tù hãm đó đối với kẻ biếng nhác là rất khó khăn.

Bạn đừng bao giờ thoả mãn với mức độ của những thành công đã đạt được. Nếu thành quả của bạn không được nhân lên thì ắt nó phải giảm thiểu. Một tình trạng bất biến không tồn tại trong thiên nhiên cũng như trong hoạt động sản xuất, kinh doanh. Nếu muốn có sự thành đạt, bạn buộc phải luôn phấn đấu để lớn mạnh. Sự không hài lòng hay nói khác đi là sự bất cập sẽ là sức mạnh trong mọi hoạt động.

SỰ ĐỀN ĐÁP PHÁT SINH RA TỪ SỰ KHÔNG HÀI LÒNG

Sự không hài lòng (hay bất cập) là một động lực quan trọng. Bạn có thể gọi nó là tham vọng, sự mẫn cán hoặc nguyện vọng tự cải thiện. Sự không hài lòng là tự nhiên. Những người thường xuyên không thoả mãn là những người hạnh phúc nhất. Họ liên tục phát triển, cảm thấy hấp dẫn và đam mê. Vì vậy người Mỹ nói rằng: "Chịu đói để được tự do". Sự không thoả mãn là chìa khoá của tự do. Một người không tự bằng lòng biết rằng anh ta sẽ không bao giờ "đến nơi". Đối với anh ta con đường là mục tiêu. Như vậy anh ta có thể thưởng ngoạn lộ trình và tận hưởng mọi khoảnh khắc, biết ơn những thời khắc ấy. Một nhà thông thái từng hư cấu như sau: "Bạn hãy hình dung như chúng ta đi trên một chuyến tàu, chuyến tàu đưa chúng ta tới với sự hoàn thiện của bản thân. Tại mỗi điểm dừng một vài người rời khỏi tàu. Họ muốn thư giãn đôi chút và nghĩ rằng hành trình như vậy là đủ. Tạm thời dừng lại thì không thành vấn đề, nhưng một lúc sau chúng ta lại phải lên tàu, vì con tàu còn đưa chúng ta qua những vùng còn đẹp đẽ hơn và hấp dẫn hơn. Nếu ta không đi tiếp, thì chúng ta đã tự lừa dối mình về những điều thực sự bổ ích để chiêm nghiệm. Chúng ta đi càng xa thì kiến thức chúng ta càng

mở rộng như ông cha ta thường nói “đi một ngày đàng học một sàng khôn” là vậy. Bởi ai đã từng biết cái phi thường sẽ không còn lấy mức trung bình làm tiêu chuẩn cho mình”.

TÌM KIẾM SỰ HỖ TRỢ Ở NHỮNG NGƯỜI KHÔNG TỰ THỎA MÃN

Nếu bạn muốn mở rộng hoạt động của hãng thì bạn phải tìm những con người muốn làm việc với bạn. Mỗi sự xây dựng nhanh chóng của một hãng chỉ khả thi, khi bạn động viên khích lệ những người khác giúp đỡ bạn.

Trong công việc này bạn hãy tìm gặp những người không hài lòng với bản thân. Một số người dễ dàng thoả thuận. Một số khác ít nhiều làm cao. Bạn phải xem xét kỹ lưỡng. Bởi vì bạn không nên hợp tác với những người thoả mãn với hoàn cảnh của mình.

Bạn hãy tìm những người không thoả mãn với thu nhập của họ. Không có gì thôi thúc họ mạnh hơn bằng đồng lương quá ít ỏi. Những người như thế bạn có thể giúp đỡ họ bằng cách tạo cho họ một dịp may, một cơ hội đẹp. Phần lớn mọi người thường chấp nhận ngay công việc đầu tiên mà họ được tuyển dụng và sống nhiều năm với công việc đó. Họ cũng chẳng quan tâm họ đang làm gì và tại sao họ cứ ở vậy? Tại sao

có những người cứ làm mãi một công việc mà họ không mấy hài lòng?

Câu trả lời rõ ràng: sự an toàn. Nếu người nào đó phải trang trải nợ nần và nuôi sống gia đình, thì thật khó khăn cho họ khi phải từ bỏ nghề nghiệp. Điều này chỉ xảy ra khi họ không có con đường thứ hai để chọn lựa.

Nếu bạn có một cơ hội đích thực, bạn có thể thuyết phục những người chưa hài lòng với bản thân, rằng họ không nhất thiết phải làm mãi một công việc mà họ thực ra chẳng thích thú chút nào. Điều tương tự cũng xảy ra đối với những người thoả mãn với mình, vì không có thách thức nào trong cuộc sống của họ. Bạn hãy mang lại cho những người như vậy một thách thức và bạn sẽ thấy ngạc nhiên kỳ lạ.

Bạn cũng nên chứng tỏ cho họ biết công việc mới sẽ rất thú vị. Đối với họ sẽ có một công việc hứng thú, vui vẻ để họ không còn có thể và không còn muốn tách rời thời gian nhàn rỗi và công việc.

Những người thành đạt chịu ơn những gì họ đang hiện hữu. Nhưng họ không thoả mãn, nếu như ngày mai họ mãi vẫn còn sống trong hoàn cảnh như cũ. Họ biết rằng tăng trưởng là một nhu cầu cơ bản của con người.

Thực hành:

Hôm nay tôi chấp nhận sự không hài lòng như là một động lực tốt và quyết tâm thực hiện các bước sau:

1. Tôi nói đồng dạc 5 điều hiện nay tôi đang mang ơn huệ. Mỗi khi tôi tập trung vào công việc này, những nỗi sợ hãi của tôi biến mất.

2. Tôi thừa nhận những bất cập của mình, vì nó là một động lực quyết định của tôi. Sự thoả mãn làm chúng ta đứng yên và chết dần. Sự không thoả mãn mang lại những kỳ vọng to lớn và khiến tôi sống xứng đáng. Vì vậy hôm nay tôi viết ra 3 công việc mà tôi nhất thiết phải đạt được.

3. Tôi không tìm cách thuyết phục những người không thoả mãn. Tôi hiểu rằng, mỗi người đều có quyền sống như thế nào là phải theo quan niệm của họ. Nhưng tôi không bao giờ xấu hổ vì sự không bằng lòng của tôi.

4. Tôi biết rằng doanh nghiệp của tôi chỉ có thể lớn mạnh, nếu tôi có thể động viên khích lệ mọi người hợp tác với tôi. Hôm nay tôi sẽ để ý đến những người không tự thoả mãn với mình để có thể tạo cho họ một cơ hội tốt.

BÍ QUYẾT 30

HÃY LÀM CHIM ĐẠI BÀNG CHỨ ĐỪNG LÀ CON VỊT

Bạn hãy nhớ lại câu chuyện truyền thuyết Ấn Độ. Theo chuyện này thì trước tiên thượng đế đã tạo ra con sò rồi mới đến chim đại bàng. Thượng đế muốn cho con người một khả năng chọn lựa giữa cuộc sống buồn tẻ của một con sò và cuộc sống căng thẳng, hồi hộp của chim đại bàng.

Có lẽ bạn sẽ nói rằng "Sự chọn lựa quá đơn giản". Tất nhiên ai cũng muốn quyết định chọn cuộc sống của chim đại bàng. Thế mà vẫn có chuyện xảy ra mà chẳng ai tính đến. Nhiều người đã quyết định không đồng tình với cả đời sống con sò và đời sống đại bàng. Tuy họ muốn có những lợi thế của chim đại bàng, nhưng lại không muốn trả giá cho cuộc sống ấy. Vì vậy, họ đã tìm một sinh vật phù hợp với "những yêu cầu" của họ. Và cuối cùng họ đã tìm ra con vật đó: chú vịt.

NHỮNG CON VỊT

Nếu quan sát đại khái thì vịt tương tự đại bàng. Nhưng thực tế có những điểm khác nhau rất cơ bản về bản chất. Nếu bạn biết phải chú ý vào đâu, thì bạn lập tức sẽ nhận ra những con vịt. Ví dụ cả hai đều có thể bay. Nhưng trong khi đại bàng bay lượn trên bầu trời cao, thì chú vịt chỉ có thể bay là là mặt nước. Đặc tính khó chịu của vịt là tiếng kêu cạc cạc của nó. Quả thực nó kêu suốt ngày. Khi sáng sớm thức dậy nó kêu. Nếu nó muốn cho ăn, kêu. Nếu có gì đó không bằng lòng, kêu. Nếu những con khác tranh mất thức ăn của nó, kêu. Nếu nó không đạt được một kết quả nhất định, thì lại kêu. Kêu ca thay vì làm việc. Một ấn tượng xấu.

NHỮNG CHÚ VỊT TRONG CÔNG VIỆC

Chúng ta hãy xem xét một vài tình huống mà ta có thể nhận thức rõ ràng tính chất của một con vịt. Có lần nào bạn đi ăn sáng muộn 15 phút tại một khách sạn so với giờ quy định? Nếu bạn gặp phải một chú vịt thì người đó sẽ nói với bạn: "Tôi rất tiếc, nhưng ngài đến quá muộn. Ngài không đọc tám biển treo ở bên ngoài hay sao?" "Điểm tâm chỉ đến 10 giờ". Cạc, cạc, cạc.

Một con đại bàng ngược lại sẽ hỏi bạn: "Đáng tiếc quây điểm tâm đã thu dọn, tôi có thể bảo nhà bếp chuẩn bị nhanh cái gì đó ăn tạm? Ngài muốn dùng gì?".

Bạn có biết một siêu thị bán vật liệu xây dựng? ở đây có đến 5.000m² mặt bằng và độc nhất một người bán hàng. Người bán hàng này không hiểu bằng cách nào đây luôn luôn tiếp đúng có một vị khách. Phần lớn một ai đó đang xây dựng một nhà cao tầng. Điều gì sẽ xảy ra nếu bạn tiến đến và lịch sự ngắt lời: "Xin lỗi, tôi chỉ muốn hỏi: sơn gỗ màu nâu bày ở chỗ nào?". Thế là một con vịt sẽ trả lời bạn: "Ông không thấy là tôi đang tiếp khách đây à? Tôi chỉ có thể phục vụ một khách hàng. Xin mời ông chờ cho đến khi tôi quay lại. Cạc, cạc, cạc..."

Cách đây vài tháng tôi muốn đăng ký phòng nghỉ tại một khách sạn ở Atlanta. Tôi đã có đặt phòng trước và có cả xác nhận của khách sạn. Khi tôi đến đó thì đã hết phòng. Một nữ nhân viên lễ tân báo cho tôi hay rằng phiếu đặt phòng không còn hiệu lực vì khách sạn đã hoàn toàn quá tải. Nói xong rồi để mặc tôi đứng đấy.

Tôi đã khiếu nại. Nhưng điều duy nhất mà người nữ nhân viên nọ đáp lại là: "Nếu khách sạn hết phòng là vì nó hết phòng, tôi chẳng thể nào phù phép ra phòng cho ngài. Cạc, cạc, cạc". Cô ta chẳng muốn tiếp tục làm việc với tôi nữa. "A! Lại một con vịt đây." tôi nghĩ

như vậy. Vì vậy tôi đòi gặp cấp trên của cô. Cô ta lầu bầu có vẻ không bằng lòng: "Ông ta cũng chẳng thể nào nói khác với ngài được". Nói xong cô ta muốn biến vào đằng sau cánh cửa. Chắc chắn đằng sau cánh cửa này là một cái ao nuôi vịt và cô nàng lại quay về với bầy đàn của mình.

Tôi yêu cầu cô cho tôi gặp một đại bàng. "Một gì?:" cô ta hỏi lại. Tôi giải thích cho cô: "Cô cho tôi gặp một ai đó, người biết cách thu xếp mọi việc ổn thỏa". Rồi cô ta cũng hiểu ra. Người phụ trách lễ tân đến và thực sự là một chú đại bàng. Anh ta nói như sau: "Chúng tôi thực sự đã hết phòng. Chắc hẳn đây là một sự nhầm lẫn của khách sạn chúng tôi, tôi chỉ có thể xin lỗi ngài. Tôi có thể tìm được cách giải quyết nhanh nhất cho ngài. Tôi sẽ gọi điện ngay để tìm cho ngài một phòng tại một khách sạn tương xứng, nếu có chênh lệch giá phòng chúng tôi xin chịu phí tổn về phía chúng tôi. Tôi có được phép mời ngài dùng bữa tối trong nhà hàng của chúng tôi, trong khi tôi liên hệ?"

SỰ KHÁC BIỆT

Bạn có hiểu biết về đại bàng không? Đại bàng hành động trong khi vịt chỉ biết kêu la. Tiếng kêu của nó là biểu hiện của lời bào chữa, xin lỗi, lời ba hoa vô nghĩa, tiếng ca cẩm là cách

ăn vạ. Những con vịt đến một lúc nào đó phải thả hồi. Nó chỉ được mỗi việc: vỗ béo để giết thịt. Đại bàng ngược lại cần được kích lệ. Điều quan trọng là chúng ta không được giống những chú vịt và suốt ngày kêu ca, thay vì làm việc cho hiệu quả. Và chúng ta cần loại trừ những chú vịt trong phòng ban, trong công ty hoặc trong đội tuyển. Quả thực có những người nghĩ rằng người ta cũng có thể động viên, kích lệ các chú vịt. Nhưng bạn biết không: rồi bạn có cái gì? Một con vịt được khuyến khích.

Dưới đây là một số khác biệt giữa vịt và đại bàng:

- Vịt nói: "Việc đó tôi không thể làm được"

- Đại bàng thì hỏi: "Làm thế nào mình có thể làm được điều đó?"

- Vịt là người thụ động - Đại bàng là người lạc quan.

- Vịt la cà trò chuyện về những kết quả xấu của mình - Đại bàng thông báo chủ yếu những điều tốt lành.

- Vịt chỉ làm những điều cần thiết nhất - Đại bàng bứt phá những dặm đường đặc biệt gây bất ngờ cho mọi người.

- Vịt làm việc chậm chạp với khẩu hiệu: "Tôi đang làm việc đây và không bỏ trốn" - Đại bàng hoàn thành mọi việc một cách nhanh nhất.

- Vịt biết hết mọi chuyện và tìm cơ để chẳng làm gì cả - Đại bàng hiểu học và không nề hà.

- Vịt tìm cách bào chữa - Đại bàng tìm cách giải quyết.

- Vịt không dám mạo hiểm - Đại bàng tuy đôi lúc có sợ hãi nhưng mặc dù vậy nó vẫn hành động. Nó can đảm.

- Vịt làm việc tắc trách - Đại bàng làm việc hết mình.

- Vịt nhìn thấy thách thức trong vận hội

- Đại bàng công nhận trong mỗi thách thức là một vận hội.

- Vịt nói xấu sau lưng người khác và cảm thấy thích thú - Đại bàng chỉ có nói tốt hoặc im lặng.

- Vịt cân nhắc rất lâu trước khi quyết định một vấn đề nhưng nhanh chóng "đánh trống bỏ dùi" - Đại bàng quyết định nhanh vì biết người biết ta và tin tưởng vào trực giác của mình.

- Vịt chú ý tới những khó khăn và kêu ca - Đại bàng tập trung vào những giải pháp và hành động.

- Tâm hồn của vịt nhớ lâu mọi việc bất bình xảy ra với mình và thù dai - Đại bàng đại xá.

- Vịt chờ đợi người ta cho ăn và nếu chưa đủ chúng lại kêu ca - Đại bàng đảm nhận hoàn

toàn trách nhiệm, và kiếm cho mình những gì mình muốn.

- Vịt chỉ yêu những gì nó có - Đại bàng chăm chỉ làm việc vì những gì nó yêu thích.

- Vịt hay bực bội vì những chuyện vặt vãnh nên hay bị kích động - Đại bàng xem mọi việc không mấy quan trọng.

- Đối với vịt cả thế giới chỉ là một ao nhỏ. Đại bàng bay tới những đỉnh cao nhất.

- Vịt chửi bới hoàn cảnh - Đại bàng biến đổi hoàn cảnh.

- Và v.v...

TÁC ĐỘNG TỚI NGƯỜI KHÁC

Vịt con học đòi gì ở bầy đàn của nó? Người ta cạc cạc như thế nào. Đại bàng ngược lại đòi hỏi đồng đội. Bạn đã khi nào quan sát, đại bàng chuẩn bị cho cuộc sống của nó như thế nào?

Trước hết đại bàng bố mẹ vút hết những lông mềm lót tổ. Nó quăng đại bàng con xung quanh tổ. Rồi nó vút bỏ nốt lớp cỏ. Trong tổ không còn là nơi cư trú "thoải mái" nữa. Sau đó các cành cây con được phá bỏ. Những chú đại bàng con nằm chỏng chơ không mấy êm ái trên những nhánh cây xương xẩu. Chúng nó chịu đựng, thích nghi rất nhanh và chập chững tập

bay. Nếu có chú nhóc nào còn sợ sệt liền bị bố mẹ vút ra khỏi tổ.

Nếu một chú đại bàng con nào không giang đôi cánh thì bố mẹ bay lao xuống theo dưới nó và mang nó trở về tổ. Nhưng chỉ liền sau đó lại quăng chú ra khỏi tổ đến khi chú biết bay mới thôi.

Xung quanh một con đại bàng, những người khác phải lớn lên. Đại bàng không chịu nổi sự yên bình và thói lười biếng. Nó nghe ngóng và chờ đợi căng thẳng xung quanh vùng nó sinh sống. Nó đòi hỏi thế giới quanh nó.

Vì vậy đại bàng là những thuyết khách và có nhân cách của người lãnh đạo. Cuộc sống và những người quanh chúng khích lệ chúng. Chúng muốn gây ảnh hưởng. Lúc nào chúng cũng muốn biến đổi một điều gì đó, một cái gì đó tốt đẹp hơn lên. Có lẽ đấy là nguyên nhân vì sao đại bàng được kính trọng như vậy và trở thành biểu tượng của vô số quốc huy nhiều nước. Chúng ta rất muốn noi gương đại bàng. Những người thành đạt sống như đại bàng. Con vật nào bạn đưa lên huy hiệu cuộc sống của bạn?

Thực hành:

Hôm nay tôi sẽ triển khai khả năng của mình để sống như chim đại bàng, bằng cách quyết tâm thực hiện các bước sau:

1. Tôi quyết định bây giờ lập tức đọc lại

cuốn sách này từ đầu. Mỗi ngày một chương. Những chương tôi tạm thời chưa mấy quan tâm, tôi sẽ bỏ qua.

2. Hôm nay tôi sẽ bình tĩnh đọc lời bạt của cuốn sách và suy nghĩ về nó.

3. Tôi đòi hỏi thế giới quanh tôi. Tôi tập trung kỳ vọng vào những người có ý nghĩa ít nhiều tới đời tôi. Qua đó có thể không phải tất cả mọi người đã bằng lòng với tôi. Nhưng tôi giúp họ "biết bay".

4. Tôi suy nghĩ xem bức tranh lý tưởng về một người thành đạt của tôi có dáng dấp như thế nào. Bằng cách tôi trả lời câu hỏi: tôi đã tìm ra con đường dẫn đến những tư tưởng sâu sắc về những phẩm chất tốt đẹp của riêng mình chưa?

5. Tôi thừa nhận rằng không thể có một bí quyết thành đạt nào xác định chung cho tất cả mọi người, nên tôi phải định hướng vào một số phẩm chất nhất định của mình để xác định những bí quyết riêng cho mình làm kim chỉ nam cho cuộc sống.

LỜI BẠT

Sự thành công đích thực không bao giờ chỉ có ở một phương cách. Bao giờ nó cũng có một thành tố bề ngoài và một thành tố bên trong. Trong xã hội chúng ta, những đặc điểm bề ngoài thường được chú trọng hơn. Trong văn học chúng ta cũng bắt gặp mối tương quan này trong một chủ đề thú vị: "Con người sẵn sàng bán đứng nhân cách để mua lấy vinh quang và địa vị". Quả là dễ dàng hơn để đạt được thành công bề nổi, bằng cách người ta tự phản bội mình. Trong lĩnh vực này đã có nhiều người mang tai tiếng vì đã đặt mục tiêu của mình lên trên tất cả, họ "trèo lên lưng người khác" và do đó giàu có lên rất nhanh, và cũng chóng có địa vị.

Con người hiếu thắng, họ thường quay lưng lại với những yêu cầu của người khác. Điều đó cũng giải thích vì sao một số người xấu lại có rất nhiều quyền lực. Những ai vì thành công bề nổi mà coi thường tất cả, thường thờ ơ trước những tình cảm của người khác. Nhưng đây không phải là sự thành công, mà là sự vị kỷ.

Chúng ta không được phép đặt những thành công bề ngoài lên trên những nhu cầu nội tại của chúng ta. Chúng ta cần những thành công có chiều sâu. Nó phù hợp với động cơ tự nhiên của chúng ta là liên tục phát huy những phẩm chất tốt đẹp và sống hết mình. Những phẩm chất ấy ở trong chúng ta đó là: lòng biết ơn, tình yêu, sự hoà thuận, niềm vui, sự thông minh, đức khiêm tốn, tinh thần trách nhiệm và tính sẵn sàng giúp đỡ.

Những ai ức chế những phẩm chất tốt đẹp và tự "bán" mình, sẽ không bao giờ thực sự hoàn thiện. Tự lừa dối mình và nội tâm bất an là giá quá đắt để có được sự thành công bề ngoài. Mặt khác, sự yên ổn trong tâm hồn chưa thể đảm bảo cho chúng ta thành đạt những gì ta mong muốn. Chúng ta cũng không được phép phủ nhận những nguyện vọng bề nổi của bản thân chúng ta. Chúng ta phải cho phép chúng ta ước muốn nhiều hơn. Nghệ thuật sống của người thành đạt là biết tính toán. Vì vậy bí quyết để thành đạt liên quan tới cả hai thành tố. Qua đó, đôi lúc có vẻ như một vài bí quyết này mâu thuẫn với những bí quyết khác, nhưng sự thật là nó liên quan tới những nghịch lý cấu tạo nên toàn cục. Vậy nên đôi lúc ta phải thừa nhận: "đường vòng" dẫn tới đích nhanh hơn.

Cuốn sách này không có tham vọng đã hoàn thiện. Cuộc sống quá phong phú và đa

dạng nên chúng ta không thể giới hạn nó vào trong một vài phương pháp. Người thành đạt cũng không khẳng định rốt cuộc mình đã có được trong tay sự thông minh. Họ biết vận dụng và biến hoá nó. Vì họ biết rằng mọi sự thật luôn luôn có mặt trái của nó.

Những người thành đạt có lòng khoan dung, họ không đòi hỏi sự tuyệt đối hoặc sự hoàn mỹ, họ không cầu toàn trong hạnh phúc. Họ ý thức được mỗi chặng đời bình thường đều có thể mang lại niềm vui. Họ lợi dụng mọi khoảnh khắc và tận hưởng nó để hoàn thành những công việc to lớn hơn.

Người thành đạt tận hưởng cuộc sống của mình. Và họ sống theo bí quyết để thành đạt, những bí quyết của riêng họ. Vì đối với họ nó là kim chỉ nam cho niềm vui sống tối đa.

Mỗi khoảnh khắc ta sống như một người thành đạt đều là những khoảnh khắc đáng sống. Những tiêu chuẩn mà chúng ta đặt ra khi thực hiện các bí quyết thành đạt rất cao. Tôi phải thú nhận với bạn rằng hầu hết các bí quyết bản thân tôi cũng chưa quán triệt đầy đủ. Trên thang điểm 1 đến 100, có những ngày tôi đạt được 94 điểm, cũng có ngày chỉ 74. Tôi hy vọng bạn sẽ không thất vọng. Tôi cũng không tin rằng có ai đó đạt được cả 100 điểm trong tất cả mọi hoàn cảnh cuộc sống. Điều đó hoàn toàn phù hợp với ý tưởng: chúng ta tiếp cận các bí

quyết càng nhiều càng tốt. Vì vậy điều quan trọng là luôn luôn phải ôn luyện các bí quyết: qua đây chúng ta mới hình dung được con người mà chúng ta mơ ước trở thành.

Tôi chân thành chúc bạn có một cuộc sống ấm no, hạnh phúc và can đảm của một người thành đạt. Điều đó không phải lúc nào cũng đơn giản, nhưng bạn sẽ được đền đáp xứng đáng. Người thành đạt trên thế giới này không phải là đa số, nhưng bằng cách nào đó họ hấp dẫn lẫn nhau và gặp gỡ nhau. Tôi muốn chia tay cùng các bạn với bài thơ của một tác giả không tên tuổi:

Chúc bạn có thời gian...

"Chúc bạn có thời gian xây cuộc đời tuyệt đẹp

Chúc bạn có thời gian hưởng niềm vui tràn đầy

Chúc bạn có thời gian vươn tới những vì sao

*Chúc bạn có thời gian để tin yêu, hy vọng
Xin bạn đừng lơ nhịp, gác lại những
tháng ngày*

Chúc bạn có thời gian để tìm lại chính mình

Chúc bạn có thời gian hưởng tháng ngày hạnh phúc

*Chúc bạn có thời gian lòng khoan dung
rộng mở*

*Chúc bạn có thời gian để bách niên giai
lão".*

Bodo Schafer của bạn

LỜI CẢM ƠN

Trên vai người không lồ các chú lùn nhìn được xa hơn. Phần nghiên cứu của tôi về những sự thật và thực tế quá khứ đã dẫn đến những thành công và thành tựu hãy còn khá khiêm tốn. Trước tiên tôi chỉ muốn là cậu học trò.

Thế rồi tôi bắt tay vào việc ghi chép những điều các thầy giáo và các bậc tiền bối đã dạy cho tôi. Không có họ thì cuốn sách này không thể ra đời. Tôi đặc biệt cảm ơn các tiến sĩ Winfried Noack, Peter Hovelmann, Daniel S.Pena, Shami Dhilion và Walter Mobius. Đồng thời xin cảm ơn những người khác về câu chuyện có thực của bản thân họ, cũng như kiến thức và sự thông tuệ của họ đã là sự khích lệ và sức mạnh giúp tôi cầm bút. Tôi cũng xin chuyển sự biết ơn đến Nhà xuất bản Phổ thông Frankfurt, đặc biệt tới tiến sĩ Andreas Lukas và bà Danja Hetjens. Ngay từ khi bắt đầu, họ đã đặt niềm tin vào cuốn sách này. Đối với họ cũng như đối với tôi, những "bí quyết để thành đạt" vượt ra ngoài khuôn khổ một cuốn sách.

Tôi chân thành cảm ơn nữ giáo sư

Christine Volkmann, bà Sibylle Berg, bà Greta Andreas và bà MehtiYavus về sự cộng tác không mệt mỏi của họ. Thật là thiếu sót nếu tôi không cảm ơn các độc giả và những người tham gia hội thảo. Hàng ngàn độc giả đã viết thư cho tôi và khích lệ tôi viết cuốn sách nói về sự thành đạt, đồng thời đã giúp đỡ tôi chọn lọc từ sự phong phú của các bí quyết để có những bí quyết quan trọng nhất.

MỤC LỤC

LỜI NHÀ XUẤT BẢN

LỜI NÓI ĐẦU.....8

Bí quyết 1: Dám quyết.....13

Bí quyết 2: Học tập và trưởng thành vững chắc.....24

Bí quyết 3: Hãy sống hết mình cho hôm nay.....35

Bí quyết 4: Hãy tập trung vào những hoạt động sản xuất kinh doanh có lãi.....47

Bí quyết 5: Hãy trở thành một nhân vật thành đạt.....57

Bí quyết 6: Cứ làm đi.....68

Bí quyết 7: Xử đúng với Stress.....70

Bí quyết 8: Hãy tìm cách vượt khó.....86

Bí quyết 9: Đừng chế mới một bánh xe.....99

Bí quyết 10: Hãy tạo quán tính.....	109
Bí quyết 11: Hãy ước mơ và sống với giấc mơ.....	120
Bí quyết 12: Chú ý tới sức khỏe.....	131
Bí quyết 13: Chớ nản lòng trước mọi khước từ.....	139
Bí quyết 14: Thao tác 110%.....	150
Bí quyết 15: Lớn lên cùng những vấn đề của bạn.....	158
Bí quyết 16: Vừa làm sếp vừa làm nhân viên.....	171
Bí quyết 17: Hãy đặt ra cho mình những mục tiêu.....	184
Bí quyết 18: Hãy cho người khác những gì họ cần.....	196
Bí quyết 19: Đừng để mình bị phân tâm.....	209
Bí quyết 20: Hãy gương mẫu trong công việc.....	218

Bí quyết 21: Hãy bắt đầu mọi việc quan trọng nhanh nhất.....	230
Bí quyết 22: Hãy đảm nhiệm trọng trách.....	239
Bí quyết 23: Học cách xử lý sợ hãi.....	250
Bí quyết 24: Hãy tập trung vào thế mạnh của mình.....	259
Bí quyết 25: Hãy cho quà và tha thứ.....	273
Bí quyết 26: Tính toán khôn ngoan với đồng tiền.....	284
Bí quyết 27: Kiên trì tạo dựng nền tảng.....	295
Bí quyết 28: Hãy gắn bó với thần tượng.....	304
Bí quyết 29: Biến những bất cập thành sức mạnh.....	314
Bí quyết 30: Hãy là chim đại bàng chứ đừng là con vịt.....	321
LỜI BẠT.....	330
LỜI CẢM ƠN.....	335

BÍ QUYẾT ĐỂ THÀNH ĐẠT

Chịu trách nhiệm xuất bản
Lê Quốc Trung

Chịu trách nhiệm bản thảo
Đoàn Tử Điển

Biên tập
Đông Quang Tiến
Mạnh Thường

Trình bày
Trần Nguyễn Thu Trà

Sửa bản in
Thanh Tú

In 4.000 cuốn, khổ 13x19cm. Giấy chấp nhận
ĐKKHXB số 460/XB - QLXB/43/XBTT. In tại
Xưởng in Giao Thông - NXB GTVT.

In xong và nộp lưu chiểu tháng 5-2002

BÍ QUYẾT để

Thành đạt

**NHỮNG ĐIỀU BẠN SẼ HỌC ĐƯỢC KHI
ĐỌC CUỐN SÁCH NÀY:**

- * Bạn sẽ trở thành người tự tin hơn.*
- * Bạn nhất định đạt được mục đích của mình trong một thời gian ngắn.*
- * Chắc chắn bạn sẽ gặt hái được thành công trong nghề nghiệp.*
- * Bạn sẽ có cuộc sống ngày càng tốt đẹp hơn.*
- * Bạn sẽ trở thành một con người tích cực được mọi người chú ý.*
- * Bạn sẽ hiểu về mối quan hệ tiền bạc và khả năng thu nhập chính đáng.*

**NHÀ XUẤT BẢN THÔNG TẤN
79 LÝ THƯỜNG KIỆT - HÀ NỘI**

ĐT: 9.422.153 - 9.422.154 - Fax: (04) 9.422.196

Chi nhánh phía Nam:

120 Nguyễn Thị Minh Khai - Quận 3 - TP.HCM

ĐT: 08. 9.303.373

Fax: 08. 9.306.471

GIÁ: 33.000đ